Alexandra Popovici

CONSPIRE AGAINST *Me*

Alexandra Popovici

CONSPIRĂ ÎMPOTRIVA *Mea*

Capitolul 1

"The Masquerade Ball"

(Balul Mascat)

Ceva în capul meu îmi spunea să nu merg la acest bal tâmpit, dar nu pot. Tata mi-a lăsat toată treaba lui în mâinile mele de cand s-a recăsatorit. Mersi mult mama, oriunde ai fi. Acum trebuie sa împart același aer cu o curvă . Off mama, dacă ai știi cât de mult îți simt lipsa, de ce a trebuit sa te duci atât de repede. Nu am putut să nu observ lacrimile care îmi curgeau lin pe oraji. Le-am șters repede, e de-ajuns, au trecut 3 ani de când mama nu mai este printre noi, trebuie să merg mai departe, știu bine că și ea asta și-ar dori.

- Domnișoara Pierce, tatăl dumneavoastră vă așteaptă în biroul dumnealui, a spus că e ceva urgent, spune majordomul tatalui meu.

- Henri, de cate ori ți-am spus , nu trebuie să folosești numele de familie cu mine, îi spun eu calmă și îmi îndrept privirea spre el. Era agitat, se pare că tata l-a speriat mai devreme.

- Nu îmi pot permite domnișoară Pierce, sunteți mai presus decât mine, îmi spune Henri. Mă ridic în picioare și mă îndrept spre el, mă opresc în fața lui iar acesta și-a luat poziția de drepți. Îmi este atât de milă de el.

- Nimeni nu e mai presus de nimeni Henri, toți suntem oameni, suntem egali în orice, ține minte asta, îi spun eu calamându-l. Îi ating brațul și acesta se cutremură.

- Henri ce e cu tine? întreb eu mirată. Niciodată nu s-a comportat așa.

- Nimic domnișoară Pierc..adică domnișoară Katherine, spune el tremurând. Buzele care îi tramurau m-au facut să îmi dau seama ce se întamplase.

- Tata ți-a făcut asta? îl întreb dar el doar își mută capul în pământ. Am ieșit nervoasă pe ușa camerei mele și m-am dus în biroul lui. Am intrat fără să bat la ușă și am trântit-o în urma mea, la dracu cu toată politețea.

- Ai idee de când te aștept, incompetentul acela nu știe să facă nimic, țipă tata în birou și îmi încleștez pumnii la auzul apelativului "incompetent".

- Știi tată, dacă aveai ceva foarte important să îmi spui puteai veni în camera mea direct , nu să îl trimiți pe Henri. Și încetează să te porti urât cu el, nu este cârpa ta, s-a înțeles? Și ce i-ai făcut de îi este și frică să vorbească? îl intreb eu nervoasă și își micșoreaza privirea uitându-se urât la mine.

- Și mă mai mir de ce mă surprinde atitudinea ta, ești exact ca mama ta. Din cap până în picioare, îmi spune tata aruncând cu sageți prin privirea sa.

- Ce voiai să îmi spui? îl intreb și mă calmez cand a adus-o din nou pe mama în disuție.

- Voi întarzia în seara asta la balul mascat, Ella nu este gata, deabea a iesit de la coafor, îmi spune el gesticulând cu mâinile prin aer.

- Aaa, ce? I-au luat mult celor de la coafor să îi pună extensile blonde târfei? Sau a făcut fițe în tot coaforul ca de fiecare dată? spun eu și mă încordez imediat cand îl văd că se uită urât la mine.

- De-ajuns Katherine, este mama ta.., spune el dar nu apucă să continuie pentru că intervin eu.

- Curva aceea, nu este , nu a fost și nici nu va fii vreodată mama mea. Să îți intre bine asta în cap tată. Eu am plecat, deschid ușa și o trântesc în urma mea. Mă uit în oglindă și îmi aranjez rochia. Aveam o rochie neagră decupată pe picior și lungă până în pământ, niște pantofi simplii roși , părul mi l-am strâns într-un coc umpic ciufulit, și un make-up simplu. Destul de bine.

Am ieșit pe ușă iar Issac șoferul îmi deschide portiera. I-am mulțumit politicos și am intrat în mașină.

Nici nu știu cum de a trecut timpul atât de repede, pentru că deja am ajuns în fața Hotelului Plaza din New York.

Issac mi-a deschis portiera iar eu mă îndreptam spre ușa. Aceasta fost deschisă de personalul hotelului pentru a mă lasă să intru. La intrare am fost întampinată de Maître d'hôtel (directorul hotelului)

- Domnișoară Pierce, mă bucur să vă revăd în incinta hotelului, sper să aveți o seară minunată, spuse el. Îi ofer un zâmbet și mă decid să îi raspund:

- Multumesc mult Arthur, te asigur că voi fi cea mai veselă persoană pentru că iubesc mult acest hotel, aveam și un motiv bun. Aici s-au căsătorit părintății mei. Hotelul acesta înseamnă mult pentru mine și știi prea bine asta, spun eu la final.

- Desigur domnișoară Pierce, lasați-mă să vă conduc în restaurant. Arthur îmi oferă brațul său și accept să mă conducă .

Am intrat în restaurant, foarte multă lume , mirosul de fum de țigări și băuturi scumpe m-au lovit de la intrare.

- Domnișoară Pierce , dacă aveți nevoie de ceva , puteți să mă chemați imediat și voi veni, acolo este barul dacă doriți să serviți ceva, vă doresc o seară placută,mă anunță el.

- Mulțumesc mult Arthur, îi zâmbesc și mă îndrept spre barul pe care mi l-a arătat Arthur. Acolo lucra un barman foarte draguț, dar nu pe gusturile mele. Înalt, blond, bine făcut, cred că merge la sală, cu ochii căprui.

- Cu ce vă servesc domnișoară? mă întreabă acesta politicos.

Mă pregatesc să îi răspund dar se pare că cineva mi-a luat-o înainte.

- Două pahare de vin spumant ,reci, se aude o voce masculină în spatele meu. Am chicotit din cauza accentului lui , era amuzant , a accentuat foarte mult cuvântul reci.

Mă întorc pentru a vedea nesimțitul care îmi întrerupe discuția și face alegeri pentru mine.

- Bună-seara tânară domnișoară, ar fi păcat să nu aveți o companie în aceată minunată seară, spune cu o voce răgușită și destul de sexy .

Îl privesc preț de câteva secunde . Înalt, brunet, musculos, bine făcut, părul îi era ciufulit dar nu într-un mod rău, din contra îi dădea un aer sexy. Îmbrăcat la costum, negru, o cămașă albă, deschisă la ultimi doi nasturi.

- Îmi permite-ți? mă întreabă acesta și își îndreaptă privirea spre scaunul liber de lângă mine.

- Desigur, spun pe un ton încet și senzual.

- Și, cum vă numiți domnișoară? întreabă acesta luând o gură din vinul spumant adus de barman.

- Katherine, dar tu?

- Katherine, ce nume frumos pentru o femeie superbă. Eu sunt Aaron , Aaron Brown, spuse acesta.

Ok gata cu lingușeala. Stai, unde am mai auzit eu numele ăsta..BROWN.... A daa, în actele de la firma tatei, tata trebuia să facă un parteneriat cu el în seara asta. Ok începe joaca.

- Ai citit cartea cum să lingușești o femeie și acum practici pe mine domnule Brown? îl intreb scurt și rece.

Acesta rămane parcă ușor uimit de afirmația mea.

- Rea ca o felină, îmi place. Tu îmi placi, spuse acesta și îmi oferă cel mai atragator zâmbet din lume.

- Mai bine v-ați gândi de două ori ce spuneți domnule Browns, presimt că seara asta este plină de surprise, spun când îl văd pe tata intrând în restaurant cu Ella la braț.

Off doamne trebuie să fac ceva în legătură cu târfa aia.

- Acum dacă mă scuzați, am ceva mai important de făcut, spun și plec de lânga el, lăsându-l cu ochii in soare.

AARON

Femeia asta e o felină. Trebuie să o am. Pășește încet și încrezator spre Arthur, directorul hotelului. Acesta îi oferă ceva de baut și râd împreună. Se pare că se cunosc, dar nu îmi fac grij împotriva lui, are 56 de ani, iar ea, cred ca 20. Am să-l interoghez mai târziu. Atenția îmi este captată de domnul și doamna Pierce care se îndreptau spre mine.

Mă ridic de pe scaun și îi sărut mâna doamnei Pierce și îi strâng mâna politicos domnului Pierce.

- Bună seara Aaron. Aceasta este soția mea Ella și fiica mea este pe aici pe undeva, spuse aceasta.

- Bună seara domnule Pierce , o încantare să vă cunosc pe dumneavoastră și pe splendida dumneavoastră soți..., am rămas mut când am văzut cine s-a apropiat de noi.

- Bună tată, Ella, mă bucur nespus de mult că ați ajuns, spuse Katherine.

Se întoarse și mă privise apoi pe mine, uitându-se cu o privire de milioane la mine. Rămân șocat, am flirtat cu fata asociatului meu, am dat de dracu. Mă calmez repede, îi iau mana lui Katherine și i-o sărut ușor.

- Bună seara domnișoară Pierce, spun și mă uit în ochii ei.

- Aveți o fată foarte fermecătoare domnule Pierce, îmi este greu să nu o observ, spun și mă uit strengar la șatena care mi-a dat o lovitua sub centură.

- Mulțumesc mult Aaron, dacă nu te superi , mă voi duce la o masă împreună cu familia mea. Voi veni mâine cu președintele companiei la firma voastră să semnăm actele, spune domnul Pierce.

- Desigur domnule Pierce, vă aștept cu cea mai mare plăcere, confirm spusele bărbatului.

KATHERINE

- Haideți fetelor, să mergem, mă îndeamnă tata. Dar preferam să stau cu Aaron să îi văd uimirea de pe chip.

- Duceți-vă înainte tată, vreau să iau ceva de la bar, spun eu și accentuez cuvântul tată. Tata a plecat cu târfa spre o masă iar eu mă uitam la bărbatul surprins din fața mea.

- M-ai păcălit, spuse acesta într-un final. Mă uit la el și îi zâmbesc triumfătoare.

- Te rog domnule Browns , te-am atenționat, seara aceasta este plină de surprise, spun uitandu-mă fix în ochii acestuia.

Puteam să văd cum se încordează și cum este prins în gânduri. Se apropie ușor de mine și îmi întinde mâna.

- Îmi acordați acest dans? spuse acesta cu un mic zâmbet în colțul gurii. Îmi întind mâna în așa fel încât să o prindă pe a lui.

- Cum aș putea să refuz, spun și ne îndreptam spre ringul de dans .

În fundal cânta o melodie lenta, clasică. Acesta își așezase mâinile pe talia mea iar eu mi-am poziționat mâinile pe umerii lui. Ne mișcam încet, iar acesta se decise să rupă toată distanța dintre noi, apropiindu-ne mai mult, apropiindu-se de urechea mea.

- Ești foarte frumoasă Katherine , nu ai vrea să.., spuse acesta dar a fost întrerupt de mine.

- Aaron, sunt prea deșteaptă să fiu sedusă de tine, spun și îl oblig să se uite in ochii mei.

Capitolul 2

KATHERINE

Acesta rămane surprins de cuvintele mele reci. Își apropie mâna de chipul meu și îmi mângaie ușor și delicat obrazul.

- Știi Katherine, și viața e plină de surprise, spune acesta și îmi sărută mâna ușor și fin, asta însemând că dansul s-a terminat.

Se îndepărtează ușor de mine și pleacă, se oprește, își întoarce privirea până o întânlește din nou pe a mea și îmi zâmbește strengar apoi pleacă. Am rămas uimită de atitudinea sa iar mintea mea urlă înăutrul ei și îmi spunea că ăsta e doar începutul.

Dimineața veni ușor, aseară Arthur mi-a oferit o cameră din hotel pentru a mă odihni. Mă ridic ușor din pat și mă îndrept către baie. Am dat drumul ușor la apa fierbinte pentru a face un duș. Am intrat în cabină și am lăsat picăturile de apă caldă să îmi dezmiardă corpul. După un bine-meritat duș, am decis să merg la piscina hotelului dar nu singură, am luat telefonul și am apelat la numele Amanda.

^Hei Kath, te-ai decis într-un fina să mă suni? Sau ți-ai amintit că ai o prietenă? spune aceasta chicotind.

^Foarte amuzant Amanda. Am auzit de cazul lui Emily, voiam să vorbim și ce ai spune dacă ai veni la piscină la Plaza?

^Sigur ne vedem acolo, spune aceasta, iar eu închid apelul.

Îmi iau un costum de baie care îl aveam în cameră, deoarece aceasta era camera mamei din hotel. Mi-am adus câteva lucruri acum 2 ani pentru că mai stăteam în această cameră a hotelului.

Am ajuns la piscină și din fericire nu era lume acolo, doar salvamarul.

M-am așezat pe un sezlong de lângă piscină, pe burtă și o așteptam pe Amanda. Am simțit o umbă în spatele meu, fiind sigură ca e Amanda mi-am dat drumul la gură.

- Hei Amanda, ai putea să mă ajuți cu crema asta, să mă dai pe spate? spun eu fără să îmi ridic capul.

Aceasta luă crema și a început să îmi mângâie tot spatele. Ce ciudat nu știam că Amanda are mâini așa mari. Ohhh, ia stai așa... M-am întors si am rămas mască, nu era Amanda, era nesuferitul de Brown.

- Buna ziua domnișoară Pierce, mai aveți nevoie și de altceva? spune acesta arogant și zâmbește pervers.

Mă privea flămând, analizând fiecare părticică a corpului meu.

-Ce cauți aici Brown? întreb stuperfiată.

- M-am cazat la hotel, doar nu era sa plec din nou in Londra nu? Sau voiai să dorm pe străzi pisicuțo? spuse acesta apropiindu-se de mine.

Mă privea direct în ochi și simțeam cum trupul mi se înmoaie la fiecare gest de a lui.

Stai ,ce?? Woooow wooow wooow,pauza. Eu mă topesc după un tip? Ohhh Doamne asta nu se poate întampla.

- Am nevoie de aer, spun și mă ridic ca un vârtej de lângă el. Dar se pare că niște fete au venit sa îi țină companie. Ohhh, slava Cerului, sunt salvată.

Mă îndepărtez ușor de el, încă privindu-l dar se pare că azi nu am așa de mult noroc și cad. Nu am simțit nici o durere, doar două brațe ce mă țineau bine. Era salvamarul.

- Ușor, ai grijă. Ai putea să te rănești, spuse acesta.

Mi-a dat drumul ușor și m-a ținut aproape de el.

- Multumesc, spun eu ușor timidă.

- Oricând. Eu sunt Ryan, iar tu ești?

- Sunt....

- Complet indisponibilă, se auzi vocea lui Aaron în spate.

- Scuza-mă, iubita mea a avut o cădere de calciu noaptea trecută. Te simți bine iubito? spuse acesta uitându-se la mine. Strâng pumnul și îi răspund ferm.

- Da, sunt bine, iubitule, accentuând ultimul cuvânt.

Capitolul 3

KATHERINE

Razele soarelui pătrund ușor în camera mea. Luminată, curată, alba. Îmi ador camera. Mă ridic din pat și mă îndrept spre baie pentru a face un duș.

Îmi pun halatul alb și pufos pe mine, îmi iau papucei, îmi usuc părul și cobor jos în living și dau peste Brown și tata.

- Ce dracu?, spun și tușesc pentru că mă înecasem cu un mar.

- Ce pana mea cauți tu aici? îl întreb iar tata se ridică în picioare uitându-se urât la mine.

- Katerina Maria Pierce!! Unde te crezi să vorbești așa? În pădure?? țipă tata nervos la mine.

- Ohhh, calmeaza-te tată. Cred că toată pădurea s-a vestezjit când a auzit-o și pe târfulița de Ella cum vorbește numai prostii, îi răspund ridicând mâinile în aer în semn de exasperare.

- Katherine. În camera ta. Acum! spune tata devenind roșu de supărare.

- Am 23 de ani. Nu mai ai dreptul să îmi spui ce să fac. Nu că l-ai fi avut vreodata, dar..., îi întorc eu replica.

- Katherine , Ella este mama ta acum, obișnuiește-te cu ideea scumpo, îmi spune tata calmându-se umpic.

- Dacă tu crezi că (,) cățeaua aia afurisită e mama mea , te înșeli amarnic tată. Am o singură mamă, iar aceea a murit din vina ta, i-o tai eu nervoasă.

- Nu a murit, stă chiar acum în fața mea. Țâfnoasă, nervoasă, până la cer. Semeni atât de mult cu ea, spune tata .

- Pai bun. Dar eu am un lucru care mama nu l-a avut niciodată tată, spun apropiindu-ma de el pana ajung față în față.

- Tupeul fantastic să te confrunt. Mamei îi era frică să te confrunte. Păi ghici ce, mie nu îmi este teamă, îi răspund cu vehemență ,uitând că și Aaron e în aceeași încăpere cu noi.

Îmi privesc tatăl în ochi și tot ce văd e dezamagire. Nu are decât să mă dea afara din casă. Mă descurc.

- Domnișoară Pierce, a venit cineva să vă vadă, rupe tăcerea Henri.

- Cine e? spun fără a rupe contactul vizual cu tata.

- A spus că o cheamă Jules, spune Henri. Mă întorc cu fața la el și rămân uimită. Nu pot sa cred Jules a venit acasă. Jules este verișoara mea.

- Spune-i sa mă aștepte pe terasa. Vin in 5 minute după ce mă îmbrac.

Urc scările și mă îmbrac în ceva lejer. Cobor scările și îl vad doar pe Browns care se pregătea sa plece.

- Ușurel iubito, unde te grăbești? spune el și mă apucă de braț trăgându-mă la pieptul lui. Era drăguț. Wooow, wake up Katherine, nu poți simți așa ceva.

- Undeva departe de tine. Și nu sunt iubita ta, spun eu rece uitându-mă în ochii lui.

- Ai dreptate, spune el, își aproprie buzele de urechea mea și îmi șoptește ușor.

- Dar vei fii a mea pisicuță. Apropo, drăguță îmbrăcăminte, mă face să explodez aici. Sa fii gata diseară la 21:00 vin sa te iau. Îmbracă-te lejer. Nu accept nici un refuz Katerina, termină el sărutându-mă pe gat și dându-mi mii de senzați. Wooow, simt că mi-a băgat cineva corpul in priză.

Capitolul 4

AARON

Doamne fata asta e încinsă tare. O privesc cum se cearta cu tatăl său. Îmi pare rău pentru pierderea mamei ei. Dar mă înebunește faptul că e nervoasă și mă uimește faptul că îi poate ține piept tatălui ei.

Se pare că nu o prea înghite pe noua mamă. Nici nu ar trebui. Are dreptate, mamă îți este aceea care ți-a dăruit viața. O văd foarte fericită pentru prezența feminină numită Jules. Urcă scările până în camera ei și peste 5 minute coboară îmbrăcată lejer. Pe dracu lejer, mă incită al naibii de tare. Cum de poate femeia asta, ființa aceasta micuță să se strecoare atât de bine pe sub pielea mea. Trezește în mine mii și mii de sentimente.

Mă îndrept spre ea și o apuc de braț și se întoarce pentru a mă privii în față. Își dă ochii peste cap și oftează lung.

- Ușurel iubito, unde te grăbești? spun zâmbind al naibii de strengar.

- Undeva departe de tine. Și nu sunt iubita ta, raspunde aceasta rece privindu-mă fix in ochi.

Pisicuța aceasta crede că se joacă cu mine și cu hormonii mei, deoarece îmi oferă o priveliște minunată asupra pieptului ei. Bun hai să intrăm și noi in joc.

- Ai dreptate, îi răspund eu. O trag mai aproape de pieptul meu și îi șoptesc ușor și delicat, în cel mai senzual mod posibil la ureche:

- Dar vei fii a mea pisicuță. Apropo, drăgută îmbrăcăminte, mă face să explodez aici. Să fii gata diseară la 21:00 vin sa te iau. Îmbracă-te lejer. Nu accept nici un refuz Katerina.

Îmi apropi buzele de gatul ei și inspir parfumul ei puternic floral și îi las un sărut. Aceasta se înmoaie în mâinile mele și își așează ușor mâinile pe pieptul meu, ador când am efectul ăsta asupra ei. Rânjesc mulțumit și plec din casă.

Aaron Brown, tocmai ți-ai găsit femeia potrivită.

KATHERINE

A plecat. Nu pot să cred. M-a sărutat pe gat iar eu m-am înmuiat. Cum face asta? Cum se poate să aibă afectul ăsta asupra mea. Gândurile îmi sunt spulberate de o prezență feminina.

- Frumoase gusturi verișoară. Și eu care credeam că ai gusturi nasoale la bărbați, spuse Jules uitându-se triumfătoare la mine.

- Nu este nimic între mine și arogantul acela Jules, îi răspund înapoi dar se pare că aceasta nu e prea convinsă.

- Mdaaa, mai vedem noi. Ce, o să stai acolo toată ziua sau o sa vi să îți îmbrățișezi verioșoara? spuse aceasta și își ridică brațele .

- Mi-a fost atât de dor de tine. Cum de ești în oraș? o întreb .

-Ohhh, am venit cu mama doar pentru o zi și m-am decis să văd ce faci.

Eram atât de fericita că Jules este aici. Dar cum fericirea la mine nu ține atât de mult ...ehh știți voi.

- Hei, tu trebuie să fi Jules, verișoara lui Katherine. Eu sunt Ella, noua ei mama, spuse aceasta în timp ce o luă de obraji pe Jules.

- Ella, tu nu ești, nu ai fost, și nici nu vei fii mama mea. Înțelegi? spun și las un chicot să iasă.

- Scumpo, ce vrei sa spui, tu ești fiica mea, te iubesc mult, spuse ea încercând să pară o mamă bună.

- Pff, tu chiar ești proastă sau ăsta e blondul tău natural? spun fără pic de simțire. Pentru târfa asta nu am pic de respect.

- Uite Katherine, știu că nu prea mă înghiți, dar eu sunt deja căsătorită cu tatăl tău și tu ești deja fiica mea, chit că îți place sau nu. Eu îl iubesc pe tatăl tău, spuse ea .

-Vrei să spui că ești căsătorită cu (,) contul lui bancar, da Ella cu toți știm asta, chit că îți place sau nu, îi răspund eu rece apoi ies cu Jules pe veranda de afară.

Capitolul 5

KATHERINE

După ce am mai vorbit cu Jules despre ce a mai facut ea, m-am dus în camera mea. Mă plictiseam de moarte până când a intrat Henri în camera.

- Domnișoară Katherine, am venit să vă întreb dacă stați la cina în seara asta.'

Cina cu tata și târfa sau cina cu arogantul de Aaron?? Aleg arogantul....măcar o să râd pe seama lui.

- Nu Henri, mulțumesc că m-ai anunțat totuși, îi răspund politicos iar acesta încuviințează din cap și părăsește încăperea.

Îmi iau telefonul și îl sun...

^Unde mergem? pufnesc eu.

În telefon Aaron chicotește și pot să jur că rânjește.

^Știam eu ca o să accepți, spuse acesta seducator.

^Păi, atâta timp cât nu am nimic mai bun de facut. Decât să iau cina cu ai mei, mai bine ies. Și în momentul de față tu ești scăparea mea.

^Mergem la Plaza, de preferat o rochie lungă, spuse acesta.

^Ok, pa, spun rece și sunt gata să închid dar ceva mă reține.

^Ne vedem peste 2 ore pisicuță, de-abia aștept să te văd.

<Apel încheiat.>

Am făcut un duș și mi-am luat o rochie neagra lungă cu spatele gol. Părul mi l-am ondulat. Mi-am facut un make-up classic și mi-am luat o pereche de tocuri de 10 cm roșii.

Cobor scările și văd că nimeni nu este în casa. Când ajung la ultima treaptă o siluetă înaltă, masculină își face prezența în încapere. Era Browns...

- Arăți,....mmhm.... wooow, spuse acesta în timp ce se holba la mine. Las un mic chicot să iasă la iveală.

- Nici tu nu ești mai prejos Browns, spun.

Acesta se aproprie de mine mă analizează foarte atent.

- Dar tu ești ca un înger, îmi atinge obrazul cu mâna. Acest gest mă face să mă cutremur.
- Vreau să te ating dar îmi este frică să nu te rănesc.

Mă încrunt la auzul acestor cuvinte. Acesta își revine și își ridică brațul

- Mergem?

- Desigur, spun eu și îmi împleticesc mâna după brațul lui.

Ajunși la Plaza, deja îl zăresc pe Arthur.

- Domnișoră Pierce, domnule Brown, o încântare să vă reîntânlesc în această seară, spuse acesta și ne conduce până la bar

- Dacă doriți ceva de băut barmanul nostru vă poate oferii tot ce vă doriți.

- Mulțumim Arthur, spun eu bland.

Capitolul 6

Ajunși la bar Aaron comandă 2 Martini, unul desigur dăruindu-mi-l mie. Iau o gura din pahar și simt cum lichidul îmi arde gîtul.

- Arăți minunat, e tot ce aud din discursul lui Aaron. Se pare ca nu prea am fost atentă.

- Mulțumesc, îi răspund scurt acestuia.

Aaron mă privește adînc și rămîne pe gînduri, chiar aș vrea să știu ce îl frămîntă cel mai tare.

- Katherine, aș putea să te întreb ceva?

- Desigur. Te ascult, spun eu prinzîndu-i privirea. Mă uitam în ochii lui, era confuz , asta e sigur.

- Cum de ai acceptat să ieși cu mine în această seară?

Îmi ridic o sprînceană și îl privesc cum se uită încă confuz la mine.

- Ți-am spus, prefer să ies cu tine decît cu iubita mea familie, spun eu sperînd să îl lămuresc, dar la cît noroc am eu, nu prea cred.

Îmi mut privirea de pe el și încerc să mă uit în altă parte dar o amețeală m-a cuprins ceea ce ma făcut să mă dezechilibrez.

- Katherine ești bine? mă întreabă Aaron sustinîndu-mă de talie. La acea atingere, mii de fiori mi-au străbătut trupul. Cum de pot reacționa așa. Mai rău am început să și roșesc. Eu nu roșesc niciodată.

#Bravo Katherine, meriți 100 de puncte.

Taci din gură!! îmi cert conștiința.

#Ohhhh te rog, chiar nu vezi că tipului asta chiar îi pasă de tine. Dacă nu ar fii fost așa de ce ar continua să iasă cu tine. Doar uităte la el, ar putea avea alte nșpe mii de femei la picioare. Recunoaște prostuțo, te atrage.

- Mă simt umpic obosită. Aș vrea să plec dacă nu te superi, îi răspund în cele din urma lui Aaron.

-Da, desigur. Te conduc eu acasă.

- Nu, nu acasă Aaron. Nu mai vreau să trec pragul casei mele, spun eu cu vocea tremurîndu-mi.

- vvvOk, atunci hai la mine.

Tocmai mi-a propus să merg la el. Și eu ce mama lui Tutanka Moon să îi răspund ?? Haide Katherine, gîndește! Unde ești conștiință cînd am nevoie de tine.

#Sunt chiar aici deșteapt-o. Cum adică ce să îi raspunzi. Ți-a propus să mergi acasă la el nu direct în patul lui.

Nu mă ajuți, să știi.

#taci și spune-i DA odată, nu lăsa să-ți scape frumușelul de lîngă tine.

-Ok, răspund eu hotărîtă.

Conștiința asta a mea chiar știe să mă convingă. Nu mă înțelegeți greșit. Nu am nimic cu Aaron și da, RAȚIUNEA MEA are dreptate, e absolut frumos, ce frumos? E Zeus în carne și oase și comportamentul lui mă atrage al naibii de tare. Dar îl resping pentru că nu vreau să ajung să țin la el iar apoi să îmi frîngă inima.

Aaron își trece cealaltă mîna sub genunchi mei și mă ia în brațe în stil mireasă. Mă conduce la mașină deschide portiera și mă așează în dreapta lui. Pe drum nu am mai spus nimic deoarece mă durea capul îngrozitor. Într-un final ajungem în fața unei case foarte frumoase. Am rămas chiar uimită cînd am văzut că Aaron locuiește aici.

Aaron a ieșit din mașină, a ocolit-o și mi-a deschis portiera apucîndu-mă de talie pentru a se asigura că nu pățesc nimic.

- Sunt bine Aaron, îi spun acestuia și las un mic chicot să iasă la iveală.

- Ești sigură? Pari epuizată, spune acesta ducîndu-și cealaltă mînă de-a-lungul obrazului meu și mîngîindu-l delicat.

- Nu am avut o zi atît de bună, asta e tot, îi răspund în cele din urmă.

Își desprinde mîna de pe talia mea și de pe obrazul meu și mă invită să intrăm în casă. Urcăm scările și ajungem în fața unei uși pe care Aaron mi-o deschide și îmi face semn să intru. Destul de stilată, spațioasă. La intrare m-a izbit un parfum bărbătesc scump. Parfumul lui.

- Tu vei dormi în camera mea iar eu voi dormi jos pe canapea. Ai nevoie de ceva Katherine? spuse acesta și rămîn mută cand îmi spune că va dormi jos, după cum îl știam eu credeam că nu mă va lăsa în pace toata seara, dar hei, mai greșesc și eu.

- Te rog, nu mă lăsa singură, îi spun și simt cum șiroaiele de lacrimi îmi cutreieră obrazul. Acesta se îndreaptă spre mine și mă cuprinde într-o îmbrățișare .

- Shhhttt, e ok, rămîn cu tine, spune în timp ce îmi mîngîie părul. Mă desprind din îmbrățișare și mă uit in ochii lui. Sunt atît de calzi. Nu l-am cunoscut niciodată pe acest Aaron.

- Ce s-a întîmplat? De ce plîngi?

- Nu vreau să mai fiu singură. De cînd mama a murit, tata a înebunit, iar acum s-a însurat cu o tîrfă și jumătate, și a uitat-o imediat pe mama, dar eu nu pot. Îi simt prea mult lipsa. Aș da orie sa fie cu mine și să îmi de-a orice sfat, spun printre suspine.

Aaron mă ia de mînă și ieșim afara pe balcon. Îmi dă un pahar cu apă pentru a mă liniștii și se sprijină de bara metalică a balconului.

- Katherine sincer să fiu și eu mi-aș dori să îmi văd mama, dar la fel ca tine, nu am cum, spune acesta uitîndu-se în gol.

- Cum era mama ta? îl întreb eu pe acesta, iar la auzul cuvintelor mele un mic zîmbet îi apare pe față.

- Mama a fost cea mai caldă femeie pe care o știu. Era blîndă, sufletistă, dulce. Ajuta pe oricine apuca. Ea a fost persoana care m-a învățat că o femeie nu trebuie atinsă nici măcar cu o floare, la ultima propoziție acesta mă ațintește cu privirea și se apropie de mine. Îmi apucă obrazul cu mîna și începe să îl mîngîie ușor din nou.

- Și tot ea e cea care mi-a spus că iubirea nu are limite și că emoțiile trebuiesc spuse.

Îl privesc lung încercînd să înțeleg ce vrea sa spună.

- Katerina, scumpa mea Katerina, nu ai nici cea mai mică idee cît de mult am ajuns să te iubesc.

Capitolul 7

KATHERINE

Wooooowww, woooww, așteaptă o secundă , am auzit eu bine sau am surzit eu? Tocmai mi-a zis că mă iubește! 10000 de puncte pentru tine Katherine . Hei RAȚIUNE, mai ești pe acolo? AJUTĂ-MĂ!!

#sunt aici idioato, mereu sunt aici, off cum m-am molipsit eu cu tine!

Daaaa, da ,da, ajută-mă tocmai mi-a spus..

#da am auzit și eu ce ți-a spus,suntem una și aceeași persoană, EMEMBER??? Câteodată mă mir cum dar las-o așa. Păi raspunde-i ce mai aștepți?? Să îți cânte?

Și ce să îi spun? uffff, știi ce las-o baltă, cu tine nu ajung nicăieri.

#Tu nu ajungi nicăieri cu mine? Te-ai cunoscut vreodată?

Da! Și sunt minunată.

#da,da,da, taci și vorbește femeie, băiatul așteaptă sau, mă rog, bărbatul așteaptă ..

Ies din gândurile mele, RAȚIUNE STUPIDĂ. Aaron încă mă privește și pare nedumerit, asta se vede după încruntătura lui de pe față, oare m-am strâmbat cât am purtat un dialog cu mine??

El își dezlipește mâna de pe obrazul meu și coboară până la mâna mea și mi-o strânge ușor apoi chicotește.

- Ce este așa de amuzant? decid și eu să îmi deschid gura după un timp.

- Nu, nimic, doar că, ești al naibi de adorabilă când ești prinsă în gânduri și te strâmbi. Nu sunt naiv Katherine, știu că te gandeai la ceva, un banuț pentru gândurile tale? spune Aaron uitându-se fix in ochii mei.

Ahhh, urăsc când mă privesște în ochi, mă face să mă simt... Ahaaa, deci știam eu că m-am strâmbat în fața lui. Ahhh ce bleagă sunt. Stai, ce unicornii mei îi raspund eu acum.

#Câteodată stau și mă gandesc dacă chiar ai 23 de ani. Sigur nu ai 10??

Ahhh, acum ai decis și tu să apari. Pleacă!!

#Bine!

- Avem 2 ani să ne dăm bănuți pentru gânduri Aaron? Serios? spun eu cea deșteaptă.

- Cine vorbește, tu ești un copil într-un corp de femeie. Ești insuportabil de adorabilă, spuse acesta și îi zăresc în colțul guri un zâmbet.

- Am 23 de ani la naiba, spun și intru în camera lui.

- Nu prea se vede, ohhh staii...Nehh doar mi s-a părut, spune acesta apoi chicotește.

- La naiba Aaron ,cât mai ai de gând să mă tachinezi?? De ce mă urăști? spun exasperată.

- Dar nu te urăsc frumoaso, cine te-a mințit în halul ăsta? spune apropiindu-se de mine.

Simt cum distanța de mai devreme se pierde în preajma mea și el se aroprie de mine, mult prea mult.

Încep să chicotesc amintindu-mi de vorbele mamei despre baieți. Ea mi-a spus odată că oamenii diferiți se atrag iar dacă un baiat te tachinează o face pentru că te place, iar dacă ție îți plac tachinarile lui înseamnă că și tu îl placi. La acel moment nu o credeam, aveam doar 10 ani, dar privind-ul pe Aaron acum, simt o atracție pentru el și sinceră să fiu poate adanc în sufletul meu e o scânteie care îmi spune că îl și iubesc, repet, ADÂNC.

El ajunge foarte aproape de mine inca 3 cm și buzele ni se atingeau, știam ce voia să facă, voia să mă sărute. Îmi ridic ochii să îl pot privi mai bine în ochi și un rânjet drăcește îmi apare pe față.

- Ai dreptate domnule Brown.

- Cu ce am dreptate domnișoară Pierce? spuse acesta zâmbind, observându-mi rânjetul de pe față.

- Cu toate, dar nu numai tu ai dreptul la exprimarea opiniilor sau ale sentimentelor ci și eu am, spun cu cea mai senzuală voce a mea. Bine nu știu dacă am mai multe voci, dar ...neaaahh în fine.

- Continuă, mă îndeamnă acesta.

- Poate nu am ajuns să te iubesc așa cum o faci tu dar cu siguranță mi-ai intrat pe sub piele, și al naibi cum ești tu, nu te pot scoate, spun foarte calm și serios.

Zambetul i se șterge de pe față și o urmă de uimire îi apare pe chip.

- Ai vrut să îmi știi gândurile, poftim. Nu pot să spun că îmi ești antipatic Aaron și chiar dacă aș spune-o, nu ar fi adevarat.

AARON

#1000 puncte bonus pentru tine Aaron. Poate nu te iubește dar măcar te place. Măcar asta știi. Să nu te pună dracu să o pierzi pe ea sau să faci alte lucruri tâmpite că de nu, nu mai vorbesc cu tine, ai auzit baiete?

Poți să taci odată? Tocmai am auzit cel mai frumos lucru din viața mea.

Îmi înconjor mâna după talia ei și îmi bag nasul în spatele urechii și inspir parfumul femeii care mi-a dat viața peste cap.

- Poți dormi tu aici, eu voi dormi jos. Îți aduc imediat niște schimburi.

Îmi iau talia și mă îndrept spre dressing, aleg la întâmplare o cămașă de a mea și apoi i-o înmânez femeii din viata mea.

- Mulțumesc dar nu trebuie să dormi jos, pot dormi eu jos, sau pot să îmi sun un taxi să mă duc înapoi la hotel.

- Katherine?

- Da...

- Eu dorm jos iar tu dormi aici, fără comentari, ok? spun eu foarte protectiv. Ea doar a dat afirmativ din cap și eu mă îndreptam spre ușa, dar mă opresc înainte să o deschid.

- Poți dormi cu mine, te rog? spuse aceasta din spatele meu și da, am înlemnit.

Capitolul 8

#După 3 ani

Ce zgomot năucitor îmi perturbează somnul?

- Aaron, e sâmbătă și e 6:17 dimineața, orice ar fi poate să aștepte.

- E tatăl tău, a ajuns la al 87-le-a apel .

- Răspunde-i și spune-i așa: Orice ar fi, răspunsul este NU!

Ohh, Bună, mi-ați dus lipsa cel mai probabil, îmi pare rău pentru asta dar haideți să vă pun la curent cu ultimele detalii. Eu și Aaron ne-am mutat împreună în Seattle. Mi-am continuat studiile iar Aaron este în parteneriat cu una dintre cele mai mari agenții imobiliare din toată America. Da, ne înțelegem, nu ne-am omorât până acum, asta mă miră și pe mine. Îl ador pe omul acesta, face cea mai bună cafea din lume și am parte și de cel mai frumos show cand îmi aduce cafeaua la pat, dar asta va rămâne între noi.

- Ok, tatăl tău a spus că tocmai a terminat ultimul contract al firmei pentru tine și s-ar putea să ne facă o vizită.

-Cel mai probabil e deja la aeroport la cum îl cunosc eu pe el.

-Ai dreptate dar lasă asta, încă mai avem timp, spune și se trântește lângă mine pe pat.

-Timp pentru ce?

-Katerina mea , știi...

-Ohh, nu, nu știu, eu am treabă astăzi și cursuri și cumpărături de făcut, păstrează-te pentru altă dată dragul meu.

Mă ridic din pat și mă apucă de mână:

-Promite-mi!

La cum arăți în această dimineață aș spune de-le dracului de cursuri dar nu ma las sedusă de tine.

-Probabil. Să ai o zi minunată la muncă **mon cheri**!

Mă îndrept spre ușa și deja îi simt ochii pe mine.

- Ești o nebună!

- Pe care o iubești ..

Capitolul 9

Cea mai grea zi, timpul trece atât de greu și credeam că domnul Willson va muri încercând sa ne explice "teoria conspirației". Îți dai seama că glumesc și sunt ironică, am avut o zi naşpa, la ce să te aștepți. Oh, uite am un mesaj!

"Te aștept la The Ruse dupa 7, sărbătorim încheierea contractului, doar noi doi. Mi-ai lipsit astăzi enorm."

-Aaron

Dar ce drăguț din partea ta, cina tocmai la 7? Mie îmi este foame acum, cred că o să gust dintr-o brioșă acasă căci de foame sunt ruptă. Sper să fie o masă festivă băiete, stomacul meu urlă.

5:32!!

Ok Katherine, nu te panica, tot ce trebuie să faci e să iei metroul și să ajungi acasă cât mai repede posibil dacă vrei să îți faci o apariție strălucitoare, nu că nu ai fi.

#Ar trebui să nu te mai complimentezi singură, sau să vorbești singură, acest monolog e super enervant.

Oh, bună conștiință supărătoare, mă întrebam pe unde ești și acum îmi doresc să nu fi făcut asta. Lasă-mă în pace, am un metrou de prins.

Casă dulce, casă. Bun Katherine, tot ce trebuie să mai faci e să intri în duș, să ieși, să îți pui rochia pe tine, să îți retușezi fața enervantă, apoi să pleci ca să nu întarzi. Sunt glumeață azi, eu să nu intarzi? Te rog.

Duș, bifat.

Rochie, bifat.

Pantofii cei noi și superbi, bifat.

Fața aranjată, da, bifat și asta.

Ceasul 7:00, eu ți-am spus. Fugi Katherine, fugi.

Ok, The Ruse e dupa colț, roagă-te să nu o dai în bară, chiar daca e Aaron, mai sunt și cunoscuți acolo.

Intri frumos si elegant, bravo, arătați zâmbetul strălucitor, bine-bine și uite-l pe Aaron.

- Arăți minunat, ca de-obicei, mereu mă surprinzi.

Are complimentele la el, e bun tipul.

#și inca cum!

Valea de aici conștiința!

- Nici tu nu ești mai prejos decât mine domnule Brown!

- Sper că nu ai nimic împotriva vinului roșu in această seara domnișoară Pierce!

- Păi din moment ce sărbătorim nu văd ce aș avea împotrivă. Felicitări domnule Brown, mult succes pentru viitor.

A lăsat paharul jos cand am vrut să ciocnim. Fără maniere. Se ridica în picioare, tipul vrea să plece? E atât de idiot să mă lase singura? Katherine e Aaron, el e în stare de orice îți amintești!

Wow-wow-wow, în genunchi, e în genunchi în fața mea. Nu se poate, te rog Dumnezeule nu...

- Katerina Pierce!

La naiba Katherine ai pus-o, lumea se uită!!!!

- Ne cunoaștem de ceva timp, mi-ai fost cea mai bună prietenă, practic ca o sora și alături de tine, am cele mai frumoase amintiri de până acum . Cred că tot ce vreau să spun e că vreau să îmi petrec restul vieții alături de tine...

Katherine , lumea e în picioare și se holbează... Asta NU E O SĂRBĂTORIRE PENTRU AFACERI!

- Vrei sa fii soția mea?.....

Capitolul 10

Ok Katherine, acesta, cred că este unul din cele mai stânjenitoare momente din viața ta. Am spus cred? Chiar este, și amintește-ți că în prima zi de facultate erai atat de beata încât te-ai filmat cum te-ai aruncat goală in piscină, la petrecerea unui necunoscut. Acum, spune ceva, nu sta ca proasta...

-nu..,mai in șoaptă nu puteai?

- Nu? repetă Aaron. Tipule ori ești stricat ori surd.

#Sau poate ești tu proastă pentru ca ai refuzat tocmai Zeul în carne și oase.

Pleacă de aici conștiință, nu am chef de tine acum!!

Ok Katherine , acum, fă ceva.

Știu că mă veți judeca pentru alegerea pe care o fac tocmai acum, și asta e să îmi i-au tălpășița din restaurantul ăsta afurisit. Și asta am și făcut. Îmi pare rău dar situația e prea copleșitoare, pentru mine cel puțin. Asta a fost o mega surpriză și nu m-aș fi așteptat din partea lui Aaron; chiar îmi pare rău că l-am lăsat baltă, chiar mi-a dovedit că îi pasa în ultimul timp, nu văd pe nimeni să îmi suporte toate figurile și plângerile zilnice. Acum ce o sa fac? Stau și mă plimb în oraș ca o fraieră.

Trebuie să merg acasa...

Dupa o oră...

Ok, am intrat în casă și luminile sunt stinse dar aud cum cineva cânta la pian...

- Mulțumesc lui Dumnezeu că ești bine, iubito, de ce ai plecat așa. Mi-am facut un miliard de griji pentru tine, ești bine? Îți este foame? Vrei să dormi?

- Aaron, prea multe întrebări !

- Așa este, îmi pare rău..

Mă simt penibil în momentul ăsta.

- Stai jos. Ne-am pus amandoi pe canapea si ma uitam atent cum mâinile lui le tine strâns pe ale mele; parca ii este frica de ceva. Frica ca ma v-a pierde sau ca voi pleca iar. Am obiceiul...

- Aaron..

- hmm

- Îmi pare rău că am fugit așa...

- Iubito..

- Lasă-mă să termin.

-Ok ...

- Îmi pare rău că am fugit așa și nu ți-am oferit nici un răspuns, m-am speriat dar pe lângă toate astea am fost egoistă și m-am gândit numai la mine. Niciodată nu ți-am spus cu adevărat ce simt și acum la naiba chiar simt să îți torn toate cuvintele astea pe care le țin în mine. Îmi amintesc fiecare moment împreună, (o vai doamne acum plâng) fiecare prostie pe care ai făcut-o pentru mine, fiecare trandafir primit în fiecare dimineață în ultimii trei ani. Țin să îți spun că .. la naiba, gătești îngrozitor, dar prefer să mănânc fiecare ciudățenie făcută de tine doar ca să îți văd zâmbetul pe față. Nimeni în lumea asta nu m-ar fi suportat cum o faci tu. Și pentru asta te iubesc enorm de mult.

În tot timpul ăsta nu am observat că Aaron s-a pus în genunchi în fața mea, din nou.

- Katerina Pierce, îmi doresc din tot sufletul meu să te am alături o viața întreagă; promit că o să îți aduc toți trandafiri din lume și nici o altă femeie sau bărbat nu o sa intervină în viața noastră și stii de ce? Pentru că de la prima ta apariție tot ce am văzut în tine a fost o flacără care și în momentul de față mocnește. Te iubesc cum nu am iubit pe nimeni niciodată.

- Vrei sa fii soția mea?

Nu cred că mai trebuie să stai pe gânduri Katherine..

- Bineînțeles că da!

- Da?

Am râs...

- da, da , da . Aaron Browns, vreau să fiu soția ta!!

Capitolul 11

A spus cineva că aceasta este o poveste romantică?

Nu.

E o poveste horror.

De ceva timp , visez același lucru și acest vis mă bântuie fără să îmi dea pace. Mai nou, nici nu trebuie să dorm ca să pot vedea același lucru oribil din nou ...din nou... și din nou..

Flash-back

- Aaron, poți să dormi cu mine în această seară?

- De ce aș dormi cu tine?

Chipul lui plin de scârbă m-a lăsat rece și l-am împins de pe balcon. Am stat și l-am privit de sus cum sângele se scurge usor pe jos iar sentimentul pe care îl aveam se simțea atât de bine.

End Flash-Back

M-am trezit brusc, ceasul este 3:12, la fel ca și noaptea trecută. Afară plouă torențial și pentru prima dată în viața mea îmi este frică și simt răcoare în preajma mea.

- Heei, iubito, ești Ok?

Desigur, vocea răgușită și atingerea lui Aaron m-a facut să vin cu picioarele pe pământ. Deja îi simt caldura corpului său, fix ce aveam nevoie în acest moment.

- Iubito ești înghețată, ce s-a întâmplat?

- Nimic, doar un vis urât, întoarce-te la somn, mâine ai o zi lungă.

- Iar acel vis? Ești sigură că nu vrei să discutăm despre asta?

Dragul meu Aaron, mi-aș dori să îți spun tot ce mă frământa , dar nu vreau să te îngrijorez cu aceste lucruri; ai deja destule pe cap la muncă.

- Totul e bine iubire, îți promit, întoarce-te la somn te rog! Și pentru numele lui Dumnezeu, vino aici și ia-mă în brațe, îmi e super frig!

- Te iubesc enorm!

- Si eu te iubesc!

Dimineață Aaron mi-a pregătit micul dejun și în sfârșit l-am putut servi împreună. Pregătesc cafeaua și îmi privesc logodnicul cum se pregătește pentru a pleca la muncă, mă sărută și iese pe ușa.

De-abia e ora 09 dimineața, cu siguranță nu ajung la cursuri astăzi, trebuie să merg la un consilier..

Capitolul 12

După un an

Nu pot să cred că deja a trecut un an. Un an plin de aventuri, oportunități și obstacole. Un an de când mi-am părăsit logodnicul. Nu regret nimic din ce am făcut până acum, nu am vrut sa fiu egoistă, așa că am preferat ca Aaron să își găsească pe cineva care merită iubirea lui.

În schimb, timp de un an, m-am tot mutat dar cred că în sfârșit mi-am găsit locul perfect, locul ce îl pot numi acasă.

Acum 4 luni, am plecat din Minnesota, nu sunt fana vremii de acolo și am pornit spre orașul care m-a atras încă din copilarie pentru arhitectura sa, misterele ce se ascund în acest oraș mic numit New Orleans, dar mai ales pentru muzică. Nu știu cât știi tu despre New Orleans, eu stau în Cartierul Francez, cel mai de preț lucru al Louissianei, unde ziua vezi turiștii cât de fascinați sunt de acest cartier, îi vezi în grupuri alaturi de câte un ghid ce le arată împrejurimile, însă noaptea. Noaptea se vede adevarata frumusețe a cartierului; muzica Jazz în contrast cu fiecare artist ce își expune opera în fața mulțimii, e pur și simplu fascinant.

În acest timp am reușit să îmi fac câțiva prieteni și să îmi găsesc de lucru. Lucrez la un bar mic pe strada Burbon. Totul era perfect, până când ....

- Katerina Pierce !

Oh nu...

Capitolul 13

- Katerina Pierce!

Ohh, nu..

- Katherine! Știam că te găsesc aici, am nevoie de o favoare.

- Cu ce pot să te ajut Soph?

Și uite că începe, vorbește-vorbește-vorbește. Dragii mei, ați întânlit-o pe Sophie Clark, cea mai draguță fată de pe pământ, amuzantă, dar nu se oprește niciodată din vorbit.

Cred că e comic acest lucru. Am întanlit-o pe Sophie în prima zi când am ajuns, ea mi-a găsit un studio în care să stau, ba chiar mi-a găsit și acest job și acum suntem colege.

- Katherine mă asculți măcar?

- Da, da normal că te ascult, ce dracu spunea.

- Ok Kathy, cel mai probabil ești îndrăgostită sau ești pe Marte, dar eu te-am rugat să mă ajuți mâine și să îmi ți locul, ai mei vin în vizită și nu prea am cum să ajung, știi că nu i-am văzut de 3 ani. Știu că e ziua ta liberă mâine și chiar îmi pare rău că îți stric planurile și...

- Soph, oprește-te. Respira, aer, îți amintești?

- Phuuu, da.

- Bineînțeles că te ajut, oricum nu am altceva mai bun de făcut mâine și nu am nici planuri.

- Doamne, pe bune? Nu ai mai cunoscut pe nimeni în New Orleans înafară de mine? Mă simt flatată.

- Hahaha, ce glumă bună, am cunoscut cațiva.

- Clienții nu se pun Katherine!

- Mda, ai castigat.

- Hei, ce spui daca ieși în weekend-ul ăsta cu mine și Brian?

- Brian?

- Geamănul meu malefic!!!

- Oh da, sper să fie mai tăcut geamănul tău Soph, altfel o iau razna.

- Perfect! Mulțumesc mult Kathy! Te iubesc, ești cea mai bună!

Cea mai bună? Mi-aș dori. Katherine Pierce e pe departe de a fi bună.

- O bere te rog!

Ok Katherine, clienții apoi gândurile tale.

- Aaron?

- Iubito!

Ding-ding-ding, evacuarea, fugi Katherine, fugi!

Am fugit de lângă bar și am ieșit prin spate. Materia la care Katherine nu a fost bună niciodată este sportul, iar Aaron m-a ajuns cu ușurință.

- De-ajuns Katerina!

Ok Kathy-Kathy, respiră, nu spune ceva absolut patetic și evident.

- Ce vrei Aaron? Ce cauți aici? Ok asta am vrut să eviți, e patetic și evident!

- Ce vreau? Ce caut aici? Ce cauți tu aici e o întrebare mai bună. Ai fugit de acasă, te caut de atâta timp, cine ar fi crezut că te voi găsi aici. Iubito, nu am încetat niciodată să te caut.

- Pe bune?

-Da...

-Adicăă ... Am plecat cu un motiv Aaron, să nu fiu găsită. Acum lasă-mă în pace, se uită lumea.

Am plecat acasa, în dragul meu studio. Cand Soph m-a adus aici , mi s-a parut o idee proastă, acum, după renovare, locul acesta e mai mult decât perfect. Mi-am pregatit ceva să mănânc dar am auzit un sunet ciudat pe balcon. Cele mai frumos lucru e sa ai un balcon descoperit, poți vedea priveliștea acestui cartier și e absolut minunat. Înapoi la acel sunet ciudat. Am luat o carte și mă pregăteam să omor hoțul ce îndrăznește să îmi încalce intimitatea dar, mi-am dat seama că nu este un hoț imediat după ce cartea mea a făcut contact cu fața intrusului.

- Aaron? Unde dracu îți e mintea, ce naiba cauți aici, de unde știi unde stau?

-Te-am urmărit când ai plecat și am spus să vin mai târziu pentru că erai deja nervoasă.

- Și acum crezi că nu sunt?

- Pai, ba da, dar arăți bine nervoasă!

- Ieși sau te zbor de pe balcon cu mâna mea!

- Cred că atacul cu o carte a fost destul. Vreau să vorbim iubito!

- Fără "iubito". Acel moment a trecut.

- Măcar ascultă-mă Katerina!

Ok, știu că deja îmi spuneți cât de nemiloasă sunt cu "bietul Aaron", după câte am facut, merită să îl ascult. Ca să nu mă urâți, asta am și făcut! L-am lăsat să intre.

- Draguț loc, trebuia să îmi dau seama, locul ăsta striga "Katerina Pierce" prin fiecare por.

- De unde știai unde sunt?

- Ce pot să spun, ori e desinul, dar m-am luat după miros, nimc nu se compară cu mirosul iubitei mele.

- Aaron!

- Bine... Am avut o întânlire de afaceri cu unul dintre cei mai mari oamei de afaceri, mi-a spus că e în vacanță în New Orleans, faptul că sunt aici e pură coincidență, am fost la fel de surprins când te-am văzut.

Nu am mai spus nimic, am preferat să tac și să îl ascult. Dar am văzut acea privire până acum, ochii înlăcrimați și capul ținut în pământ ca să nu îmi dau eu seama.

- Ai plecat pur și simplu, fără să lași un semn. Când am ajuns acasă, am încercat să dau de tine în toate modurile posibile, am crezut că poate ai fost rapită, am facut totul Katerina, totul. Când mi-am dat seama că de-fapt tu ai fugit, totul s-a rupt în mine. De ce mi-ai făcut așa ceva? Cu ce ți-am gresit?

Auch Katherine, asta doare, chiar si pentru tine.

Capitolul 14

- .....De ce mi-ai făcut așa ceva? Cu ce ți-am greșit?

Auch Katherine, asta doare, chiar si pentru tine.

- Aaron, am vrut să plec pentru că..

- Ai vrut să demonstrezi ceva!

Ce? Nu! Asta e atât de patetic și josnic!

- Asta crezi tu?

-Katherine..

- Răspunde!

Puteam să simt cum mi se încălzește sângele și mai am puțin și explodez. Nu pot să o numesc nervozitate ci mai mult dezamăgire. Dezamăgire pentru că propriul meu logodnic crede așa ceva.

- Da, asta e ceea ce cred...

Nu îmi vine să cred ce aud....

- Am vrut să plec pentru că am vrut un nou început, pentru că monotonia e plictisitoare pentru mine, pentru că puteam să fac mult mai mult de atât. Pentru că am vrut să simt viața.

- Katerina oprește-te, asta nu ești tu cea care vorbește...

- Ba chiar este, îți place sau nu, asta sunt eu, adevărata Katherine. Am așteptat atâta timp să evadez de lângă tine, de lângă familia mea, să pot să aflu cine sunt cu adevărat. Acum uita-te în ochii mei Aaron, eu nu mă mai întorc acasă, așa că lasă-mă dracului in pace!

- Kath..

- Ieși afară!

Se oprește în tocul ușii, se uită în tot studioul apoi, inevitabilul se întamplă.

- Ia cina cu mine, mâine seara ..

- Ești nebun? Tocmai ce ți-am spus că ...

- Știu ce mi-ai spus, dar vreau să te cunosc, vreau să știu totul despre tine. Te rog Katerina, dă-mi o șansă!

Am mai văzut privirea aceea înainte, când cineva te implora practic, e disperat. Oh Kathy...

- Ei bine?

- În primul rând, nu îmi mai spune Katerina!

- Dar e numele tău baby...

- Vrei cina aia sau nu?

- Corect, continuă!

Aww, puteam să văd cum radiază de fericire pentru că știe că voi merge cu el. Îmi era dor de Aaron, nu am putut să las să îi simt lipsa, am avut alte obiective, dar acum ... Uitându-mă la el, mă simt ca o elevă de liceu ce își plănuiește o escapadă la cea mai tare petrecere din oraș fără ca parinții ei să știe.

- Nu vreau să mai aud de Katerina. Nu vreau să îmi trimiți nici o rochie scumpă. Eu aleg locul și ora și îți voi trimite un mesaj cu detaliile. Nu, nu vreau flori sau orice cadou fițos!

- Doar atât? Pot să mă descurc.

- Există ceva ce tu nu poți să faci?

Și am râs, amândoi am râs. Acum stau și mă întreb de ce am fugit mai exact. De Aaron sau de mine?

- E tarziu, ar trebui să te odihnești.

Atunci când Aaron mi-a atins obrazul ca să îl mângaie, mi-am dat seama ca ceva lipsea din mine, aveam nevoie de asta, aveam nevoie de Aaron.

-Hmm, pe maine seara Browns.

Capitolul 15

KATHERINE

Probabil vă gândiți că sunt o nebună, sau nu știu ce vreau de la viața mea, dar în momentul de față, se simte corect să fac asta.

Mai sunt 2 ore până trebuie să ies la cină cu Aaron. Îi sunt datoare măcar cu o cină. Până acum am probat o gramada de rochii și am fost in 12 magazine, dar m-am dat bătută și am preferat pentru ceva ce eu normal aș purta.

Timpul trece repede așa că decid să merg la o mica plimbare.

AARON

Aș fi un fraier să spun că sunt emoționat, dar nu pot spune că sunt și foarte comfortabil; am coborât din taxi pe Burbon Street lângă o florarie. Katherinei nu îi plac florile, dar îmi place să o enervez puțin. Mi-am amanat toate întânlirile cu șefii prefecturei, nimic nu îmi va strica această seara alături de logodnica mea.

O văd de la o poștă cum se aproprie de mine, wow, totul e slow motion. Ca dobicei, Katherine, îmbrăcată în stilul ei haotic dar extrem de adorabil și frumos.

- Hei, îi ofer unul din zambetele mele năucitoare.

- Nu, nu face fața aceea, nu mai merge Browns!

- Oh te rog, amândoi știm că ești topită după asta.

- Browns, dacă tu crezi că acela este punctul tău forte pentru a cuceri o femeie, lasă-mă să îți reamintesc că eu am fugit. Hai să bem ceva, mergem?

Wow, femeia asta știe să pună un bărbat la punct. Katherine este foarte dominantă, acest lucru l-am adorat cel mai mult la ea.

O apuc de mână și o aduc în brațele mele.

- Tu chiar nu renunți nu-i așa?

- Cu o femeie atât de frumoasă lângă mine, cam greu, nu crezi?

- Complimente, ce mai urmează, să cad în patul tău? Slabe șanse!

-Așa crezi?

-Privește-mă!

Atâta tensiune între noi.

- O să te privesc tot restul vieții mele, si dacă alt bărbat îndrăznește să o facă, o să îi rup bijuteriile și o să îl arunc câinilor.

- Irosesti carne bună pentru niște câini. Uhhh!

Si uite-o cum mă provoacă și pleacă de lângă mine. Nu și de data asta Pierce! Ești doar a mea!

Capitolul 16

-Ce sunt astea? Cred că glumești Browns. Flori? știe cat de mult urăsc florile.

-Flori!!

-Oh ! Mulțumesc, nu mi-am dat seama, sunt cam înceată, știi că urăsc florile! deja ma irita! Inca odata , de ce am acceptat sa merg la cina asta?

- Știu, de asta ți le-am și luat!

Ohh, pot să văd zâmbetul ăla drăcește pe fața lui, cred că de asta am venit la cina. Nu mă înțelegeți greșit, pe cât de mult mă enervează Browns, chiar este un bărbat pentru care merita sa lupți. Tot ce fac eu e să mă joc cu nervi și răbdarea lui.

-Multumesc Aaron, sunt tare frumoși! i-am luat trandafirii din mână să îi miros. Jocul ăsta se poate juca în doi, bine Browns!

- Cu ce să vă servesc? întreabă chelnerul. Era tânăr, blond, ochi verzi. O ținta perfectă, începem jocul!

-Nu știu ce vrei tu dar eu mi-aș dori numărul tău, adresa, tu și un iaurt degresat. Ohh da și o sticla de vin roșu te rog.

Șah-mat Browns! Chelnerul se uita la mine, îmi zâmbește și îmi susține privirea.

-Tipule, mai uită-te la ea, și rămâi fără instrumente, nu doar fără loc de muncă! Aaron mârâie la chelner, șezi blând cuțu, ăsta e doar începutul .

Dar cum mă știți pe mine regina dramelor am preferat să îmi fac o ieșire dramatică. M-am ridicat de pe scaun și am fugit spre studio-ul meu.

Intru înăuntru și văd mii de lumânări parfumate și mâncare și vin.. ce dracu?... limbajul Katherine!

- Crezi că nu m-am pregătit în caz de vrei să mai fugi încă odată?

Și îl văd cum iese din balcon intrând în sufragerie.

-Cum naiba..?

-Ți-am mai repetat Katherine! Ești singura femeie pe care o iubesc și pe care o voi iubi! Mereu mă voi întoarce la tine, mereu te voi caută și niciodată nu voi renunța la tine, ochi frumoși!

Wow! Replica asta topește până și inima ta de gheața Katherine!

-Aaron, eu...

-Nu trebuie să spui nimic, nu te grăbi, doar am vrut să știi adevarul, și mai mult de atat, să îl vezi pentru că...

Nu am mai rezistat așa că am sărit în brațele lui sărutându-l cu o atâta pasiune, atâta dor. Îmi era atat de dor de el, de săruturile lui și de brațele acestea care se simt mereu ca acasa. Nu m-a refuzat, cum să mă refuze, adâncește și mai tare sărutul nostru și singurele pauze erau cele de respirat.

Capitolul 17

Nu îmi vine să cred cum un asemenea fenomen îmi poate strica dimineața. Soare, soare, soare, de ce nu am tras eu perdelele.

- Dacă o să fi mofturoasă toată ziua, nu te las să pleci din pat, siguranța pământenilor e pe primul loc și a ta bineînțeles, numai vocea răgușită a lui Browns putea să mă scoată din transa.

M-am întors cu fața spre el să îi văd fața de somnoros de care îmi era atât de dor.

- Bună dimineața soare.

- Cineva s-a trezit bine dispus

- De ce nu? Doar am dormit alaturi de femeia visurilor mele și am strans-o la piept toată noaptea să mă asigur că nu evadeaza.

- De parca aș mai avea o șansă, mă gândesc că nici nu pot să traversez strada fără tine de acum și toți spioni pe care i-ai pus pe urmele mele.

- Dar nu am pus pe nimeni să te spioneze iubito.

- Aham, cum zici tu! Browns, ai putut să mă minți tu vreodată?

- Mereu și niciodată.

Stă de 5 minute în cot și se holbează la mine, am ceva pe față? Oare sa mă iau de el? să îl întreb ce vrea?

- Cât este ceasul?

- Aproape de 12, cred ca ar trebui să mâncăm ceva....

- CÂT??

- 12 ziua.

- Trebuie sa plec.

- Ce??? Nu! Unde să pleci?

- Din câte îmi amintesc Browns încă mai am un loc de muncă!

- Iubito nu ai nevoie de așa ceva, știi că banii...

-Vreau să lucrez pentru mine, pentru sănătatea mea mintală și pentru că așa vreau eu! Dacă vrei ca relația asta să meargă, oprește-te din a mă răsfăța și din a-mi controla viața! Ai puțină încredere.

- Am încredere în tine, nu am încredere în ceilalți.

- Aaron, te rog!

- Bine! spune oftand. Doar ai grijă, o să merg până la companie să văd cum decurg lucrurile, nu stau mult, mă întorc și pregatesc ceva pentru cina. Este ok daca te iau după ce termini?

- Yep! Termin la 8, poți să mă iei atunci.

În timpul ăsta m-am îmbrăcat repede și îmi strângeam lucrurile să ies repede!

- Ai grija.

- Și tu.

- Te iubesc!

- Si eu te iubesc!

Capitolul 18

- Eu am terminat Kathy, te aștept?

- E ok Maya, încui eu.

În-sfârșit s-a terminat și ziua asta. Am fugit să mă schimb și să încui localul.

Am ieșit și era imposibil să nu observ mașina lui Browns.

Dar el nu e în mașina, e doar Taylor.

- Domnișoara Browns, bună seara! ma saluta cu respect. Oh Browns esti mort!

- Taylor, unde e Aaron?

- Domnișoara ,domnul Browns va așteaptă acasă.

Ma așteaptă acasă zici , huh?

- Destul de convenabil pentru el , nu crezi? Suna-l și transmite-i că vin pe jos. Mulțumesc că ai venit după mine Taylor!

Fiar-i tu să fii Browns! Un gest, un moment în care să nu mă mai faci să mă simt așa.

M-am săturat să fiu răsfățata și să mă țină cineva in puf de parca aș fii ceva foarte fragil.

Fără să îmi dau seama am ajuns în fața bisericii Saint Anne.

Mama obișnuia să îmi spună de vechimea și frumusețea acestei biserici. Wow chiar avea dreptate.

Am intrat în biserică pentru câteva momente.

O multitudine de lumânări erau aprinse iar biserica era goală.

- Bună seara! o voce necunoascuta ma scoate din transă.

- Oh! Bună seara părinte!

- Surprinzător! Ce te aduce pe aici? Nu multă lume mai dorește să aleagă aceasta biserică? ma încrunt la cuvintele spuse de preot.

- De ce nu? Locul asta este o frumusețe!

- Poate pentru că acum 10 ani a avut loc un masacru. Și multă lume, nu doar turiști ci și locuitori, nu mai vin atât de des la biserica Saint Anne.

- Îmi pare rau părinte!

- Este Ok, poți sta cât dorești. Eu trebuie să plec. La revedere...

- Katherine.

- La revedere Katherine.

- La revedere părinte.

După ce parintele a plecat, m-am mai învârtit prin biserica. Locul ăsta e o capodopera, o minunăție, prin toți pori ei urla artă și puritate. Nu îmi vine să cred ce s-a putut întâmpla aici. Atât de trist și oribil.

- Ți-am spus că e o minunăție scumpo.

Nu, nu , nu, nu se poate așa ceva.

- Mama? șiroaiele de lacrimi încep sa îmi traverseze obraji.

Dar ea era, la fel de pură și minunată și frumoasa! Ahh, cea mai frumoasă mamă.

- Scumpa mea, semeni cu un pui iubito dar la fel de frumoasa.

Sar în brațele ei și o strâng tare in brațe. Știu că nu e real, știu că mintea îmi joaca feste! Dar am nevoie de asta, îmi e dor.

- Oh iubito, știu prin câte ai trecut!

Dar ea dispare... și eu rămân singură, din nou.

Îmi este atât de dor de tine mama...

Capitolul 19

Poveste lungă, drumul meu înapoi spre casă a fost destul de liniștitor. Am urcat sus și Aaron a început crizele. Dar nu mă pot gândi decât la mama, de ce a trebuit să plece atât de repede.

După moartea ei, mă simâțeam a nimanui, goală în interior, nefolositoare, existența mea era o durere în fund și pentru mine.

- Plecăm înapoi în New York! spune Aaron destul de supărat.

- Browns, ultimul lucru de care am nevoie acum e ca tu să țipi și să faci scene de gelozie.

- Scene de gelozie!? Te-am cautat peste tot Katerina!

- Unu. Am spus că nu vreau să mai aud numele ăsta niciodată, doi, dacă chiar îți păsa atât de mult, nu îl trimiteai pe Taylor după mine. Ți-am spus că nu vreau să mai aud de lux și extravaganță. Și trei, în locul tau m-aș calma și nu aș mai varasa nervi aiurea, nu am fost să mă distrez și să îmi fac de cap așa cum bineînțeles crezi tu!

- Dar Kathy mi-am facut grij ...

- Doar lasă-mă, vreau să fac un duș și să dorm.

Și asta am și făcut. Am intrat în baie, am lasat hainele să cadă pe podea și am facut un duș rece. Vă întrebați cum de am cea mai fină piele și cel mai curat ten, acesta e secretul, dușul rece.

Oricum. Am ieșit din duș și mi-am luat doar un halat de baie pe mine. Vreau să îmi cer scuze lui Browns pentru cuvintele aruncate mai devreme, probabil am fost puțin cam rece. Dar el nu e de gasit, am căutat fiecare colț al casei și nimic. Hmm, atunci voi ieși să mănânc ceva. Arunc câteva haine pe mine și prefer să merg la Rousseau.

New Orleans. Cel mai frumos oraș din toata lumea, plin de cultură, leaganul jazzului, sincer ador orașul acesta, oamenii sunt minunați iar locul în sine este mirific.

Am ajuns în față la Rousseau iar ce mă fascina și mai tare este mașina lui Aaron în fața localului. Coincidență?

Intru înăuntru și o vad pe Beth. Beth e cea mai buna chef-bucătar pe care o știu, sincer, aș mânca încontinuu doar dacă mi-ar găti ea.

- Măi măi, lume nouă, cu ce te hranesc în seara asta Pierce?

- Cu tot ce ai mai bun, sunt lihnită!

- Mereu spui asta cand vii aici, rade ea.

- Asta pentru că tu faci artă din mancare, și asta e puțin spus.

- Încă îți mai plac pastele mele?

- Ooo normal.

- Ok Pierce, 20 de minute și sunt ale tale.

- Mulțumesc Beth!

O văd cum pleacă spre bucătărie iar apoi toată atenția mi se îndreaptă spre tipa roșcată ce îl împinge pe Aaron în perete, acesta acceptă și se saruta cu foc într-un colț al localului. Dupa 1 minut maxim, Aaron îmi prinde privirea și rupe sărutul. Fuge spre mine iar eu ies din local, ghinionul meu, nu sunt o mare fană a sportului și mă prinde de mână chiar în fața localului.

- Katerina, stai.

M-am întors și cu toată puterea mea i-am dat o palmă peste față de toata frumusețea. Tipa roșcată a ieșit dupa noi.

- baby ce se întâmplă?

Ma uit la Aaron preț de câteva secunde și îi ofer încă o palmă peste față.

- Să nu mai îndraznești să mă cauți în viața ta! am spus asta uitându-mă în ochii lui la nici 2 cm de fața lui.

Tipa roșcată se apropria de mine din ce în ce mai mult.

- Atinge-mă și te ard de vie, îi spun.

Nu a mai făcut nici un pas spre mine, m-am uitat la Aaron înca odată și am plecat de la Rousseau.

Capitolul 20

Bineînțeles că nu aveam de gând sa merg acasa, Aaron putea să apăra acolo de nicăieri. Așa că am facut ce orice fată ar face. Aleg să merg la prietena mea, sa pot plange în liniște și să mă afund în înghețată filme nasoale.

Ajung la apartamentul lui Soph, bat de doua ori la ușă și intru așa cum mi-a spus mereu să fac.

- Soph, sunt eu, nu o să crezi prin ce nebunie am trecut, pregătește înghețată și sigur găsesc un film nasol. Și pregătește-te psihic să vezi ce am de spus pentru ca eu nici acum nu îmi revin!

- Buna și ție frumoaso! aud o voce masculină in spatele meu.

Mă întorc repede și scăp pe jos telecomanda din mana, în fața mea e un tip arătos, cu doar un prosop in jurul taliei. Tatuat, corp bine lucrat, par negru ca taciunea.

- Am nimerit într-un moment prost? Soph nu mi-a spus că are un prieten și nu știam că sunteți ocupați, încerc sa îmi scuz acțiunile de a intra prin "efracție" .

- Nu ți-a spus de noi niciodată? Pff, suntem de atât timp împreuna, chiar încep să cred că îi este rușine cu mine, spune acesta destul de ofensat și eu parca îl cred.

În mai puțin de doua minute Soph intră pe ușă cu câteva pungi de cumpărături în mână, clar a avut treabă.

- Ce cauți tu aici? Care parte din cară-te până vine Kathy nu ai inteles-o?

Deci știa ca o să vin. Femeia asta simte când dau de bucluc.

- Poate pentru ca încerci să ascunzi un asemenea înger de mine! spune tipul atrăgător care deja ma sperie; vrea 2 iubite, asta e josnic.

- Ok pachet de mușchi, nu vreau să te insult mai mult decât trebui dar Soph merită ceva mai bun decât tine! Ești un iubit josnic sa îi ceri așa ceva, răbufnesc într-o secunda. Doar sunt o Pierce!

- Despre ce vorbești Kathy? Nu e iubitul meu!!!! E fratele meu geamăn si malefic!!!! spune Soph și eu acum observ asemănările.

- Corect! Vezi, acum ai spus ceva coerent în viața ta surioara! Dacă nu vă supărați domnișoarelor , am puțină treabă și trebuie să ies dar tu .. pisoiaș pierdut... sper să ne revedem cat de curând!

Capitolul 21

- Amintește-mi încă odată, de ce suntem aici și de ce am fost de acord cu asta? o întreb pe Soph începând să regret că am facut această alegere.

- Pentru că l-ai ascultat pe Brian , și orice spune Brian pare o idee bună, continuă să îmi amintească prietena mea cea mai buna și sora geamănă a acestui Brian care se joaca în mintea mea de câteva zile.

Ieri seara eu și Soph am comandat niște mâncare chinezească și ne-am uitat la câteva filme pana ce Brian a ajuns și el si ne-a făcut această propunere de a merge la o petrecere de Halloween. Soph a strâmbat din nas puțin pentru că nu prea mai suntem de petreceri pentru studenți dar mie mi-a surâs idea de a fi acolo, și de a fi în preajma lui Brian bineînțeles. Dar înapoi la petrecere.

- Corect! Dar pentru apărarea mea, noi două nu am mai ieșit la o petrecere de ceva timp și e momentul oportun să ne distram împreuna și poate cine știe sa găsim pe cineva, mă scuz rapid și îi fac din ochi prietenei mele.

Soph zâmbește și îmi dă de înțeles că a primit mesajul.

- Domnițele mele super sexy! Îmi e greu să nu vă recunosc! intervine Brian

- Sunteți gata să vă distrați? ne întreaba Brian si își întoarce privirea spre mine.

- Uimește-ne! încerc să îl provoc.

Clipele astea îmi aduc aminte de când eram eu la facultate. Îmi e dor de aceste momente mai mult decât orice . Nici nu știu ce am băut până acum dar am pierdut numărătoarea la al 16-le-a Shot .

Îl văd pe Brian cum se îndreaptă spre mine, este plin de Bloody Mary pe cămașă aceea perfecta iar eu sunt acoperită de aceasta băutura la fel de mult ca și el. Mă pierd pe muzica și dansez împreuna cu el . Nu m-am simțit atât de libera și niciodată nu am simțit atâta adrenalina în mine. Cand a existat așa ceva în mine?

Brian mă face să simt lucruri pe care nu credeam vreodată că le am sau că există în mine. Mă simt libera și prezența lui îmi consumă fiecare picătura de energie din corpul meu.

Dar conștiința mea nu îmi da pace și îmi baga in cap numai filme pe care eu nu le vreau! Soph, ce ar spune Soph de așa ceva.. și Aaron... Gândurile acestea mă trezesc la realitate, iar Brian se uita îngrijorat la mine. Nu apuc să spun nimic pentru că îmi înghit cuvintele și ies imediat din clădire .

Ajung în fața clădirii și trag aer în piept să opresc lacrimile ce vor sa iasă.

- Katherine!

Mă întorc uimită și îl văd pe Brian în spatele meu așteptând să spun ceva.

- Ești Ok? mă întreaba acesta încercând să se aproprie de mine.

Și reușește. Îmi apuca umeri ușor și tot ce reușesc sa îi spun mă uimește și pe mine .

- Du-mă acasa, te rog!

Capitolul 22

Tot drumul până la studio-ul meu fost în liniște. Asta mi-am și dorit iar Brian a fost îndeajuns de înțelegător să îmi ofere liniștea de care am nevoie.

Mașina s-a oprit în fața blocului și amândoi am ieșit din mașina.

- Deci, aici locuiește pisoiașul.

Chiar și în momente ca acesta, când clar m-am făcut de râs singură începând să plâng ca o copilă de 12 ani, Brian ține să mă facă să uit de ce e rau.

- Nu și în ultimul timp, să îmi petrec timpul cu Sophie e mai ok decât să stau de una singură aici, îi răspund sincer.

- Aaa, doar cu Soph. Acum mă simt rănit! și își pune mâna la inimă în semn de ofensare.

- Ok, probabil, în ultimul timp și cu tine Brian, îi răspund după ce mă opresc din râs.

Brian se uită la mine și încerc să îmi feresc privirea pentru a nu întâmpina alt moment ciudat.

- O să fie bine Katherine! spune asta, îmi sărută mâna și se urcă înapoi în mașină oferindu-mi un zâmbet de milioane.

- Mulțumesc pentru că m-ai condus, îi spun. Acesta se uită la mine și îmi răspunde:

- Oricând domniță! apoi pleacă și un mic zâmbet îmi apare pe buze.

Caut cheile în geacă și intru în studio.

- Pisoiaș? aud o voce masculină cunoscută după ce aprind luminile.

Aaron stătea pe un fotoliu cu o sticla de vodka în mână aproape goală.

- Mă urmărești acum? deja văd roșu în fața ochilor. De când stă el aici și cum își permite sa stea în apartamentul meu și să apară aici după cele întâmplate.

- Katerina vreau doar să vorbim iubito!

- Iubito? Ohh, nu! Ți-ai pierdut dreptul de a-mi spune așa de mult timp! Acum ieși afară până nu...

- Până nu ce? Pânaă nu îți suni frumosul și vine să mă caftească! Chiar trebuie să îți reamintesc că tu ai plecat! Ai plecat fără să îmi spui un câcat de cuvânt!

- Poate așa trebuia să rămân! Plecată iar tu să nu mă cauți și să mă lași dracului in pace!

Mă uit în ochii lui Aaron și tot ce văd este furie și cum e pe punctul să explodeze și presimt că o să doară!

- Plecată zici huh? Știi tatăl tău avea dreptate! Ești exact ca mama ta! Iar acum sunteți amândouă ,,plecate''! Și uite unde a ajuns ea, la 2 metri sub pamant!

- Nici să nu îndrăznești să spui ceva de mama ticălosule!

- Că altfel ce? Crezi că ai un viitor mai strălucit? Ești un nimic! O târfă care sare în brațele oricărui bărbat! O ușuratică care nici nu știe ce e cu ea! Poate ai dreptate, mama ta e diferită și sunt sigur că daca ar fi fost aici ar fi spus același lucru!

Aaron mă apucă de cap și mă strânge foarte tare! Mă obligă să îl privesc în ochi și dau frâu liber lacrimilor.

- Ești un nimic Katherine! Nu meriți iubirea nimănui!

Îmi dă drumul și pleacă trântind ușa în urma lui.

Rămân singură și mă las să curg de peretele de care am fost izbită și plâng cum niciodată nu am facut-o. Ai dreptate Aaron! **Dar îți las ție tot trecutul!**

Capitolul 23

<Bună dimineața> dar nu văd ce ar fi bun la fiecare dimineață , dar mama obișnuia să îmi spună cât de norocoși suntem pentru că în fiecare zi ne trezim și suntem vii, că acesta e un dar, că suntem norocoși. În acest moment nu știu ce să cred, dacă e bine sau nu să te trezești dimineața pentru că uneori simt că nu aș vrea. Mai degrabă aș vrea să mă trezesc și să realizez că acesta a fost doar un vis urât dar știu că nu e așa.

Mă ridic din pat și mă pregatesc de o nouă zi, dar de la scena lui Aaron tot ce fac pare robotic. Mă trezesc, mă pregătesc, mă duc la munca și vin acasa. Am mai ieșit cu Soph în oraș iar Brian a încercat să scoată de la mine cateva cuvinte dar nu știu ce aș putea spune. Azi e Sambata și este ziua mea. Nu pot spune că sunt ultra fericită, aș vrea doar să îmi petrec timpul cu Soph la cumparaturi și să avem o seara normala. Dar la cum o știu eu pe Sophie sigur vreă să mă răsfețe și să facă ceva mare.

Uuuh, un mesaj!

[La mulți ani pisoias! - B]

Brian! Un mesaj simplu, fără prea multe cuvinte în plus, exact ce aveam nevoie. Unoeri ce-i mult strică. Un mic zambet mi-a aparut pe față și i-am răspuns

[mulțumesc ;) -K]

Am lăsat telefonul și am mers în bucătărie să mă pregătesc dar cei doi gemeni au preferat să mă surpindă iar eu mi-am primit tortul mai devreme! În față!

- Suneți complet nebuni! De-abia am făcut duș!

- Wow, cineva chiar își urăște ziua! Un <Mulțumesc Soph, cea mai dulce și bună prietenă a mea > ar fi fost de-ajuns dar se acceptă și ce spui tu draguța mea, spune Soph și se maimuțărește prin bucatarie.

- Așa este, sunt o prietenă oribilă, haide aici și dă-mi o îmbrățișare! spun și mă apropri de ea să îi împărtășesc iubirea și tortul de pe mine.

- Ok-ok, simt iubirea și de aici! Nu e nevoie să faci asta! dar e prea târziu din păcate pentru ea. Oh da! Ai facut-o! Acum ne îndulcim amândouă! Mersi Kathy!

- Pentru ce sunt prietenele! spun și mă uit diavolește la ea preț de câteva secunde dar ochii mei fug spre ușa care se deschide iar toți trei ne uitam curioți spre persoana care intră.

- Am adus șampanie! La mulți ani Kater...

- Ieși! În momentul ăsta ieși afară! simt cum sângele începe să îmi fiarbă și mai am puțin și explodez.

Aaron lasă sticla de șampanie și iese din apartament. Soph mult mai furioasă ia sticla de șampanie. Iese pe geam și așteaptă ca el să iasă din bloc apoi îi aruncă sticla.

- Nu avem nevoie de nimic de la tine! striga prietena mea, aparent, mult mai nervoasă decât mine. Dobitocule! adaugă acest apelativ la final.

Se întoarce către noi, își scutură hainele și spune:

- Ok Kathy! Ziua de-abia începe! E timpul să ne petrecem timpul la maxim! Am plănuit un program extraordinar! pozitivitatea ei mereu a fost contagioasă, așa că m-am lasat pe mâna ei.

Seara

M-am distrat de minune! Toata ziua, eu și Sophie am făcut cumpărături, am fost la film, am mers la barul în care lucram amândouă unde am fost întâmpinați de toată lumea și ne-am petrecut restul zilei împreună.

Seara, am decis să ne întoarcem toți trei la Studio. Soph deja s-a instalat în camera mea iar oboseala și-a spus cuvântul și a adormit instant.

- A adormit ca un prunc! spune Brian și se așează lângă mine pe canapea.

- Soph e cea mai bună prietenă pe care orice fată și-ar dori-o în jur, e foarte optimistă, și câteodată protectoare ca o mamă! Cred că este foarte obosită după câte a planificat azi! Îi datorez enorm de mult.

- Poate suntem gemeni, dar nu mă aseman așa mult cu sora mea.

- Ai nevoie de ceva? îl întreb și mă pregătesc să mă ridic să îi aduc ceva de baut lui Brian.

El mă oprește și îmi spune:

- Întrebarea mea e, tu ai nevoie de ceva?

Capitolul 24

Era o dimineață plăcută de primăvară. Torn cafeaua în căni și pornesc televizorul pentru a auzi noile știri pe fundal. Cina de aseara a fost minunată spre excelent, ne-am distrat mult împreuna.

I-au cana de cafea, gust lichidul fierbinte și îmi las papilele gustative să se bucure de moment și aroma cafelei.

Nu credeam că o cina poate fi atât de distractivă. Momente de seara trecută se derulează în mintea mea și nu îmi vine să cred ce râs colorat pot să am. Zâmbesc la acest gând. Două brațe protectoare mă surprind într-o îmbrățișare caldă. Puteam să recunosc acest miros de la o poștă distanța.

- La ce meditezi pisoiaș? simt vocea răgușită a lui pe ceafa mea.

- La seara trecută, a fost minunat Brian, îți multumesc! îi spun și mă întorc cu fața spre el pentru a-i vedea chipul și părul ciufulit de dimineață.

- Am făcut tot ce am putut să te simți bine. Vreau ca pisoiașul meu să fie alintat mereu. Te iubesc Katherine!

La auzul acestor cuvinte am zâmbit și i-am răspuns printr-un sărut. Nici el nu s-a lăsat mai prejos și a adâncit sărutul.

Dar ceva nu se simțea ok, totul dispare în urma mea iar tot ce ma înconjoară e negru. E un vis!

M-am trezit speriată! M-am trezit brusc și am început să analizez încăperea unde mă aflu. Sunt la mine acasa, pe canapea. Încerc să îmi amintesc cele întâmplate aseara, dar în mintea mea sunt doar idei vagi. Privesc pe măsuță de cafea și acolo văd un bilet.

<<Pisicuță, pis, pis,pis... probabil vei citi asta când te trezești și vei vedea ca eu nu mai sunt acolo. Pentru amnezia ta de la atâta vin roșu îți voi spune cele întâmplate aseara, dar nu într-un amărât de bilet, vreau să te uiți in ochii mei cand voi vorbi. >>

Brian.

Ce naiba am facut?

Dau pătura la oparte și merg imediat să mă schimb. Soph doarme de rupe patul! O las în legea ei, fac duș repede, mă îmbrac și merg să îmi întânlesc bărbatul ce îmi bântuie visele.

[Rousseau . 12:00. Katherine]

[;>. Brian.]

Am mers cât de repede am putut. Mă uit la ceas, 12:01, e bine.

- Ai întârziat pisoiaș!

- Brian! îl salut. Știi, de obicei, fetele preferă să fie trezite de o cafea sau clătite din partea unui baiat . Nu cu biletele, îi spun.

- Adevărat! Dar, amândoi știm că tu nu ești doar o fată Katherine.

Șah. Mat Katherine!

Capitolul 25

- Nu prea departe cowboy. Am mai auzit replica aceea până acum, nu cad și a doua oară. Oricum, ești amuzant, îi spun și îmi sorb liniștită cana cu cafea. K-BOOM Brian ! Poftim de aici!

- Cred că sunt adorabil, îmi spune el zâmbind și înghit în sec după ce am văzut acel zâmbet.

Nu șii de data asta Katherine! Nu și de data asta! Abține-te în numele lui Dumnezeu, ai o vârstă.

- Deci, dacă m-ai invitat aici doar ca să bem o cafea și să ne pierdem timpul să știi că eu o să mă car de aici. Am alte lucruri la care trebuie să asist, spun în timp ce mă ridic de la masă.

- Ok Kathy, ne mai vedem. Mulțumesc pentru seara trecută apropo.

- Plăcerea a fost a mea! îi zâmbesc înapoi și îmi i-au tălpășița de aici.

În graba mea, afară imediat ce am ieșit pe ușa am dat nas în nas cu tatăl meu. M-am holbat la el preț de câteva secunde. Ce era să îi spun? <<Bună tati, mă bucur să te văd. Da! Luăm cina împreună! Îmi era dor de tine , pupici , pa. >>

Sub nici o formă nu ar fi decurs planul în așa fel. Îmi cunosc tatăl!

- Katerina..

Mă uit în ochii lui, nu erau deloc precum ai mamei. Tata are ochii albaștrii, senini, plăcuți și ies în evidență. Speciali. Dar acum acești ochi albaștrii sunt tulburi, el este palid și lipsit de vlagă. <<unde vă este vlaga domnule Pierce? >>

- Bună tată...

A așteptat răspunsul meu și imediat după m-a cuprins într-o îmbrățișare puternică. Puteam să îi simt suferința, îmi imaginez câtă grija mi-a purtat și cât de dor i-a fost de mine. Uitasem de el, uitasem de tot .

- Scumpă mea Katerina, fetița mea...

Durere. Atât puteam să aud din glasul tatei. Vezi tu, el nu a foat omul arogant mereu. Asta pretindea să fie după pierderea mamei și îl înțelegeam. Încerca să își ascundă durerea sub o masca, pentru a continua relațiile cu partenerii și pentru a putea conduce firma fără să para atins de vreo emoție.

Dragă tată, te înțeleg și îmi pare rău că nu am putut să te ajut cât trebuia.

- Sunt aici tata, haide cu mine.

Ne-am urcat in primul taxi pe care l-am vazut și am mers la mine acasa. Soph se trezise și m-a anunțat că merge la muncă. Am rugat-o să mă acopere cât poate iar ea a înteles că am ceva important de facut.

Am intrat în casă cu tata și am pregătit cât de repede am putut un ceai verde pentru amândoi. Știu cât de mult adoră acest ceai.

- Te simți mai bine?

- Sunt Ok scumpo!

Au urmat câteva momente de tăcere, mă uitam în gol, pe geam, nu aveam puterea necesară să îmi privesc tatăl în ochi. Îmi era ruține de mine.

- Tată... îmi pare nespus de rau...

- Kathy, iubito, nu ai de ce sa îți ceri scuze...

- Știu că am fost egoista și m-am gândit numai la mine, uitând de tine, de familia noastră, de mama ..

- Katherine, fetița mea! Te caut de un an și jumătate și însfârșit, te-am găsit! Nimic nu mai contează.

Mă uitam în ochii lui, încercam să mă abțin să nu plâng .

- Știi, și mama ta se uita la mine exact la fel când făcea o prostie, și își cerea iertare în toate modurile posibile.

Am început să râdem amandoi. Mama. Tu l-ai adus pe tata la mine? E acesta un semn de la tine?

- Aaron nu ți-a zis de mine? Cand m-a găsit el?

- Iubito, nu am mai vorbit cu Aaron de foarte mult timp. Nici nu vreau să întreb de ce nu mai e lângă tine acum pentru că nu vreau să plec de aici și să îi rup fața.

Am chicotit și am prins mesajul tatei. Mă bucur să îl văd mai destins și în modul lui normal de a fi. Mi-aș dori să îi spun atât de multe dar voi începe prin a spune:

Draga tata, îmi pare rău că nu am fost îndeajuns de mult lângă tine. Să te sprijin. Să te ascult. Să te înțeleg.

Am stat mai toată ziua și aproape toată noapte și am povestit. Lucruile pe care le-am făcut eu, sau mai exact prostiile făcute de mine, copilarii, chestii mărunte.

Tata avea să plece mâine dimineață spre Barcelona cu noi săi parteneri de afaceri și m-am invitat să merg cu el. Îți imaginezi că nu am putut să îl refuz. Deci mâine plecăm în Barcelona!

Capitolul 26

- Olá seniora Pierce, ma que fai? râde de mine draga mea prietena.
- ha ha, foarte amuzant Soph, aproape m-am înecat de la atâta râs. În plus, aia nici nu e în totalitate spaniolă.
- O meriți, ai plecat fără să anunți. A trebuit sa aflu de la administratora clădiri că prietena mea și-a luat lumea în cap și a plecat în Barcelona. Iar tu să taci, 3 luni în Spania asta nu înseamnă că ești profi în spaniolă, ma ceartă prietena mea iar eu mi-am amintit ce reacție a avut cand a aflat ca am plecat în "vacanță".
M-am distrat extraordinar de mult în Barcelona. Am avut destul timp să mă relaxez și să uit de probleme. Am reușit să petrec timp de calitate împreuna cu tata. Suntem mai uniți decât niciodată.
Când i-am spus tatei că vreau să mă întorc acasă, inițial a crezut ca glumesc. A fost o vacanță minunată, iar Spania e o țară plină de viață, dar nicăieri nu este ca acasă.
Mi-am anunțat prietena că vin acasa iar ea a venit la aeroport să mă întîmpine. Nu am stat degeaba în mini vacanța mea, am cautat un loc unde eu si Soph ne putem muta când ajung în New Orleans, și am avut noroc încît să găsesc o casă în cartierul francez.
- Kath, ma auzi?
- scuze, eram prinsă în gînduri.
- În gîndurile tale este cumva și Brian? chicotește aceasta. Rămân surprinsa, de unde știe ea...
- Chiar nu stiu despre ce vorbești Soph....
- Oh sigur, pentru ca eu sunt oarba.
- Brian și cu mine suntem doar amici.
- Amici huh? Ok....
Scoate o bucată de hîrtie...
- Mi-a cerut să îti dau asta. Știi ca nu m-am putut abține. " Katherine. Sper ca mica-mare vacanță a fost un prilej pentru tine și sper ca te-ai distrat cîtuși de puțin încât să uiți de cele rele. Îți scriu asta și sper să te prind într-un moment bun al zilei pentru ca vreau să știi că îmi lipsești. Cu mult respect. Brian"
Sophie îmi citește biletul de la Brian și rămân plăcut surprinsă de aceste cuvinte, dar îmi amintesc că prietena mea este aici iar tipul asta este fratele ei. Keep calm Pierce.
- și? Nu îmi sună a ce îți sună ție Soph.
- Kath...
- Bine fie.... De cât timp știi? cedez.
- De la petrecerea de Halloween. Amîndoi erați foarte apropiați când ați dansat împreuna, foarte fericiți și plin de hormoni, spune prietena mea citindu-se pe fața ei perversa momentul de "te-am prins".
- Sophie!!!

- Ceee? Nu poți să negi asta! Și chiar e ok, adica. Puțin ciudat pentru că e fraierul de frate-miu dar e chiar ok și, mă bucur pentru voi.
- Nu te bucura prea mult pentru că nici măcar nu suntem împreună.
- Ce? De ce?
- Ok uite, nu pot să neg că nu am o atracție față de Brian, dar este doar atât, doar o atracție.
- Imposibil, trebuie sa vorbesc cu el.
- Nu aș face asta..
- Ce? De ce nu?
- Nici nu știe că m-am întors.
- Nu l-ai sunat încă?
- Ce e asta? Interogatoriu? Haide ajuta-ma cu (,) cutiile din bucatarie.
- oh, nu scapi așa ușor domnișoară

Capitolul 27

Am terminat de despachetat. Eu și Soph am făcut o treabă destul de bună. Casa arată mai vie și mai colorată decât niciodată.

- Sunt lihnită, mă doare spatele, e normal asta la vârsta mea? întreabă prietena mea și ma face să rîd.

- Oh nu, vai....

-Ceee???

- Cred ca e o problemă serioasă. Ar trebui să mergem la un medic urgent. Uită-te la tine, încerc să intru în jocul ei.

- Ha-ha Kathy, foarte amuzant, aproape m-am prăpădit de râs.

- Mă duc să iau ceva de mâncare, vrei ceva?

- Dublu cheesburger cu roșii. Ba nu, fără roșii. Și niște plăcintă de dovleac. Cu siguranță vreau plăcinta aia.

Am ieșit din casă râzând. Cred că este lihnita. Adică, nu a mai mâncat de o oră, de cînd eu mă chinuiam cu ,,mutatul canapelei într-un unghi perfect lângă șemineu". Decid sa merg la barul unde eu și Soph lucram.

- Măi-măi, nu îmi vine să cred ce e în fața mea. Micuța Kathy s-a întors.

- Hei Beth, practic, nu am părăsit orașul. Nu aș face asta fără să iau o porție din pastele tale extraordinare.

- Poți să scoți fata din New Orleans, dar nu poți să scoți New Orleans-ul din fată. Beth și cu mine ne-am îmbrățișat iar aceasta mă apucă de obraji.

- Ai mai slăbit Pierce, spune-mi, cu ce te îngraș în seara asta?

-Dublu cheesburger, placintă de dovleac....

- Pentru Sophie bineînțeles....

- Exact, râd, iar eu aș vrea lasagna și un green-shake.

- Asta crezi că te pune pe picioare? Lasa mîncarea pe mâna mea. Imediat o pregătesc.

- Mulțumesc din suflet Beth, mi-ai lipsit enorm.

- Și tu mie fetițo. Așteapta aici.

În tot timpul ăsta în care am așteptat, mă uitam în fiecare colțișor al barului, nimic schimbat. Locul acesta nu ar putea îmbătrîni niciodata. Într-un colț al barului e Charles, un bătrînel de cam 67 de ani care cîntă extraordinar la saxofon. Jazz să fiu mai exactă. Mă observă și îl salut iar acesta își scoate pălăria și mă salută înapoi. Mi-a lipsit locul acesta...

- Pachetul surpriza, Beth a zis ca e din partea casei, o voce de bărbat se aude în spatele meu. Știu prea bine vocea aceasta și îmi este frică să mă întorc.

- Hei, dacă nu vrei să te întorci să știi că nu e nici o problema,dar, eu mi-aș cunoaște pisoiașul pierdut de la o poștă distanță. Fu*k, bineînțeles că știa, doar e Brian a-tot-știutor.

- Heei, Brian! Woww, mă bucur să te vad.

- De asta mă eviți Pierce? Pentru că te bucuri să mă vezi?

-...mhhmm... Lucrezi aici? Nu trebuia să fii pe plaja la agățat fete?

- ,, Agățat fete" , arăt eu a pedofil?

- Chiar vrei să îți răspund la asta?

Rîde ca un maniac la gluma mea cu pedofili, ok, acum ar fi un moment bun sa mă fac dispărută.

- Mă bucur că ți-ai păstrat umorul pisoiașule.

- Păi pisoiașul trebuie să își hrănească puiul. Așa că ne mai vedem.

- Ok, să o saluți pe Soph din partea mea.

- De unde...??

- Pe curand Katherine.

Tocmai mi-a făcut cu ochiul? Afurisitule!!!!

Capitolul 28

- Soph, am ajuns! zic intrînd în casă și nu primesc nici un răspuns. Unde a mai plecat fata asta acum?

- Îți mănînc plăcinta...mmmm, yummy...

*cri...cri...cri.....

Aud niște voci pe veranda, mă grabesc pînă la geam în cel mai James Bond mod posibil si trag un ochi să văd ce pune la cale această prințesă a mea.

-nu știi că nu e frumos să îți bagi nasul în treaba altora pisoiaș.?

nu tu din nou.....

- Brian, nu e cel mai bun moment. Și ce cauți tu aici?

- Soph m-a rugat să îi aduc ultima cutie cu chestii. Ești nervoasă?

- Ce? Nu. Sunt perfect ok.

- Ce ai?

- Nu știu despre ce vorbești...

Mă uit la el și încerc să îmi dau seama ce vrea de la mine și la ce raspuns se așteaptă.

- Nah, nimic... ai dreptate, concluzionează el. Sophie intră în casă, pe jumătate plînsă.

- Mulțumesc frățioare, îți rămîn datoare.

- Pentru nimic Soph, ești ok? Ai ochii roși, ai plîns cumva?

Pe ultima sută de metri intervin pentru a evita o discuție stanjenitoare între Soph si Brian. Este clar că ea nu se simte bine, nu e nevoie de interogatoriu frate malefic, stai în banca ta.

- Cred că eu și Soph ne pregătim de un film, în plus mai avem multe de despachetat, gen, haine și chestii de fete, nu e așa Soph?

- Corect, mersi mult Brian dar chiar sunt ok, serios.

-Vezi, nimic din ce să îți faci griji, acum sayonara Juan. Te conduc eu spre ieșire.

- Noapte buna surioara, aparent cineva nu mă dorește aici, spune domnul eu-știu-tot. Sophie rîde la remarca lui și îșI ia rămas bun.

- Ok haide Juan, caleașca așteapta.

Îi prind mîna și îl trag după mine afară. Se desprinde de mîna mea și mă trage spre el. **Juanito, sper că ești conștient de ce faci sau rămîi fără nuci.**

- Ce e cu tine azi? Care este problema, huh? mă întreba el uitîndu-se bineînțeles frustrat și nervos la mine. Nu rezist mult în poziția asta și pufnesc.

-OK geniule! Sophie nu e într-o stare prea bună și ce are nevoie ea acum este de prietena ei, adică eu. Fără frați enervanți și glume proaste și apropo-uri subtile pe care le faci. M-am săturat de atitudinea asta Brian...

- Mă placi...., mă întrerupe el.

- Scuză-ma??

- Pierce, dacă negi asta îți promit că îți tăbăcesc fundu.

- Delirezi Brian.

- Oh pe bune? Atunci de ce nu m-ai căutat de cînd ai venit? De ce încerci mereu să mă scoți din peisaj și mă ignori. De ce încerci să arunci replici acide ?,moment în care rîde. Recunoaște Pierce, m-a placi. Pot să pariez că mă visezi și vrei să mă săruți chiar acum.

Mintal, rămîn cu gura căscata. Nu pot nega în totalitate tot ce simt pentru el dar , **damn.** Mă aproprii de el puțin cîte puțin, iar atunci cand simt ca m-am apropriat destul îi ofer cea mai frumoasă palmă peste față.

-Nu pot să îmi închipui ce e în capul tău sau ce vrei să scoți de la mine dar **nu sunt jucăria ta Brian.**

Fug înapoi în casă iar prietena mea stă pe canapea cu o cutie de șervețele în brațe și altele folosite pe jos. I-au o pătură și o pun pe spatele ei să o învelesc apoi mă așez pe canapea și ma uit la ea:

-Bărbații sunt niște idioți Soph, nu pune la suflet tot, sunt aici pentru tine.

Ea își întoarce privirea la mine: **Mă bucur enorm că ești aici cu mine.**

O iau în brațe ca o mamă care își îngrijește puiul. Și eu ma bucur ca ești aici Soph....

Capitolul 29

Viața nu îți dă o altă șansă, așa că tu trebuie să te asiguri ca faci ce e corect. Vorbesc prostii, trebuie să faci ce îți dorești.Asta aveam de gând să fac eu.

- Oh pe bune Kathy? Trage perdelele înapoi.

- Dacă fac asta vei rămâne în pat pentru... tot restul vieții tale.

-Bineînțeles, acum trage perdeaua.

Am mers spre patul ei și am tras de pătură până a cazut jos din pat.

- Mic-dejun în 5 minute! Haide, simt că astăzi este o zi minunată.

Am coborât în bucatarie să pregătesc un mic-dejun sănătos pentru mine și Soph și nelipsita cafea. Găsesc un bilețel pe masă.

,,gândește-te de 2 ori. Gândește-te bine la ce este în jurul tău micuță Katherine"

Un bilet anonim... Hmmm... Misterios, daca nu e evident, sunt în flăcări. **Mă bag!** Cine ești tu dragă obsedatule care mă urmărești.

- Ce e aia? întreabă Soph. Mototolesc biletul și îl pun în buzunarul din spate.

- Un bon de la cumpărături, mint cu nerușinare.

- Ohh, vreau niște cafea, mai e cafea? Kathy vreau cafea.

- Îți fac imediat Soph, așează-te. Apropo, mi-a venit o idee.

- Asta nu trebuie să fie de bine. Te ascult.

- În seara asta mergem la o petrecere.

- Pas, spune și dă să plece. O prind de mână și o pun înapoi pe scaun.

- Trebuie să ieșim și să ne distram. Nu accept un nu.

- Fie, dar nu te gândi că mă voi distra prea mult.

.....

- Amintește-mi de ce am acceptat să vin? mă șicanează prietena mea. Nu rezist și las un chicot să iasă la iveală.

-Crezi că e amuzant nu?

- Mi se pare amuzant pentru că tocmai tu spui asta cand vine vorba de o petrecere.

- Pe bune Kathy, ce facem aici?

Ok, deja mă depășește lipsa de viață a prietenei mele. Aseara mi-a zis că nu vrea să vorbească de prietenul ei misterios care i-a frânt inima. Nu îl știu pe tip dar mi-a furat-o pe Soph și nu permit așa ceva.

- Soph! Cine e?

- Nu știu despre ce vorbești...

- Bineînțeles că știi Soph, știi că sunt aici pentru tine și totuși eviți să vorbești cu mine. E ok, te aștept oricât este nevoie dar asta nu înseamna ca trebuie să lași viața să treacă pe lângă tine....

#vorbește experta

#taci conștiință!

- Știu asta, dar... e mai complicat...

Stăm câteva momente ca niște proaste în mijlocul clubului. Mă uit în jur să analizez încăperea. Muzică de club la maxim si oameni îmbibați în alcool și tutun. Un tip la o masă îmi analizează prietena din cap până în picioare. Am zis că e momentul perfect.

- Uite, tipul acela se uită la tine cred că de când ai intrat. Ce ar fi să lași puțin problemele acasă și să te bucuri măcar în seara asta. Și dacă nu îți va plăcea, promit că mergem acasă, doar să încerci.

Prietena mea face schimb de priviri cu tipul în cauza și se întoarce la mine.

- Te iubesc mult Kathy!

- Și eu te iubesc albinuță, acum fugi și trăiește.

.....

Stau la bar, cred că am ajuns la a 5-a bere, și îmi analizez prietena distrându-se.

#Ți-am zis că numai gura e de tine

Conștiința mea ține neapărat să îmi scoată ochii că dau sfaturi de care eu nu țin cont niciodată.

#Parcă ți-am spus să dispari.

#Câteodată îmi doresc să fac asta.

Mi-aș dori să țin cont de sfaturile mele dar, nu simt nevoia. Îmi este bine așa singura.

- E drăguț ce ai făcut.

- Ohh Doamne, TU, din nou...

- Bună pisoiaș...

Oh nu, ține-ți zâmbetele de agățat pentru tine Brian. Ce trebuie să faci e simplu Katherine. Îl ignori, va pleca la un moment dat.

- Uite, îmi pare rău că am fost un nesimțit.

- Mie nu îmi pare rău pentru palmă.

- Văd că încă ești supărată și știu că nu îți va trece repede dar vreau să știi că îmi pare rău, iar atunci când vrei să vorbești din nou cu mine, știi unde mă găsești.

Se aproprie de mine și îmi sărută obrazul, apoi mă uit cum pleacă. Bravo Kathy, ești AS în relații.

Prietena mea se aproprie și decidem să mergem acasă, nu înainte ca ea să facă schimb de numere cu tipul cel nou.

La întoarcere am condus eu și mare mirarea mi-a fost când am ajuns acasă și mi-am găsit fostul în sufragerie. Da, da, da Aaron s-a întors.

- Ce cauți tu aici? îl întreb. Să nu credeți că mă face să mă cutremur această revedere, ba din contra, nu dau nici doi bani.

- Dacă mi-ai citit mesajul ai știi de ce sunt aici.

Mesaj, mesaj, mesaj.... Ohh, tipul obsedat. Ce ușor a fost. Mister rezolvat Scooby. Și totul ar fi fost bine dacă nu erai tu copilă băgăcioasă. Hi hi hi, umorul meu.

- Tot nu îmi răspunde la întrebarea mea Browns, ce dracu cauți tu aici?

El se uită la prietena mea care se face tot mai ascunsă în spatele meu.

- Sophia faci tu onorurile? Rânjește ca un animal. Să înțeleg că nu. Pai, draguța mea Katherine, eu aș fi vrut să îți spun mai de mult dar, scumpa Sophia m-a împiedicat mereu. Ne-am tras-o în tot timpul ,,vacanței tale". Upsi..

Procesez informațiile primite. Nu mă pot supăra pe Soph, știu că a făcut-o fără să conștientizeze în ce se bagă, iar eu și Aaron am terminat lucrurile de tot. Oooh, Soph în ce te-ai mai băgat. Acum fac conexiunile, de asta nu voia Sophie să vorbim. Ca o psihopată scăp cel mai maniac râs.

- Ești nebun dacă tu crezi că mă voi supăra pe Soph.

- Nu o vei face? Spun amândoi la unison.

Mă uit la Soph.

- Bineînțeles ca nu. Ești prietena mea, iar dacă tu ai ales să fii cu el, dacă ai văzut ceva în el, ceva ce îți place... cine sunt eu să te judec. Ți-am spus, ești prietena mea și sunt aici pentru tine, orice ar fi.

- Dar eu nu sunt.

Vocea lui Brian tună în cameră. Era negru de furie și gata să ne omoare pe toți.

- Brian...., spune prietena mea cu vocea stinsă.

- Nu vreau să aud un cuvânt Soph.

- Oh a venit și ,,pisoiașul pierdut" al lui Katherine, cum e frate, ai futut-o?

Momentul acesta a fost haos. Nu. Haos e ceva puțin spus.

Brian s-a îndreptat spre Aaron și a început să-l lovească cu pumnii până i-a dat sângele pe față. Dar s-a întâmplat ceva mai oribil, pentru că Brian nu se oprea. Soph a sărit pe el să-l oprească:

- Brian oprește-te... te rog frățioare...

Am rămas blocată preț de câteva secunde apoi m-am dus în fața lui să-l opresc:

- Brian dacă nu te oprești o să-l omori...

Nimic.

- Brian ! Uită-te la mine!!!

Nimic.

- BRIAN!!

S-a oprit și s-a uitat la mine. Se uită la Aaron apoi cade pe jos.

Perfect!

Capitolul 30

.....

- Oricât de neplăcut pare, încearcă să nu te enervezi; spune prietena mea către fratele ei semi-inconștient.

Brian își deschide ochii și se uită în jurul său. Te rog spune-mi că nu ți-ai pierdut conștiința.

- Ce naiba Soph? înjură el mai mult în barbă.

- Ai reacționat ca un animal așa că eu și Kat am decis să te legam pentru a ne asigura viețile. Nu o lua în nume de rău frățioare.

- Sunt perfect sănătos mintal Soph, dă-mi drumul de aici. Acum!

-Dacă ești bine atunci de ce te enervezi așa de tare.?

Decid să intru în sufragerie și întrerup discuția celor 2. După evenimentul de seara trecută, Soph la dus pe Aaron la spital apoi s-a întors acasă și a trebuit să îl aranjăm pe frumușelul acesta. Soph se uită la mine, mă compătimește și nu înțeleg de ce apoi vine spre mine.

- Dacă este cineva care îl poate aduce cu picioarele pe pământ știu că tu ești aceea; îmi spune prietena mea apoi părăsește încăperea, iar eu, eu rămân cu diavolul.

Iau paharul de apa de pe măsuță și îl ajut să bea apa.

- Știi, aș putea să fac și eu asta singur dacă m-ai dezlega pisoiaș, nu sunt un copil...

-Atunci încetează să te mai porți ca unul.

Se uită la mine și îmi analizează fiecare trăsătură a feței.

- Îți este frică de mine...; spune el și nu pot nega acest lucru. Îmi este teama, da. Dar nu îndeajuns să fug cât mă țin picioarele. Îmi este teamă dar nu de furia lui, ci de faptul că... de faptul că l-aș pierde pe Brian, cel pe care îl cunosc sau, cel puțin credeam că îl cunosc.

- Dacă mi-ar fi fost frică, aș m-ai fi aici, la nici 15 cm de tine?

- Poate. Sau poate te gândești să mă săruți; spune el și lasă un zâmbet să apară în colțul guri.

- Ești nebun Brian; spun și mă îndepărtez de el, numai cât să mă așez pe canapea.

Mă uit la el cum este legat cu o funie. Sophie chiar a înebunit. Stă pe jos și tot ce face este să se uite la mine. Îmi pare rău să-ți spun asta Brian dar în acest moment nu mă intimidezi deloc, ba chiar îmi pare rău pentru tine.

- Îmi pare rău Kathy..

- Pentru ce?

- Pentru comportamentul meu de aseară. Nu ar fi trebuit să reacționez așa, cel puțin, nu în preajma ta.

Acesta este unul din momentele mele prostești. Momente de slăbiciune. Katherine niciodată nu s-a putut abține. La naiba, sunt o Pierce.

Mă ridic de pe canapea și ma apropri de el, mă așez chiar în fața lui.

- De ce totul are legătură cu mine Brian? întreb, iar el își întoarce privirea.

-De ce eu? întreb.

- Cred că e un răspuns destul de evident, nu crezi?

- Ar trebui să fie? moment când își întoarce privirea la mine.

- Am mici problem cu furia...

- Mici? Spun și râd, apoi râde și el.

- Să spunem. Dar încerc să le controlez. Nu vreau să par un monstru în fața ta.

- Brian nu ești un monstru...

- Spui asta pentru că nu știi Kathy..

- Scuză-mă. Dar nu cred că mi-ai dat oportunitatea vreodată să știu ceva.

Simt tensiunea. Calmeaza-te Katherine.

- Ai plecat...

- Și totuși m-am întors.

- Nu cred că m-ai înțeles Kathy. Ai plecat. ,,Mini vacanța" nu a fost chiar Rai-ul pentru mine.

- De ce are totul legătură cu mine?

- Pentru că ești tu. Pentru că te fâțâi de aici acolo arătând minunat ca întotdeauna. Pentru că până și în ceasul al doisprezecelea tu tot aici ești stînd lângă un psihopat ca mine și speri că eu îmi voi reveni. Și mă frământă acest gând pentru că vreau să îmi revin, vreau să mă schimb. Pentru tine. Pentru că tu, Katherine Pierce, ești insuportabil de adorabilă și vreau să te iubesc.

Capitolul 31

- Ești nebun Brian., spun cu jumatate de gură și mă ridic în picioare ca nu cumva să mă împingă năiba la păcate.

- Oh Kathy, îți jur că dacă nu eram legat aici, acum te-aș fi...

- Taci - taci - taci... Nu vreau să aud, spun și mă întorc cu spatele la el.

Instinctiv îmi pun degetele în urechi pentru a-l ignora. Știu de ce sunt capabilă, iar Brian știe că cedez și profită ca porcul de neputința mea. Spre ghinionul meu tot îl aud.

- Katherine, uita-te la mine.

Nu rezist tentației și mă uit la el. La dracu Katherine, pe bune?

- Chiar nu vreau să aud Brian, pe bune. Încetează, nu îți dau drumul orice ai spune.

Apoi mă îndrept spre bucătărie cu dorința de a scăpa de infern.

- Tu ești Katherine Pierce!

Dar aud asta și mă opresc. La naiba Katherine, mergi!!!!!!! Acesta e momentul de Run Forest Run!!!

- Când ai venit aici ai spus că vrei să te descoperi!

Și preseaza porcul!!!

- Ai spus că vrei să fi liberă și să te cunoști. Ai reușit până acum? Ăsta este un moment Perfec Kathy. Nu trebuie să ne bucurăm de riscuri? Știi bine ce simt față de tine, o știi de la bun început ,,pisoiaș pierdut''.

Doamne, ia-mă acum!

- Tu ești cea care a spus, și citez ,,Dacă nu ne trăim viața așa cum e, și ne ferim de fiecare risc, ce rost mai are să o trăim?''.

- Știu ce am spus Brian.

- Și uite-mă aici! Iar tu tot fugi de mine. Mă eviți de cand ai venit din Barcelona. Nu înțeleg ceva. Dacă vrei să îți demonstezi ceva, foarte bine, dar. **Lasă-mă să te iubesc.**

- Ești nebun Brian....

- E a 3-a oara când îmi spui că sunt nebun.

- Pentru că ești, spun.

- Eviți subiectul, spune și zâmbește.

- Uite, vino lângă mine, îmi spune iar eu ca cea mai proastă maimuță fac ce mi se spune.

Mă așez lângă el iar el își dezleagă mâinile, și își dă la oparte toată ,,munca lui Sophie''.

- Acum poți vedea și tu, dacă chiar voiam să plec, erm plecat de mult, spune și își pune mâna după capul meu și mă trage în cel mai dulce **sărut**. Sunt pierdută, mă las pradă în mâinile lui Brian ca ultimul pui la tăiere dar îmi e greu să mă abțin. Brian avea dreptate, nu are rost să fug de ce îmi doresc.

- **Rendezvous.** Dimanche. 20.00.

- Oui, e tot ce apuc să spun. Doamne Katherine revino-ți copilă.

Stau în mijlocul sufrageriei ca o ultimă fraieră iar mâna mea se duce instinctiv la buze după ce Brian pleacă.

- Nu te topi încă, nu ai văzut tot ce poate, o aud pe Sophie. Statea în tocul ușii și mă savura din priviri.

- Sophie... eu..

- Să nu îndrăznești să spui discursul acela penibil Kathy, ești prietena mea cea mai bună pentru numele lui Dumnezeu și chiar meriți să te distrezi și să fii fericită, chiar daca sursa este nebunul de frate-miu.

- Sophie Clark, te iubesc enorm.

- Și eu te iubesc Pierce, acum hai să mâncăm pentru că sunt lihnităăă!!!!

- Ție mereu îți este foame.

- Și acum și ție de frate-miu.

- Acum că știi asta nu trebuie să mă torturezi într-una.

- Ohhhh pentru ce sunt prietenele.

Capitolul 32

Simt cum soarele își face loc printre draperii să ajungă la mine, iar camera mea se scaldă în razele sale. Mă ridic în capul oaselor și observ bilețelul ce stătea pe noptieră.

" De-abia aștept să-ți fur inima domnișoară Pierce."
Semnat: Brian

Va trebui să mai aștepți pentru asta dragul meu. Drăguț gest, totuși, nu mă topesc pe jos.

#oh Katherien ce inima de gheață avem. BULLSHIT.
Oh doamne, de ce trebuie să îmi strici tu mereu cheful?
#Pentru că așa e business-ul drăguță, informeaza-te.
Sigur, sigur...
Dar înainte de toate, aș spune să te pregătești. E Duminică.
Așa și?
Ohh, shit... BRIAN!
Aud un ciocănit la ușă iar aceasta se trântește imediat de perete.
- Roomserviceee!
- Soph, ce Dumnezeu faci? râd eu când o văd cu o tavă plină de mâncare.
- A venit ziua!!!
- Ce zi Soph? Omg, ăla e pepene? Vino aici!
- E ziua când tu și Brian...
- Ieșim la o întâlnire, nu ne căsătorim.
- Da știu, păcat. Dar nu înțelegi, Brian nu a ieșit la întâlnire cu nici o fată de când îl știu, totul e nou pentru mine.
- Player, huh?
- Daa! E exaspeant să îl văd așa, iar acum că...
- IEȘIM LA ÎNTÂLNIRE!
- Da, da... Mă bucur enorm. Cine știe, mâine-poimâine vă căsătoriți și aveți copii, mulți mulți copii....
- Și ne mutăm în Mexic, văd că mi-ai plănuit deja viitorul, râd eu.
- Foarte amuzant Kathy, mai nou ai un hobby, umorul mort nu îți prieste. E ciudat să-l văd așa pe bune.
- Serios? Ce îi place să facă, adică, bănuiesc că știi mai multe decât mine.
- Nu chiar, este fratele meu dar nu prea știu ce face, ce-i place și chestii de genul. Nu prea ne amestecăm unul în treaba celuilalt, de-abia ne sunam de ziua de naștere și suntem gemeni. Mi-a spus odată că a uitat de ziua mea, pe bune? E aceiași zi!, am început să râdem amandoua și să devorăm platoul cu mâncare.
Am început să mă pregătesc de întâlnire iar Soph a fost lângă mine mai tot timpul să mă ajute. Brian mi-a dat mesaj spunându-mi ora când va ajunge aici. Eram puțin agitată, nu am mai făcut asta de mult timp și nu sunt o expertă la capitolul dragoste, chiar mă pot

numi stângace.
După ce am terminat m-am uitat în oglindă pentru a mă încuraja mental și am auzit ușa.
Era el.
Sophie se uită la mine și o văd râzând de fericire, mă încurajează și coboara jos. Decid să cobor și eu dar cand ajung la capătul scărilor mă opresc să ascult conversația celor doi. Desigur că prietena mea și-a scos ghetuțele la înaintare și la amenințat pe fratele său " dacă o rănești, te omor".
Brian nici nu a luat-o in seamă.
- Unde e? Apoi fuge spre scări, iar eu m-am blocat iar el venea spre mine amenințător. Îmi prinde fața între palmele sale și mă sărută. Ce moment frumos de a începe întâlnirea, credeam că sărutul era la final. Aparent, am pierdut calculele. Poate e o nouă modă.
- Au fost două zile date dracului fără tine Pierce, îmi spune după ce rupe sărutul.
- Bună și ție Brian, spun și zâmbesc iar el râde.
- Ești gata să-ți fur inima pisoiaș?
- Să vedem ce poți...
- E un challange?
- Poate

Mă ia de mână și coborâm scările apoi ieșim pe ușă. Totul s-a întâmplat așa rapid, doar ce am auzit-o pe Sophie spunandu-ne " Aveți grijă copii. BRIAN, o vreau acasă până la miezul nopții."

Brian mi-a deschis portiera mașini iar eu am ocupat locul din dreapta iar Brian cel al șoferului.
- Unde mergem? întreb eu.
- Europa.
- Poftim? răspund și înghit în sec. Unde dracului a zis că mergem?
- Brian credeam că e doar o întâlnire, nu o excursie în Europa.
-Nu ai vrea să mergi?
- Ba..da.. Dar nu am nici bagajul făcut, doar hainele de pe mine.
- Dar arăți bine iubito, plus, hainele sunt ultima problema a ta. Putem cumpara oricand, de ori unde.
- Brian!
- Ok-ok, mergem unde vrea iubita, dar propunerea tot rămâne valabilă pisoiaș, îmi spune și îmi prinde bărbia cu un deget și mă sărută.
-Bine, apoi mă așez mai comfortabil în scaun și trec 5 minute de tăcere.
- Deci, unde vrea iubita să meargă?spune el.
-Pe bune?spun și mă întorc spre el. Deja încep să cred că Soph și-a luat binoclul să ne spioneze de pe pervaz dar primesc un mesaj cu "du-teeeee". Oh doamne ce o să te omor.
- Kathy, uita-te la mine, îmi atrage atenția Brian. Mă simt stânjenită. Nu știu ce să fac.
- Kathy...
- Mmm...
- Mergem unde vrei tu, îți promit. Vreau doar să te simți tu bine iubito, și în largul tău. Vreau să fim împreună și să mă bucur de compania ta și de ochișori acestia frumoși. Am cumpărat deja 2 bilete spre Paris, știu.. Trebuia să te anunț dar am vrut să fie o surpriza, te rog nu te panica și nu țipa...

L-am luat de gât și l-am sărutat, omul ăsta nu știe să se oprească din vorbit. Mă opresc și îmi lipesc fruntea, de fruntea sa.
- Mergem!spun și îi observ rânjetul.
- Pierce,tu îmi dai viața peste cap....

Capitolul 33

Paris

- ,,Katherine,

Promit să te prețuiesc și să te iubesc, jur să te apăr și să te protejez de orice pericol, jur că nimeni nu va îndrăzni să îți facă rau. Îți voi fi alături la sănătate și boală, la fericire și tristețe. Promit să-ți fiu fidel. Nimeni și nimic nu ne va ruina ce avem și ce vom face. Nimeni nu va îndrăzni să te ia de lângă mine. Promit că alături de mine, nu vei plânge, nu vei fi tristă, nu vei fi rănita. Promit că alături de mine nu vei ști ce e aceea durere. Eu, Brian Clark, promit să-ți ofer to ce ai nevoie și îți ofer inima mea, iar acum, am nevoie de a ta. Lasă-mă să te iubesc, lasă-mă să te îmbăt în fericire și dragoste. Vreau să-ți arăt ce înseamnă iubire, bucurie și plăcere. Pentru că tu Katherine Pierce, mi-ai dat lumea peste cap, iar acum, este momentul să fii fericită.'' Brian.

- ,, Brian,

Promit să te iubesc și să te prețuiesc cât voi trăi. Promit să-ți fiu alături la momente grele și bune. Promit să-ți fiu fidelă. Jur că nimeni și nimic nu va rupe ce avem. Promit să te iubesc până îmi voi da ultima respirație pe acest pământ. Pentru că tu, Brian Clark, ești cel mai bun prieten al meu, partenerul meu, dragostea mea.'' Katherine

Nu-mi vine să cred că au trecut deja 2 luni de când suntem plecați. Timpul petrecut cu Brian deabia se simte. Nu, nu am stat 2 luni doar în Paris, Brian s-a asigurat de asta. Am fost plecați mai toată Europa, iar acum, ne-am întors în Paris.

Stau în pat, e în jur de 10 dimineața și simt adierea vântului rece ce intră în camera noastră. Aud niște pași și îmi țin ochii închiși. Brian se așează pe marginea patului și mă mângâie ușor pe mână.

- Bună dimineața iubito, spune el iar eu mă bucur de fiecare atingere și zâmbesc cu ochii încă închiși.

- Bună dimineața iubitule.

Da! Eu și Brian am fost ocupați în ultima periodă. Am călătorit în fiecare țară, ne-am bucurat de toate peisajele minunate, am vizitat obiective turistice minunate, am fost în Spania la mare, dar cel mai important, am fost ocupați unul cu celălalt. Brian nu m-a

scăpat din priviri nici pentru o secunda și nu ma lăsat să mă plictisesc. Mă simt mai vine ca niciodată.

- Micul-dejun este gata iubito, te aștept să mâncăm împreuna.

- Nuuu, haide să mai stăm în pat, spun moftuoasă.

- Oricât de mult mi-aș dori, nu pot.

- De ce?

- Pentru că mă tentezi prea mult și nu cred că voi mai avea poftă de mâncare.

- Și e un lucru rău pentru că?

- Mă pui la încercare Pierce?

- Poate, spun și îl trag spre mine pentru a-l săruta.

- Mmmm, Sophie a sunat când dormeai. I-am spus că vorbiți când vă treziți.

- Ok, mă îmbrac și o sun, apoi vin să mâncăm.

- Defapt cred că voi face un duș mai întâi, pisoiaș.

- Ok, spun iar el îmi oferă un pupic și se îndreaptă spre baie iar eu îl privesc cum merge. Oh Doamne, înebunesc.

Îmi i-au telefonul și mă pregătesc să o sun pe Soph, dar un gând îmi trece prin minte, așa că mă îndrept spre baie. Brian era în duș iar eu mă îndrept spre el fără să mă vadă și intru în duș. Se întoarce la mine și mă blochez. Ok Pierce, ție ți-a venit idea, acum du-o până la capăt. Îmi este greu să spun ceva din cauza apei dar Brian, Brian este Brian.

- La dracu de mâncare.

Mă ridică în brațe și mă lipește de peretele dușului și mă sărută iar eu accept. Dacă Soph ar fi fost aici, clar ar fi spus replica ei de milioane ,,Copii cu hormoni la cap''. Dar au trecut deja doua luni, iar eu am fost tentată destul și nu mai sunt o copilă. Brian are grijă de mine, iar cuvântul sex nu mai este ceva nou, este un subiect tabuu și am vrut să profit de ocazie pentru că, îl iubesc pe Brian.

- Katherine....

- Mmm

- Ce mă fac eu cu tine?

- Mă iubești

- Da, da, de o mie de ori da, te iubesc de mor, spune acesta apoi râdem amândoi în cameră.

Momentul era unul plăcut, iar eu nu am mai experimentat așa ceva până acum. Dar a fost plăcut, frumos și distractiv.

- Cred că o voi suna pe Soph.

- Cu siguranță crede că te-am răpit, la cum o cunosc eu pe sora mea, spune el și râdem împreună. Te aștept jos la mașină.

- Unde mergem?

- Surpriză iubito, surprizele nu se spun altfel nu mai sunt surprize, îmi spune el apoi pleacă din cameră dar nu înainte să îmi sărute mâna. O să cedez.

Iau telefonul de pe noptieră, de data aceasta cu intenția de a o suna pe Soph.

- Hei frumoasa adormită, cum e Parisul?, spune prietena mea neamuzantă.

- Minunat, ar trebui să vii și tu aici.

- Awww, deja îți este dor de mine.

- Bineînțeles, viața mea nu mai e aceiași fără tine, tu dai sens vieții mele.

- Mhmmm, glumeața din tine s-a întors. Cum e cu Brian?

- Un cuvânt. Minunat.

- Ți-am spus eu. Ești udă?

- Oh da, am făcut duș.

- Duș zici, huh? Voi doi ați? Știi tu, mă întreabă prietena mea iar eu mă înroșesc.

- Mhhm..

- OMG, Katherine Pierce!

- Shhh, se poate întoarce în orice moment.

- ACELA E UN INEL??

Oh fuck!

Capitolul 34

- În nici un caz, spun eu

- Haide iubito, va fi distractiv.

- De ce trebuie să îmi pun asta pe ochi Brian? Vreau să văd.

- Pentru că acum e despre tine iubito. Chestii noi, dar dacă nu vrei..

- Vreau! Haide, spun iar eu deja văd zâmbetul acela drăcesc pe fața lui.

- Iubito nu vreau să te forțezi la ceva ce nu vrei, spune el iar eu trec pe lângă el și mă pun pe pat.

- Ai de gând să mai stai acolo mult sau ne distrăm și noi, sau, acum îți este teamă?

- Ce ai spus Pierce?

- A spus....

- Îți rup fundul acela în doua iubito.

Acesta vine la mine iar eu îmi ridic mâinile pentru a le prinde. Deja înghit în sec dar hei, sunt deschisă la orice chestie nouă. Brian îmi prinde eșarfa la ochi apoi se asigură că totul e bine. Mă întind pe spate și deja simt nerăbdarea cum îmi macină oasele.

- Dacă vrei să...

- Roșu, spun e
- Ce fetiță bună!

- Da Soph, e un inel….

- WTF, dar nu poți ești prea tânără pentru căsătorie Kathy….

- Soph! Chill, nu mă căsătoresc cu Brian!!!!

- Acel inel spune altceva iubita!, spune Soph șocată.

- E doar o promisiune Soph….

- Bri.. Brian, spun eu sacadat.

- Mhmm, da iubito..

- Când se termină tortura asta?

- Asta zici tu că e tortură iubito?

- Mmm, spun eu și îmi mușc buza.

- Atunci asta ce e? spune și începe să îmi sărute interiorul coapsei urcând tot mai sus.

De această dată îmi mușc buza până dau de gustul metalic al sângelui.

- Promisiune?, spune prietena mea nedumerită. Vă jur, dacă i-ați vedea fața de milioane acum, ați râde și voi.

- Da Sophie. Eu îi ofer totul iar el face același lucru în schimb. Brian e…

- Diferit?

- Poate e prea puțin spus….

- Măcar te distrezi draga mea, în TOATE modurile posibile #winkyface.

- Roșu… Roșu… Roșuu…, strig eu.

- Mmm, ce iubită ascultătoare și dulce…

Simt cum fiecare mușchi ce s-a contractat acum poate să se relaxeze. Las ultimul suflu de respirație să îmi părăsească coprul.

- Ești nebun Brian.

- Și eu te iubesc frumusețe, haide, ridică fundul, plecam.

- Unde? Acum?

- Republica Dominicană, acum.

Brian mă dezleagă și pune un cearșaf alb pe mine apoi mă trage ntr-un sărut cald.

- Ești minunată! Te iubesc enorm Katherine, spune el uitându-se în ochii mei.

- Și eu te iubesc!

- Oh Soph, te sun eu puțin mai târziu, mă sună tata.

- Desigur fetiță! Tot vreau detalii btw, aveți grijă.

- Și tu! Kisses.

Mă uit la ecranul telefonului și sunt în dubii. Să răspund, să nu răspund. La dracu, e doar tata.

- Hei tată!

- Bună prințesă, cum e Parisul?, de ce toată lumea mă întreabă asta?

- Minunat, chiar ar trebui să vii și tu aici, e splendid.

- Chiar aș veni scumpo, dar asta tocmai când voi avea timp.

- Stai liniștit, Brian a făcut o grămadă de poze, ți le voi trimite pe toate.

- Brian, huh?

- Tată, nu începe din nou…

- Scumpo, doar vreau să știu că ești bine și fericită. Nu vreau ca acest Brian să îmi fure fetița.

- Vai… tată… nu mă fură nimeni. Ți se pare că nu sunt fericită?

Se aude ușa de la intrare. La naiba, trebuie să plec.

- Tată, eu trebuie să plec. Îți promit că te voi suna când voi ajunge în RD.

- Republica Dominicană??? Katherine !

- Știu știu, și eu te iubesc tati, sper să ai o zi minunată, pa-pa.

Închid telefonul și îl strâng în ambele mâini. Știu că asta mă va costa când ajung acasă.

- Nț,nț,nț. Iubita mea. De ce nu ești îmbrăcată?

- Am uitat de timp?

- Ai uitat, huh? Știi ce voi face acum nu?

- Mă ierți?

- Poate, dar ai nevoie de o pedeapsă pisoiaș.

RUN FOREST RUN

Capitolul 35

- Brian, cred că sunt destule poze...
- încă una iubito, încă una...
-așa ai spus și tura trecută, spun și îi îndeparzez aparatul foto din față.
- dar ești minunată frumoasa mea.
-aww, drăguță încercare. Haide să mâncăm, sunt lihnită.
-mhhm, avem vreun Brian junior pe acolo? la întrebarea asta am făcut ochii mari cât cepele. Poftim.?ohh stai, trebuie sa o spun cu voce tare.
- Poftim?
- ha ha ha, glumesc iubito, trebuia să-ți fi văzut fața.
- Nu e amuzant Brian!
- ok, ok! Ce vrei să mănânci frumuețe bosumflată?
- Orice mănânci și tu!
- ok, ma duc să iau ceva din restaurant și mă întorc repede ok?
-ok, spun și îi ofer un sărut dulce.
Decid să mă schimb de costumul de baie și să fac un duș. Intru în dormitorul nostru dar lumina nu se aprinde. Ciudat.
Încerc să desfac fermoarul costumului de baie dar cineva mă prinde de la spate și imi pune o batistă pe față. Nu apuc să fac multe, scap inelul pe jos pentru a-i lăsa lui Brian de înțeles,cel puțin... asta sper.

- Iubito, nu am găsit ceva special așa că am mers și am cupărat paste. Pregătește-te să mănânci cele mai bune paste....., intru în cameră și văd totul dezordine iar geamul deschis și Katherine nicăieri.

- din viața ta? Iubito, nu e amuzant! Unde ești?

Încep să o caut în bucătărie, sufragerie, balcon, terasă. Mă întorc în dormitor și calc pe ceva tare. Inelul.

Nu, nu m-ar fi părăsit pentru nimic în lume. Scot telefonul și o sun de 3 ori și îmi intră căsuța. Încerc și a patra oară iar acu sună. Haide iubito, haide la dracu.

- Unde te-ai ascuns de data asta?

- Cu siguranță nu mai e sub acoperișul tău Clark, strâng telefonul cât pot de tare în mână iar tot sângele din corp îmi fierbe la auzul vocii de pe cealaltă parte a telefonului.

- Xavier!

- Frumoasă alegere Brian! Chiar te aplaud, fetița asta e o păpușică. Vrei să vorbești cu ea? Așteaptă.

Tot ce aud sunt strigătele lui Katherine și toată durerea pe care o poate simți. Automat simt un gol în stomac, este numai vina mea, știam consecințele.

- Dă-i drumul Xavier, îți dau tot ce vrei, doar las-o în pace.

- Ooo, așa vei și face dar...

- Doar las-o în pace!

- Ușurel Brian, această atitudine nu îți ajută iubita deloc.

- Vreau cele 5 milioane de dolari de care trebuia să te ocupi Brian. În seara asta!

Cu toată puterea dau cu pumnul în oglinda din baie.

- Vreau să știu că este bine și îți dau ce vrei.

- Ohh, dar este pe mâini bune, stai liniștit. 5 MILIOANE Brian. Repede!

Îmi închide telefonul iar eu îl izbesc de perete. Ar fi stupid din partea mea ca după toate astea Katherine să mă ierte. Fug la mașină și mă îndrept spre clădirea în care Xavier și băieții lui își făceau veacul.

Intru în clădire și încerc să mă feresc de omuleți aceștia. Mă opresc în holul central și încerc să-mi dau seama unde ar fi putut să o ducă pe Katherine.

SUBSOLUL! Bineînțeles.

Cobor scările și ajung la una din camerele subsolului ce părea mi dubioasă. Dubios la modul e geam și îmi văd iubita legată de scaun cu un omuleț ce are o găleată cu apă în mână. Atât de evident. Intru înăuntru și încerc să pun matahala la pământ. Katherine reușește să scape.

- Katherine fugi! spun eu încercând să țin la oparte cuțitul domnului ce m-a trântit la podea și s-a urcat pe mine ca un taur pervers.

- Visează, e tot ce aud că spune iubita mea.Apoi o văd cum apucă o țeavă veche de apă ce stătea pe o masă de lângă ușă, apoi lovește matahala direct în cap. Ce țintă bună.

- ASTA E ULTIMA GALEATĂ CU APĂ RECE PE CARE O ARUNCI PE MINE BOULE!

Îl dau jos de pe mine și ma grăbesc să mă ridic în picioare și să îmi sărut campioana, dar, aparent, ajung să fiu amenințat cu aceiași țeavă vechea de mai înainte.

- Iubito... mhh, ești bine?

- Bine? BINE? Sunt departe de a fi bine domnule, iar tu ai niște explicații de dat!

- Okeeeyyy, dar hai să ieșim de aici mai întâi.

Nu după mult timp se declanșează alarma. Perfect, acum mai trebuie să și fugim? O iau pe Katherine de mână și urcăm la ultimul etaj. Clădirea începe să se destrame de la explozibilul montat de ,,asociații mei" iar eu încerc să grăbesc pasul pentru a putea ajunge la elicopterul de pe acoperiș. Daa! Am așa ceva în viața mea. judecă-mă!

- Brian, acela e un elicopter?

- Îți explic după, promit!

Mă opresc pentru o secundă și mă gândesc. Este momentul perfect! Mă caut în buzunare de acel mic obiect valoros și ca orice băiat mare ce sunt, mai ales din ce m-a învățat tata, pun genunchiul jos și i-au mâna frumoasei mele.

- Katherine Pierce!

- Brian ce dracu, clădirea se dărâmă!!! Trebuie să mergem.

- Ascultă-mă! Știu că e momentul cel mai nepotrivit dar vrei să fii soția mea?

- Ce? Ești nebun?

- Deci vrei?

Se uită la mine cu fața aia de ,, te pleznesc, încetează cu prostiile, eram să mor din vina ta", apoi vede cât de serios sunt.

- Da..

- Da??

- Da, acum haide sau murim !

Fugim către elicopter, iar după ce urcăm acesta decolează și ne scoate dracului din situația asta. Îmi învelesc iubita cu jacheta mea iar aceasta se întoarce cu fața la mine.

- Știu că am de dat multe explicații și că probabil nu îți vei mai dori să mă vezi...

- Brian!

Mă uit la ea iar ea îmi prinde fața și mă sărută dulce și cald.

- Te iubesc Brian Clark!

- Și eu ... dragă soție!

- Haide să rămânem la iubito, ok?spune și râdem împreună.

Trec câteva minute de liniște iar eu mă trezesc vorbind .

- Când ți-am spus să fugi, nu ai făcut-o... De ce? spun eu iar ea se uită la mine cu cea mai sinceră privire.

- Ți-am promis.

- Ce?

- Ți-am promis că voi fi lângă tine, bine sau rău, spune ea iar eu rămân șocat.

Capitolul 36

- Am promis să te iubesc și să te țin în siguranță.

- Sunt în siguranță, sunt în brațele tale, spun eu și trag o privir scurtă la el. Stăteam pe canapea, Hello New Orleans. Mi-a fost dor de tine căsuță.

- Presimt că se va întamăpla ceva rău în următoarele minute, spune el.

- Faptul că Soph ajunge acasă în urmatoarele 5 minute nu e un lucru rău Brian, îmi e dor de ea.

- Daa, dar mi te fură..., face o grimasă iar eu râd.

- Brian...

- Bine, bine ... O lăsăm pe Soph să intre în casă.

- BRIAN! E și casa ei. Defapt a mea și a ei.

- Oh da? Și vrei să plec de pe teritoriul feminin.?

- Nu încă. Încă mai avem timp, spun eu și aud ușa deschizându-se.

- Avem timp huh?, spune Brian și mă ține în îmbrățișare strâns, foarte foarte strâns.

- OMG Kathy!!! este surprinsă prietena mea și își aruncă geanta apoi fuge spre noi dar Brian o dă la o parte.

- Frate, du-te și copilărește în altă parte, e a mea acum, tu ai avut-o atâta timp, spune Soph iar apoi mă ia în brațe.

- Mi-ai lipsit atât de mult Soph!

- Și tu mie, nu te mai las să pleci niciodata-niciodată. Vezi am spus niciodată de doua ori! spune ea și râdem amândoua. Îl privesc pe Brian cum se uită la noi și se bucură și zâmbește iar eu îi șoptesc un ,, mulțumesc" iar el doar încuviințeaza din cap, apoi pleacă pe terasa casei.

Eu și Soph ne-am desprins din îmbrățișare iar eu mă uitam după Brian. Soph și-a dat seama:

- Du-te, știe ca ești a mea în următoarele zile oricum, eu merg să fac popcorn.

- Te iubesc Soph!

- Și eu, haide fugi! Așteaptă prințul!spune ea și gesticulează iar eu râd și fug pe terasa casei.

- Brian?

- Încă aici...

- hei.. ce ai pățit?

- oh nimic, doar mă gândeam...

- la?

- Republica Dominicană. Evenimentele de acolo. Katherine nu sunt orb și nici prost, spune el iar eu mă pregătesc să îi tai vorba dar mi-o ia înainte.

- Ce ai făcut acolo a fost incredibil de stupid...

- Știu..

- Bun că știi, data viitoare te rog ascultă-ma. Când îți spun să fugi, mănânci pământul fugind.

- Brian! Oprește-te. Știi că nu o să fac asta niciodată.

- NNu înțelegi, nu ești în siguranță cu mine Pierce!

- Așa să fie? Pentru că de când te-am cunoscut simt că îmi curge viața prin vene.

- Dar asta e periculos Katherine! Asta nu e joacă.

- Atunci să fie dar eu nu renunț la tine!spun asta și îmi aduc aminte de inel. Promisiunea.

- Dar asta Brian? spun și arăt spre inel iar el își închide ochii realizând ce am de gând să spun.

- Asta e promisiunea mea și a ta, iar eu, eu te iubesc și am nevoie de tine în viața mea pentru că fără tine în ea, aș înceta să mai lupt pentru orice altceva.

Brian mă apucă de obraji:

- De ce îmi faci asta?

Capitolul 37

- De ce îmi faci asta? spune și se uită drept în ochii mei. Nu îmi place asta.

- Hmm? Răspunde... Iubito, nu vreau să te văd rănită, știi bine cu ce mă ocup iar munca asta nu e una ușoară. Nu vreau să te dau la oparte Katheine, crede-mă că ăsta e ultimul lucru pe care aș vrea să îl fac iar gândul de a renunța la ce fac nu este posibil pentru că asta ar însemna să nu mai exist.

- Brian! Eu nu renuț la tine.

- Știu asta, înțeleg asta. Nici nu vreu să o faci, dar eu vreau să știu că ești acasă cu Soph în următorele zile mâncând popcorn până rezolv câteva chestii. Promite-mi că nu vei face nimic stupid să mă cauți și că vei fi în permanență cu Sophie.

- Brian...

- Promite-mi!

- Ok...Soph știe despre asta? Despre ce faci tu...?

- Spre fericirea mea, nu. Ți-am spus, nimeni nu trebuie să știe altfel, ei vor știi care sunt slăbiciunile mele.

Acum fac conexiunile. De aceea Brian nu prea o căuta oe Soph, sau nu o suna de ziua ei, O PROTEJA. Brian îmi ridică privirea și mă sărută ușor pe buze. Câteva zile vor trece cam greu pentru mine.

- Îți promit că mă voi întoarce la tine pisoiaș, spune el iar inima mea se stânge într-un ghem.

- Te iubesc Katherine Pierce.

- Și eu te iubesc Brian.

- Verișorul tău Stefan e în oraș, zic să îl cauți și să vă petreceți timpul împreună, îmi spune el iar eu rămân șocată.

- De unde știi...

- Pisoiaș. Te rog. Cred că ai uitat a cui soție ești..., spune el apoi mă sărută și pleacă lăsându-mă cu cea mai mare uimire pe față.

Au trecut 3 zile fără să știu ceva de la Brian. Încep să cred că a fost o prostie să-i promit că nu îl voi căuta. Soph s-a asigurat că săptămâna aceasta va fi numai despre noi și îmi place dar îi duc lui lipsa. Apoi îmi fac grij. Dacă e rănit, dacă a pățit ceva rău. Dar i-am promis, iar eu trebuie să învăț să îmi țin promisiunile. Încă mă înfioară cele petrecute în RD. Telefonul meu sună, printr-un miracol am reușit să îl iau de la Sophie. Stefan mă sună. Am vorbit cu el în aceste zile iar azi trebuia să ne vedem dar nu sunt în starea necesară să vorbesc cu cineva așa că resping apelul.

- Te-am prinssss! spune Stefan apărând de nicăieri.

- Hei, spun eu încercând să par natural surprinsă.

- Hei, nu știam că începem să ne ignorăm fiind în acel oraș verișoară.

- Scuze, am câteva pe cap și aveam de gând să te sun mai târziu.

- Ești ok? Vrei să te las?

- Ohh nu nu, mă bucur că ești aici, vino în coace.

Îl îmbrățișez pe Stefan iar acesta mă ridică în brațe.

- Mhh, mhh, ai slăbit Pierce! Trebuie să mai pui ceva pe tine. Mi-ai lipsit enorm. Îți vine să crezi că nu ne-am mai văzut de 8 ani?

- Nu prea. Dar uită-te la tine. Priez că ai rupt multe inimi.

- Hei Kathy, am reușit să fac rost de 2 bilete la..., spune prietena mea apoi se oprește văzându-l pe Stefan.

-.. la ce Soph? întreb eu.

- Oh da, opera de diseară! mă uit la ea și încep să râd subtil.

- Soph, el este Stefan, verișorul meu. Stefan, ea este Sophie, cea mai bună prietenă a mea, spun eu și decid să fac prezentările.

- Corecție, singura cea mai bună prietenă, îngerul tău, spune ea apoi râdem.

- Bună Blondie. Încântat să te cunosc, spune verișorul meu foarte șarmant apoi îi sărută mâna. Ohh, m-am prins ce face.

- Păi domnițelor, vă las să vă bucurați de restul zilei. Katherine, eu mai rămân în New Orleans pentru ceva vreme, prelungită să spunem, spune el apoi se uită la Soph. Sună-mă oricând ai nevoie de mine, nu evita.

- Bineînțeles că te voi suna Stefan, poți veni pe la noi oricând. Îți voi trimite adresa, spun asta iar prietena mea face ochii cât cepele de mari.

Îl îmbrățișez apoi el pleacă, iar acum, acum este momentul lui Sophie Clark.

- Kathy!

- Sophie, spun eu și îmi strâng lucrurile de pe bancă.

- De ce nu mi-ai spus că ai un zeu în familie?

- Zeu? spun eu și încep să râd.

- Exact! Pe ce lume trăiești, e un GOD! ohh, de ce toți din familia Pierce trebuie să fie ai naibii de atrăgători.

- Da sigur. Hmmm, cum rămâne cu Aaron?

- A plect acum o săptămână în New York. Aaron practic nu există. Nici nu știu despre cine vorbești Kathy, spune prietena mea iar eu o iau de mână ca două prietene bune ce suntem și ne îndreptăm spre casă.

- Bună dimineața doamnă Clark, îmi spune Brian...

- Bună dimineața domnule Clark, răspund și zâmbesc apoi acesta mă sărută.

Copii fug prin casă jucându-se cu păpuși și avioane

- Hei, copii..., spune Brian.

- Copii, ce am vorbit despre alergatul prin casă? strig eu în urma lor.

- Uită-te la ei cât de frumoși sunt, spun eu.

- Păi, sunt ai noștrii, cum să nu fie frumoși doamnă Clark, spune Brian și mă apucă de talie. Spre că nu ai nimic plănuit diseară.

- De ce?

- Ieșim undeva.

- Brian, și copii?

- Vor sta cu doamna Flower.

- Brian, doamna Flower este vecina noastră, nu baby-sitter-ul nostru.

- Te răzvrătești asupra cerințelor? spune acesta apoi văd cum i se încrețește fruntea deoarece se uita lung la mine.

- Păi.., dar nu apuc să spun nimic căci acesta mă pune pe umărul lui iar eu încep să râd iar copii vin în urma noastra...

Dar apoi.. Totul se întunecă și rămân singură în bucătărie. Asta nu e real Katherine. Fugi. Ies pe ușa casei apoi alerg pe străzile oașului și îl văd pe Brian, tânăr, având în brațe un corp de femeie. Mă apropi pentru a vedea cve se întâmplă, aparent el nu mă poate vedea.

Cu cât mă apropriam mai tare cu atât îmi dădeam seama ce se petrece. Brian plângea iar femeia din brațele lui era fără viață, iar acea femeie eram eu. Ohh vai...

- Iubit-o te rog deschide ochii, spune Brian printre suspine.

Mă îndepîrtez de această scenă și simt că înebunesc. E doar un vis, trebuie să fie. Trezește-te Katheine.

- Iubito trezește-te...

- Brian...

Îl aud dar nu nicăieri. Apoi mă trezesc.

- Brian, strig și mă ridic în fund în pat.

- Iubito sunt aici, e doar un vis, sunt chiar lângă tine.

Abia pot să îl văd printre lacrimile ce mi se scurgeau ca niște șiroaie pe față. Brian mă ia în brațe și încetul cu încetul mă liniștesc. Câtă putere poate avea acest om asupra mea.

Capitolul 38

- Acest capitol este dedicat unor personae foarte dragi care de-alungul timpului m-au sprijinit și m-au încurajat. MIRELA & ILINCA. –

^ Brian e periculos

^ Brian e plin de sine

^ Brian e cuminte

^ Brian te urăște

^ Brian nu e în toate mințile

^ Brian mereu se gândește la tine

^ Brian nu respectă regulile

^ Brian te iubește

- IEȘI DRACULUI DIN CAPUL MEU! Strig cu toată puterea la reflexia mea din oglindă.

Brian iese din baie nedumerit cu peiuța de dinți în gură.

- Ăhh, iubito. Ești bine?

- Da Brian, spun eu în timp ce îmi frec fruntea și mă feresc de privirea lui

- Cu cine vorbeai?

- Cu nimeni...

- Asta văd și eu..

- Nu e momentul bun pentru sarcasm Brian.

-Ok! Despre ce e vorba? Spune el apoi intră în baie pentru a-și clăti gura apoi se întoarce la mine.

- Nimic, îți jur, spun și încerc să țin lacrimile acolo unde sunt.

- Da! Asta îmi spui de 2 nopți în coace. Două nopi în care eu nu dorm doar pentru că încerc să-mi dau seama ce îți perturbă somnul frumusețe.

Încerc să țin lucrurile pentru mine, ma doare să știu că nu doarme din cauza mea, iar cel mai tare doare faptul că nu îi pot spune ce simt. Știu că l-aș răni.

- Iubito, hei. Știi că îmi poți spune orice.

- Nu și asta Brian...

- De ce? Ai cunoscut pe altcineva? A murit cineva? Ohh nu... Avem un copil?

- Nu e amuzant Brian, pe bune, continuă ce ai de făcut, doar ignoră-mă.

- Să te ignor? Plec cateva zile și asta se întâmpla? Ajung să te găsesc așa iar tu mă ignori? Spune-mi ce e! SPUNE-MI CE AM FĂCUT.

- Îmi e teamă ok? Spun eu în cele din urmă, lăsând lacrimile la iveală.

- ce?..

- Îmi este temă că ceva ți se poate întâmpla, ceva rău ție sau mie, sau lui Sophie, spun apoi las un râs amar să apară. Iubitul meu, logodnicul meu este unul dintre cei mai mari traficanți din New Orleans, nimic nu se poate întâmpla rău nu?

- Despre asta e vorba? Iubito ți-am zis, tu și Soph veți fi bine atâta timpc cât...

- Stăm în casă când trebuie și nu suntem în preajma ta.

- Credeam că ne-am înțeles cu asta. Nu e mare chestie, o să lipsesc câteva zile doar...

- Nu e mare chestie?? mă întorc imediat spre el plânsă și nervoasă.

- Kathy...

- Știi ce? Ai dreptate. Nu e mare chestie, spun și mă îmbrac cât de repede pot și încerc să îl evit pe Brian.

- Katherine oprește-te, nu te mai prosti, nu ai unde să pleci.

- Lasă-mă dracului în pace Clark!

- Iubito, nu face asta! spune el apoi mă apucă de mână pentru a mă opri din a ieși naibe pe ușă.

- Ia mâna de pe mine Brian, spun și sună aproape a mârâit, dar apoi mă uit în ochii lui și încep să plâng.

- Crezi că eu mi-am dorit asta Kathy? De ce vcrezi că am vrut să plecăm în Europa de la bun început? Am vrut să fim doar noi doi, nu am vrut asta niciodată. Kathy te iubesc, te rog nu pleca. Te iubesc de mor, spune el iar apoi mă apucă de cap și îmi lipește fruntea de a sa și îl văd plângând. Te rog nu mă părăsi iubito.

Îl împing la oparte și fug până la mașină. Mă urc în ea și plec în secunda doi lăsându-l pe Brian în urmă. Următoarea oprire. Departe de New Orleans. Departe de Brian. Sunt Katherine Pierce, o să supraviețuiesc cumva.

Deja conduc de 2 ore și schimb melodia de la radio. Nu pot să cred că iar am fugit. Ar trebui să primesc un premiu pentru asta.

Sophie. Ohh vai, prietena mea cea mai buna, singura prietenă. Tot felul de amintiri îmi învăluie mintea iar apoi aud acea voce din nou. Katherine a înebunit.

^ Brian e nebun ^ Brian e făcut să omoare

^Brian nu te mai poate proteja ^ Brian o să te părăsească.

-Lasă-mă...dracului...în pace! strig și lovesc cu pumnii în volan, dar apoi nenorocirea se întâmplă. O siluetă de om apare pe stradă fix în fața mea și reușesc să-l evit pe ultima sută de metri, dar eu nu reușesc iar mașina se răstoarnă cu mine și ies de pe carosabil. Stau cu capul în jos și simt că nu îmi simt corpul. Mâinile mele sunt tăiate de la geamurile sparte și încerc să deschid portiera dar nu pot. Reușesc să îmi scot telefonul din geacă și apelez....

- Brian...

Capitolul 39

Nu îmi amintesc prea multe, totul este în ceață, vag. Acum sunt într-o sală de spital. Ticăit-ul aparatului de lângă pat deja devine enervat, apoi reușesc să deschid ochii.

Primele persoane pe care le văd sunt doi necunoscuți, o fată și un băiat.

- hei Kath, bine ai revenit printer cei vii, spune baiatul.

- Cine sunteți voi?

- Ohh, eu sunt Derek iar ea e Melissa. Sora mea, spune el

- Noi suntem prietenii lui Brian, am venit aici să avem grijă de tine cât timp Brian îl caută pe tipul care ți-a făcut asta ca să-i curme suferința de a te avea pe conștiință.

- Ce??

- Brian crede că accidental tău nu a fost întâmplător Kathy, e doar afară să investigheze. Nu o lua prea mult în seamă pe Melissa, e o sado-masochistă, spune el și își dă ochii peste cap iar eu și sora lui râdem.

- Nu e ceva rău cred, spun eu.

- Bun venit în club fetiță! spune ea și bate palma cu mine.

- Auch…

- Mdaaa, rănile acelea se vor vindeca puțin mai greu. Până și eu mă mir că ai suprvițuit acelui accident.

- Sunt Katherine Pierce, e job-ul meu să supraviețuiesc, spune eu și râdem toți iar apoi, ușa se deschide și Brian intră. Cei doi se fac tăcuți și ies din camera de spital. Brian vine langă mine pe pat iar eu nu îl pot privi așa că îmi întorc capul într-o parte.

- Kathy, nu te mai comporta ca un copil și uită-te la mine.

- Nu

- De ce mă rog?

- Îmi vei spune de cel care a provocat accidentul?

- Ți-aș spune, dar nu mai este printre noi.

- Ce? Ce ai făcut nenorocitule?spun eu auzind ce tocmai mi-a spus. Mă ridic și îl apuc de gulărul tricoului.

- Frumusețe, păstrează-ți energia. Nu eu am făcut nimic ci vinovăția din el. A avut noroc că și-a luat viața singur, ce aveam eu în gând era mult mai dureros. A scăpat ieftin.

- A scăpat ieftin? Te auzi ce spui? E doar un om Brian!

- Doar un om? Acela era un alt pui de traficant trimis să te rănească Kathy! Te gândești măcar la ce pericol te-ai expus atunci când ai ieșit pe ușă?

- De acum așa va fi? Fie cu tine, fie fără tine sunt în pericol nu? Nu voi scăpa niciodată. Ohh Doamne în ce m-am băgat, spun eu și las frâu liber lacrimilor.

- Iubito, nu vreau să te simți obligată să stai lângă mine, dar ei știu că slăbiciunea mea ești TU, oricât de departe te-ai duce. Așa că am nevoie să stai în preajma mea puțin să pot scăpa de ei, iar la final, tu decizi dacă vrei să fii lângă mine sau nu. Ok?

- Bine..., spun iar el îmi ia mâna într-a sa și o sărută.

- Am nevoie să fii puternică iubito. Haide, pune-te și dormi...

- Stai, Sophie...

- Sophie e aici. Știe doar că ai avut un accident, nu că ai vrut să pleci, nu i-am spus nimic.

-oh..

- Doctorul a spus că poți să te externezi când simți că ești bine.

- ACUM!

- Acum? Ești sigură?

- Da, vreau acasă acum. Vreau să stau pe canapeaua aceea oribilă si să văd un film prost cu Sophie.

- Până și pe patul de spital tu nu îți pierzi simțul umorlui. Merg să vorbesc cu doctorul. Vrei să îți aduc ceva?

- Da. Mergi la restaurant-ul unde eu și Soph lucram. Vreau paste!

- Orice pentru tine frumoasa mea.

Capitolul 40

- În pat cu tine domnișorică! Defapt pe canapea, ai nevoie de mine și de filme, spune prietena mea dragă în timp ce mă împinge de la spate spre canapea.

- Da Sophie. Am înțeles ce a spus doctorul...

- Bun, acum treci pe canapea, eu îți voi face un ceai.

- Ceai? Am avut un accident nu viroză sau răceala.

- Tu doar taci și caută un film.

Mi-am luat patura și m-am așezat pe canapea apoi Brian intră în casă.

- Brian, spun și las un zâmbet de mulțumire să apară și îl iau în brațe.

- Hei frumoaso, cum e cu zgârieturile? Te simți mai bine?

- Labele jos de pe ea frățioare! Eu am grijă de e acum.

- Văd! Te descurci de minune, spune el apoi îmi face cu ochiul.

Brian trece pe lângă mine și soph și pune punga cu medicamente pe masă.

- Ok! Deci, soro, ia notițe. Asta e pentru dureri, asta e pentru somn, asta e pentru răni, asta e pansament ce trebuie schimbat de 3 ori pe zi. Baie la duș nu la cadă..

- Brian! Ce crezi că faci?? Țipa Soph la el.

- Joc poker cu un bulldog, ce ți se pare că fac Sophia? Am fost să iau rețeta LOGODNICEI MELE.

- wow, wow, frățică, chill. Asta era treaba mea.

- Da dar eu am făcut-o mai repede.

- OMG, încetați vreodata voi doi? Spun eu exaspertă. Pot să îmi iau pastilele singură și să-mi fac ceai și BAIE! Puteți să vă reveniți la normal și să nu mă mai tratați ca pe o invalidă.

Sophie îmi pune mâna pe umăr și mă ia în brațe.

- Te iubesc mult Kathy!

- Și eu Soph. Uite, dă-mi 10 minute cu Brian și sunt a ta toată.

- Bine Kathy.

Soph pleacă fericită spre baie, Cu siguranță îmi pregăteste o baie cu multă spuma și chestiile alea pe care și le pune ea la baie de stă 3 ore.

- Îmi pare rau iubito...

- Brian..

- Știu că e viața ta și poți avea grijă de tine iar eu ar trebui să nu îmi mai bag nasul în oala ta...

- Brian, mă asculți vreodată?

- Ok!

- Îți mulțumesc că ai grijă de mine! Serios ... Chiar aș avea nevoie de tine zilele astea..

- Da, orice... pentru tine orice frumoaso, îmi spune și îmi prinde mâinile pentru a și le pune pe fața lui. Ohh doamne, deabia acum observ cât i-a crescut barba.

- O să te sun mâine, acum fugi... Eu și Soph avem treabă.

- Ok iubito, spune el și se pregătește să plece dar eu îl prind de mână.

- Unde crezi că fugi așa? Spun eu iar el pare nedumerit....

- Ai uitat să mă săruți iubitule, spun eu iar el rămâne surprins dar nu durează mult și îmi prinde fața între palme și mă sărută.

- Te iubesc Brian....

- Și eu pisoiaș. Nu o să te las niciodată.

-Să nu o faci...

- Unde crezi că pleci așa dimineață? Spune prietena mea după ce aprinde becul în urma mea.

- La alergat Soph, vii?

- Meh, nup. Sigur e ok să alergi. Au trecut doar câteva zile Kathy...

- Trebuie să fac ceva, nu pot sta ca o legumă în pat toată ziua.

- Ok Kathy, cum crezi, doar ai grijă.

- Ok, cafea?

- Da te rog!

Râd și ies din casă. E timpul să îmi limpezesc mintea.

O iau ușor la început și decid să fac dreapta la un moment dat, un cartier rezidențial din New Orleans, în apropierea Cartierului Francez.

Ticăitul ceasului de la mână mă trezește. Încă puțin și îmi bat recordul.

Îmi reiau înapoi traseul spre casă iar gândurile mele îmi învăluiesc mintea din nou. De data aceasta nu mai pot fugi de ce am, asta ar însemna să îmi năucesc viața. Ce fac eu când nu pot fugi? LUPT la dracului. Am și de ce. Pentru Brian și Soph. Dacă Brian are nevoie de mine, atunci ar trebui să încetez să mai plâng ca un copil și să învăț să lovesc înapoi. Am nevoie de putere și tărie. Nu, nu Vodka. Nu voi mai fugi, nu de data asta. Voi lupta pentru tine Brian.

Când sunt în apropierea Cartierului Francez, simt prezența cuiva în spatele meu. Trag un ochi în spate să văd dacă e cineva și observ un bărbat cu un hanorac negru și căști. Schimb traseul și o iau pe scurtături iar tipul continuă să mă urmărească. Panica începe să se instaleze în corpul meu și îmi forțez corpul să alerge mai tare. Alerg până ajung în mulțimea din Cartier și mă opresc să mă uit în spate. A dispărut. La dracu, dacă Brian ar știi, m-ar omorâ. Începe să mă doară întro parte și observ urme de sânge pe tricou. Perfect, rana mea s-a deschis. E timpul să fug acasă.

- Katherine ai înebunit? Țipă Brian la mine...

- Hei-hei, calmează-te, sunt bine nu am pățit nimic...

- Încă! De câte ori o să te mai riști atât de tare Kathy! Nu e un jo..

- Joc, da știu. Dar știi ce vreau eu Brian? Vreau să nu îmi mai fie frică atunci când trec strada. Vreau să nu mă mai îngrozesc la fiecare pas făcut înafara casei. Vreau să nu mă mai uit suspicioasă la fiecare om de pe stradă. M-am săturat să îmi mai fie teamă așa că ori mă ajuți ori carăt-e de aici.

- Știi că tot trebuie să fii pedepsită nu? spune el și se aproprie amenințător de mine.

- Și? Nu ar fi prima oară..

- Îți place să fii pedepsită domnișoară Pierce? spune el apoi mă ia ăn brațe și mă pune pe pat. În clipa în care îmi dau seama ce vrea, îl trântesc pe pat și mă urc deasupra lui.

- Oricât de mul mi-ar plăcea asta domnule Clark, dar sunt la ‚recuperare' , spun eu și îi zâmbesc mârșav iar el râde.

- Ok. Ce pot face pentru tine iubito?

- Poți începe prin a mă ajuta să schimb bandajul.

- Cu cea mai mare plăcere, spune el și mă ia în brațe și se ridică de pe pat cu mine. Încep să râd. Mă amuză asta. Îmi place asta. Acum.

Capitolul 41

- Va fi cea mai perfectă seară Kathy, ne vom distra de minune, spune Soph.

- Da! Însfârșit. Unde ieșim?

- Hello, îți spun asta de două ore. Mergem în oraș, e o petrecere la Balcony Music Club.

- Soph, știi ce părere are Brian despre asta.

- De aceea nu o să îi spunem. Fraierul acela nu îmi va strica chef-ul din nou. În plu, regulile sunt făcute ca să le încalci.

- Bănuiesc.

- Ohh, haide Kathy. O să fie foarte distractiv.

- Nu mai spune, se aude vocea lui Brian din spatele nostru.

- Brian nu începe din nou, spune Soph către el și îl amenință cu o lingură de lemn.

- Categoric, fără nici o excepție. NU.

- Suntem majore și vaccinate. Putem să ne luam propriile decizi. Plus, eu și Kath ne-am săturat de canapeaua aceea, mai stăm mult pe ea și o stricăm.

- Îți iau eu alta. Am zis nu.

- De ce trebuie să fi atât de încăpățânat. Vrem și noi să ieșim.

- Sunt de acord cu Soph, spun eu ridicând o mână în semn de protest.

- Oh, pe bune? Deci voi două v-ați pus în cap să-mi omorâți nervi astăzi.

Îmi iau două secunde de liniște și pentru a îmi controla nervi apoi îi șoptesc lui Soph la ureche să mă lase să mă ocup eu de această situație. Ea zâmbește triumfător și fuge pe scări.

- Brian, spun eu apropriindu-mă de el.

- Răspunsul e tot NU, spune el. Văzând că nu am cu cine discuta las nervi să clocotească.

- Oh haide, e doar o ieșire. Nu o să ne urmărească nimeni. Îl i-au și pe Stefan cu noi dacă te face să te simți mai bine.

- Katherine, spune el iar eu ăl apuc de umeri pentru că deja mă exasperează aceată obsesie a lui de a mă avea în siguranță.

- Vom fi bine, îți promit. Dacă simt ceva suspicios o iau pe Soph și venim acasă imediat. Ai încredere în mine, îi spun iar el cedează și își relaxează mușchii știind că nu va ajunge nicăieri cu insistențele mele iar eu, eu nu mă las bătută.

- Fie, dar mergeți cu Stefan, îmi spune.

- Desigur.

- Orice suspiciune Katherine...

- Ok.

- Chiar și cea mai mică suspiciune.

- Am zis că am înțeles.

- Bine, să aveți grijă.

- Poți să încetezi din ați mai face griji și să mă săruți? spun eu și asta și face. Îmi mai explică cum mă pot apăra în caz de urgență și îmi dă un spray piperat pe care i-l dau în cap și îl dau afară.

Mă bucur de câștig apoi o strig pe Soph.

- Sophie! Pregătește-te, mergem să ne distrăm.

- Știam că o să reușești, spune e a și mă îmbrățișează cu putere.

- De ce nu mi-ai spus că vine Stefan?, strigă prietena mea în fața bar-ului.

- Am uitat?

- Ai uitat? Aș fi putut să mă îmbrac mai bine.

- Dar ce are ținuta asta? Arăți fermecătoare.

- Pe bune.?

- Cel mai pe bune.

- Hei domnișoarelor, gata de distracție? spune Stefan în spatele nostru și ne apucă de umeri.

- Bună Sophia, îi spune el Sophiei iar ea roșește toată.

Intrăm în bar iar eu îl amenință pe dragul meu verișor că dacă îi face ceva Sophiei încât să o rănească, nu mai prinde ziua de mâine.

.

.

.

.

Au trecut 3 ore iar eu deja nu îmi mai simt corpul. Nu am băut prea mult, 5-6 shot-uri, si 3-4 beri, cred. Mă uit pe ringul de dans iar Sophie și Stefan stau destul de apropriați unul față de celălalt și dansează împreună. ‚That's love bitch'. Încerc să ies afară din bar pentru a inspira aer curat și ajung direct în parcare.

Telefonul sună.

^ Hei iubitule..

^ De ce ești afară singură?

Stai ce?

^ Dar de unde știi?

^ Contează?

^ Brian! Nu sunt păpușa ta! Nu mă poți controla. Am și eu viața mea, nu mă poți închide în colivie ca o pasăre.

^ De unde cuvintele astea? Vin imediat după tine, stai unde ești.

^ Ce? Nu. De ce?

^ Katherine, nu te mișca de acolo sau mă jur pe tot ce am eu că pedeapsa pe care o vei primi va fi rea.

Încep să râd. Alcoolul pune stăpânire pe mine.

^ Mă bați la fund Brian? spun și râd în același timp. El se calmează și râde împreună cu mine.

^ O vom pune pe lista și pe asta.

Capitolul 42

Dimineață.

- Ar trebui să te leg de pat, spune Brian.

- Nu te mai prosti și revino-ți la realitate Brian, nu sunt un copil, pot să am grijă de mine și fără a fi dădăcită.

- Și dacă pățeai ceva cât erai afară?

- De unde știi că eram afară oricum? întreb eu iar el tace. Ce dracu? Apoi mi-a picat fisa.

- Stefan, spun eu când realizez de unde îmi știe Brian fiecare mișcare.

- Spune-mi că el nu e implicat în tot rahatul ăsta, îl rog eu, dar doar tace și se uită la mine.

- Scuze scumpă Katherine, dar nu te pot minți. În plus, sunt în asta de ceva timp deci…, spune Stefan din spatele meu.

- Cum ai putut, trădătorule, spun eu și arunc cu prosopul în el.

- Ușor, dacă chiar te trădam, tatăl tău ar fi avut capul lui Brian deja pe tavă, spune Stefan.

Mă întorc la ei cu spatele pentru a-mi lua cele 5 secunde de gândire și linște, apoi mă întorc către ei.

- Nu e de ajuns că Soph nu știe de Brian iar acum o mai minți și tu.

- Sophia va fi bine Kath, spune Stefan.

- Tu să taci, ok? Nu ai dreptul să spui nimic, spun eu deja enervată, apoi mă uit la Brian.

- Ai primit ce îți doreai acum? Sunt în siguranță, ai un spion deja pe mine. Nu mă pot duce nici la baie fără ca tu să știi.

- Katherine…

- Încetează Brian. Mi-ai cerut să aștept până tot rahatul acesta se va termina și am acceptat, dar asta nu înseamnă că ai dreptul să îmi controlezi fiecare pas. Lucruri rele se întâmplă, asta nu înseamnă că trebuie să analizez fiecare pas pe care îl fac. Ori ești cu mine, ori ești afară, spun apoi îi pun inelul în palmă pentru a-l face să înțeleagă dracului odată.

- M-am săturat să o mint pe Sophie, merită mai bine de atât. Amândouă merităm ceva bun, îi spun eu și deja văd lacrimile ce le ține în ochi. Așa că, void oi, ori vă treziți din

visul vostru, din obsesia voastră, ori ne veți pierde pe amândouă, le spun apoi ies din cameră.

BRIAN

- Și acum ce? spune Stefan spre mine.

- Trebuie să rezolvăm asta mai repede Stef, nu pot să o pierd.

- Știu, orice ai nevoie doar spune-mi.

- Vreau capul lui Xavier, spun eu iar Stefan râde. Se aproprie de noptiera de lângă patul lui Katherine. Ia poza în mână și zâmbește.

- Știi, pentru o persoană ca ea, e destul de puternică, spune Stefan.

- Știu, dar nu o pot băga în așa ceva.

- Trebuie să ai încredere în ea frate. Katherine a trecut prin mult mai rele înainte. Face față la orice, o invidiez pentru asta.

- Ce propui?

- Pregătește-o.

- Ce? spun eu.

- Știi că nu poți fi lângă ea la fiecare pas, măcar învață-o să aibe grijă de ea în caz de pericol.

- Nu ar fi o idee rea,spun.

- Nu îți va lua mult. Doar enerveaz-o, e foarte impulsivă. La nervi, ar fi în stare să jupoaie pe cineva de viu, spune Stefan și râd doar la idea de a o vedea pe Katherine nervoasă.

- Ai dreptate dar nu o pot face eu, spun. Asta va fi datoria ta.

- Ce?

- Dacă este cineva care o poate enerva mai rău decât mine, acel cineva ești tu. Va asculta de tine.

- Vrei să mor? Credeam că suntem prieteni, spune Stefan.

- Te va asculta, vei vedea.

KATHERINE

- În nici un caz, spun eu.

- Haide Kath, va fi distractiv și vei scăpa de noi, spune Stefan către mine.

- Începi să suni ca Soph, ,,va fi distractiiivvv'', spun eu și încerc să-mi imit prietena.

- Păi mulțumesc, fac tot ce îmi stă în putință. Acum, hai te rog, doar încearcă.

- Brian te-a pus să faci asta?

- De fapt, a fost idea mea.

- Pe bune? De ce? spun eu mirată că el este capabil de a gândi.

- Pentru că te-ai săturat să fii dădăcită. Pentru că sunt de acord cu faptul că nu mai ești copil. Și pentru că este viața ta și poți să-ți porți singură de grijă.

- Chiar crezi asta? spun eu și îmi mijesc ochi la el.

- Păi, da. Cred. Dar cred că ești destul de puternică, spune Stefan iar eu îl cred pe cuvânt.

- Ok, când începem?

- Acum

- Acum?

- Da, haide să îți testăm rezistența.

STEFAN

- Amintește-mi de ce dracului am zis da, spune Katherine stând în mâini.

- 4, 3, 2..., număr eu și mă bucur de tortura prin care trece.

- Stop, stop, strigă ea iar eu o ajut să se pună pe picioare.

- Asta numești tu antrenament? Asta e tortură Stefan, spune ea iar eu râd cu poftă.

- Mă bucur că durerea mea te amuză așa tare, spune ea în timp ce își masează mâinile. Vreau să îi întorc cuvintele dar telefonul meu sună.

- Ok prințeso, 40 de abdomene.

- Câte?? mă întreabă ea puțin sau mai mult șocată.

- 50, spun eu și mă îndepărtez de ea puțin pentru a răspunde.

^ Îmi întrerupi distracția, spun eu.

^ Pun pariu că te distrezi copios, dar o vreau întreagă la sfârșitul serii, spune Brian la capatul celeilalte linii.

^ Sigur, nu are nici o zgârietură.

^ Cum se descurcă?

^ Groaznic, spun eu iar Katherine mă observă și își dă seama cu cine vorbesc așa că încearcă să îmi fure telefonul.

- Katherine dă-mi telefonul, spun eu dar ea deja se folosește de el.

^ Hei Brian, suni să verifici jucăria?

^ Katherine, da-i telefonul lui Stefan.

^ De ce? Ai nevoie de tot raportul? Ți-l trimitem prin e-mail, stai fără grij.

^ Katherine,,..

^ Știi nu e de ajuns că fac asta dar poți să îmi arăți puțin respect și încredere.

^ Dar am încredere în tine pisoiaș, voiam doar să văd ce faci.

^ Ești un nesimțit, spune ea iar apoi închide telefonul și mi-l aruncă mie.

- Hei, am zis 50 de flotări, spun eu în urma ei văzând-o că se pregătește să plece, dar am făcut mai rău așa că, a erupt vulcanul.

Ea ia bâta de baseball, mi-o pune la gât și mă lipește de perete. Impresionant.

- Dacă ai de gând să mă înveți ceva Stefan, ai putea să mă înveți să mă apăr și să lupt, nu antrenament pentru clasa aV-a de sport, spune ea uitându-se direct în ochii mei. Văd furia și flacăra acea ce s-a oprit din pâlpâit iar acum mocnește.

- Mâine, ora 9, tot aici, spun eu iar ea se îndepărtează ușor iar acum pot respira și eu cum trebuie.

- Vezi că se poate? spune ea apoi aruncă bâta pe jos și se face dispărută.

Capitolul 43

- Cuțite? Vrei să mă înveți să lupt sau să îți pregătesc micul dejun? spun eu fără nici un chef.

- Foarte glumeață, ți se pare ușor nu? spune Stefan.

- Cu tine? Prea ușor.

- Ok, haide, încearcă să mă ataci, spune el și asta și fac, doar că, nu am luat în calcul că el este bărbat și mult mai puternic decât mine. Așa că îmi răsucește mâna, îmi ia cuțitul și mă imobilizează, cuțitul fiind forte aproape de gâtul meu.

- Încetă, spune el.

- Taci din gură, și tu ai fost așa la început, încerc să îi tai replica.

Am exersat și am exersat cu Stefan toată ziua. Am încercat să îi iau cuțitul, să îl atac, să îl imobilizez, ba mai mult, am exersat și pe sacul de box când el a obosit. E mai bine decât să mă pună să alerg kilometri. Dar sunt obosită și e timpul să merg acasă.

- Faci progrese Kath, încearcă el să mă încurajeze.

- Da sigur, încerci să fii drăguț, ceea ce nu e în caracterul tău Stefan, spun eu strangându-mi lucrurile.

- Nu încerc să te pup în fund ca să te simți bine, dar, pentru o începătoare te descurci destul de bine, spune și mă uit la el.

- Mersi.

- Apropo, în seara asta nu te pot duce acasă...

- De ce nu?

- Uită-te pe geam, îmi spune el și fug spre geam, apoi îl văd. Eu și Brian nu ne-am mai văzut de o săptămâna. Mă uit la Stefan, acesta zâmbește și îmi face semn să cobor.

Nu mai aștept nici un cuvât și fug până în fața clădiri. Brian mă vede și aleargă spre mine. Mă prinde în brațe și mă strange cu putere. Nu sunt cuvinte să descriu ce simțeam în acel moment. I-am dus dorul, oicât de porc și nesimțit este uneori, este al meu.

- Hei iubito..., este tot ce apucă să spună deorece îl trag într-un sărut disperat.

- Hei, spun eu la finalul sărutului.

- Bănuiesc că ți-am lipsit la fel de mult cât mi-ai lipsit și tu mie, îmi spune el.

- Credeam că nu o să te mai văd vreodată. Credeam că Xavier ..

- Fără Xavier în seara asta iubito, fără probleme, fără certuri, în seara asta te vreau pentru mine, spune el ținându-mă bine de talie.

- Dar mai întâi, ai nevoie de un duș, spune.

- Foarte comic, dar asta fac eu de o săptămână și deja mă pricep, spun.

- Oh da?

- Mhm.

- Dar mai ai până să ajungi la ultimul nivel iubito.

- Și care e acela?

- Eu, bineînțeles.

- Atunci va fi ușor, spun eu și râd.

- Haide să mergem până nu ți se urcă la cap antrenamenul.

- Unde suntem?spun eu legată la ochi.

- Ai răbdare și vei vedea iubito.

- Dar vreau să văd Brian. De ce trebuie să port prostia asta pe ochi?

- Pentru că șocul va fi mai mare.

- Ce? spun eu iar el îmi dă jos eșarfa de la ochi.

- ta-daa! spune el și arată către întreg peisajul. Ăsta e un apartament foarte mare.. Stai trebuie să o spun cu voce tare.

- Ăsta e un apartament foarte mare Brian.... Aici locuiești?

- Penthouse și este al tău, spune el. Ce? Rămân puțin mai mult șocată decât credea el.

- Ce?

- Este al tău iubito, l-am cumpărat chiar azi.

- Sper că e o glumă. Eu.. eu am deja o casă, spun cu vocea treamurându-mi.

- Da practic da, dar aia e casa voastră, a fetelor, am vrut să ai una personală, spune el și încep să râd. Mă apropri de el zâmbind cu intenția de a-l lua în brațe dar l-am pocnit.

- Auu, asta pentru ce a fost? spune el ținându-se de față.

- Pentru că exagerezi mereu și faci lucruri de astea. Am deja o casă Brian, nu vreau alta.

- Ok-ok, știu. Trebuia să te întreb mai înâi, spune el.

- Crezi? spun eu ironică

- Dar penthouse-ul este deja luat iubito și este pe numele tău. Consideră-l un cadou...

- Ce om normal cumpără un penthouse pentru cineva și-l oferă cadou Brian?

- Ok-ok, am exagerat puțin, dar...

- Dacă spui că vrei să mă vezi în siguranță te pocnesc din nou.

- Ok tac, spune iar eu mă uit la el. Am zis fără certuri, fie, cedez.

- Sophie?

- ce? spune el.

- Unde e Sophie?

- New York....

- Ce??? Dar azi dimineața am luat micul dejun împreună, spun eu apoi îmi amintesc. Aaron.

Capitolul 44

- Sophia Clark!

- Kathy te rog nu te supăra. Îmi pare rău că nu ți-am spus..., spune Soph.

- Crezi că sunt supărată? Nu, nu, nu, sunt furioasă, spun eu încercând să par supărată pe ea. Defapt mă bucur că a reușit să evadeze de aici. Mai alesc că e cu Aaron, știu că o va proteja.

- Asta înseamnă că ce va urma să îți spun te va enerva și mai tare, spune ea iar eu mă opresc din a râde subtil și încep să mă îngrijorez.

- Scuipă tot!,spun.

- Promiți că nu răbufnești....

- Haide Soph spune odată.

- Eu și Aaron ne vom căsători. Îmi pare rău, nu țipa...., îmi spune ea și încep să râd.

- Ok, mă așteptam la altă reacție, spune Soph fericită iar eu mă opresc din râs.

- Asta crezi că ar putea să mă enerveze Soph? Mă enervezi atunci când îmi pui sare în cafea în loc de zahăr pentru că ești adormită. Ți-am mai zis de milioane ori părerea mea despre relația ta cu Aaron și mă bucur că ți-ai găsit fericirea, indiferent de cine e. Mă bucur pentru voi, spun eu zâmbind.

- Mulțumesc mult Kathy, habar nu ai cât de mult contează susținerea ta. Peste două zile ne întoarcem pentru nuntă. Am nevoie de tine, am nevoie de domnișoara mea de onoare, spune Soph.

- Bineînțeles draga mea, e onoare să te însoțesc, spun eu.

Ne-am luat la revedere și închidem apelul. Eu mă ridic în pat și mă îndrept spre bucătăria pentru a pregăti cafeaua. Aseară am dormit în apartamentul luat de Brian iar el s-a asigurat că am de toate, ca de-obicei. Ce mă fac eu cu el?

Pun cafeaua la făcut și aud ușa deschizându-se.

- Bună dimineața rază de soare, spune el ironic. Nu cred că e în apele lui azi.

- Ghici ce iubito? Suntem invitați la nunta celor doi îndrăgostiți, viitorii Aaron și Sophia Brown, spune el și vine spre mine arătându-mi invitația. Simt sarcasmul din vocea lui și încerc să mă abțin pentru a nu începe altă ceartă.

- Brian..

- Știai de asta? spune el și mijește ochii la mine.

- Am vorbit cu Soph în dimineața asta, da, spun eu.

- În nici un caz nu voi lăsa asta să se întâmple, spune și se întoarce pentru a pleca dar îl prind de mâna și îl trag spre mine. De unde atâta putere, aparent, antrenamentele dau roade.

Acesta se eliberează iar eu îl lipesc cu spatele de perete văzând că vrea să plece.

- Încetează să te mai porți ca un copil Brian.

- Tot eu? Tu chiar crezi că o voi lăsa pe sora mea să facă cea mai proastă alegere din viața ei?

- Brian, Soph e fericită iar asta e alegerea ei, are 27 de ani, cred că se descurcă și singură. Nu vreau să îi strici fericirea, spun eu.

- Să îi stric fericirea? Nu știe ce face, e orbită de fraierul acela.

- Atunci cum te-ai simți dacă cineva ar încerca să ne despartă? îi spun când se eliberează de strânsoarea mea și se îndreaptă spre ușă.

- Nimeni nu mă poate ține departe de tine Katherine, îl omor cu mâna mea, spune și se pregătește să plece.

- Atunci gândește-te și la Soph! Este fericirea ei Brian, nu îi poți lua asta, spun eu iar el se oprește.

- Dar e sora mea, spune el iar eu mă apropri de el și îi iau mâinile într-ale mele.

- Și mereu va fi, mereu o vei proteja și știu asta, dar nu îi poți răpi fericirea. Te rog! spun iar acesta se uită la mâinile mele și zâmbește.

- Nu știu ce m-as face dacă te-aș pierde, spune el iar eu zâmbesc și îi prind privirea.

- Bine, o să mergem! spune iar eu îmi mulțumesc mintal că sa oprit din încăpățânare.

- Mulțumesc, spun.

- Dar, îmi rămâi datoare, spune. Și mă voi întoarce după datorie.

- Sigur, acum fugi, trebuie să mă întâlnesc cu Stefan.

- Se căsătorește?? țipă Stefan la mine.

- Ok, te poți calma, nu e ca și cum e sfârșitul lumii.

- Se căsătorește??? țipă din nou la mine iar eu îl pleznesc peste față. Deja mă scoate din sărite.

- Te calmezi azi? Nu trebuie să urli la mine, spun eu îndepărtându-mă de el.

- Azi cred că o să preiau eu cursurile ei, îl aud pe Brian în spatele nostru.

- Stef, poți merge la birou. Ai un mic cadou lăsat de mine, spune Brian venind spre noi.

- Mult succes. Însfârșit o veste bună azi, spune Stefan plecând iar eu rămân singură cu Brian.

- Hei frumusețe, am venit după datorie, spune el zâmbind iar eu înghit în sec.

- Azi trecem la acțiune. Alege o armă, spune el.

-Ce? spun eu râzând apoi îmi dau seama că e serios și mă opresc.

- Ok, poftim asta, spune și îmi înmânează un pistol. Strâng pistolul cu ambele mâini iar el vine în spatele meu și își pune mâinile sale peste ale mele. Îmi fixează ținta.

- Cel mai important este să respiri Kathy, oricât de șocată pare situația. Nu evita niciodată și ține ținta fixă, îmi spune el stând lipit de spatele meu.

- Ok, e tot ce reușesc să spun.

- La un moment dat te vei obișnui. Acum respiră adânc și apasă trăgaciul, spune el și fac exact cum îmi spune. Reușesc să ating ținta, dar nu în centru.

- Bun! Cap, inimă, orice organ vital poate fi atins ușor dacă vrei să omori pe cineva, dar dacă vrei doar să scapi dintr-o situație naspa fără a-l omorâ, poate fi și mână și picior, spune cu o atâta eliberare de parcă ar fi ceva ușor. Eu doar aprob din cap.

- Acum din nou! Singură, spune și mă concentrez asupra țintei, dar, de acestă dată nimeresc centrul.

- Bun, vom mai exersa și mâine, deja îți merge prea bine, spune el și râdem amândoi.

Mă aproprii de sertarul de unde a scos arma să îl pun la loc și observ o săgeată. Mi se pare foarte interesantă, modul de lucru al celui care a făcut-o. Vârful foarte ascuțit, argint, bară subțire iar celălalt capăt altenează foarte atent vârful.

Îl pot vedea pe Brian cum mă studiază și savurează momentul.

- Mâine te voi învăța să tragi cu arcul iubito, îți promit, îmi spune zâmbind iar eu radiez de fericire.

Capitolul 45

- Brian, dacă nu ne grăbim vom întârzia la nuntă.

- Tu ești cea care a vrut să îmi demonstreze cum se nimerește o țintă de la 100 de metri, spune el și îmi aduc aminte cu mândrie de lovitura mea. Încep să mă pricep din ce în ce mai bine.

- Aia a fost o lovitură bună, spun râzând.

-Aproape mi-ai luat capul, spune el din camera. Eu de-abia am ieșit din duș.

- Mai durează mult? Ca să ajungem acolo trebuie să fac și eu duș pisoiaș?

Îmi înfășor corpul într-un halat apoi mă spăl rapid pe dinți.

- Baia e liberă Juan, spun eu iar el se moțăie pe langa mine. Mă pun la măsuța de machiaj și îmi caut în geantă după câteva chestii și dau peste absorbante. Hmmm, cred că va întârzia din nou această minunată perioadă.

Mă machiez rapid iar Brian mă ajută cu rochia.

-Chiar trebuie să te îmbraci iubito? îmi spune după ce îmi încheie fermoarul apoi îmi sărută umărul. Râd la afirmația lui.

Se uită la mine în oglindă și zâmbește.

- Ești cea mai frumoasă iubito, spune iar eu mă întorc către el și îmi mijesc ochii.

- Iar tu arăți excelent dragul meu, spun punându-i mâinile pe umeri.

- Adică ca un papițoi! spune el dându-și ochii peste cap.

- Hai să mergem maimuțica mea, cel mai probabil Soph are nevoie de noi

---

SOPHIE

- Doamnă Browns, vă rog să vă calmați, totul se va rezolva, spune agenta mea de organizare a nunții.

- Totul e un dezastru Anna, spun eu și mă așez pe canapea.

- Ce ar fi dacă ți-aș da o mână de ajutor, aud vocea lui Kathy din tocul ușii.

- OMG!Chiar ești aici, spun eu și mă ridic pentru a o îmbrățișa. Doamne câtă nevoie aveam de ea.

Ne dezlipim din îmbrățișare și ne uităm una la cealaltă.

- hei Sophie, spune ea și se uită la mine gata să plângă.

- hei, spun și eu și încerc să nu plâng.

- Uită-te la tine, ești minunată, spune Kathy și mă învârte.

- Doamnă Browns, totul e ok, întreabă Anna.

Îmi iau prietena de mână și mă întorc la ea.

- Da Anna, prietena mea cea mai bună e aici, spun eu mândră și toate începem să râdem.

-Oh aproape am uitat, am o surpriză pentru tine Soph, spune Kathy apoi pe ușă intră Brian. Fratele meu este aici, nici eu nu aș fi crezut ca asa ceva e posibil. Sunt coplesita de situație și încep să plâng.

- Sophie..., e tot ce reușește sa spuna iar eu...

- Brian.., nu mai rezist și îmi iau fratele în brațe și plâng în hohote. Fratele meu enervant e chiar aici.

- Soph a mea, vreau sa fac parte din fericirea ta. Te iubesc enorm de mult, spune iar vorbele lui mă fac să plâng și mai tare.

KATHERINE

Îi las pe cei doi să își consume dragostea frățească și plec în cautarea lui Aaron, trebuie sa vorbesc si cu el. Spre fericirea mea îl găsesc jos la intrarea in restaurant.

- Hei bărbate, spun coborând scările. El se sperie și apoi își dă seama că sunt eu. Clar este agitat și el.

- Katerina....

Îl văd. Știu că se simte prost pentru tot ce a facut pana acum.

- Katherina.. Îmi pare atât de rău...

- Știu că îți pare rău Aaron și te înțeleg. Dar sus este prietena mea cea mai buna si o iubesc de mor. Te rog promite-mi ca vei avea grija de ea indiferent de ce se intampla.

- Îți dau cuvantul meu, spune iar eu oftez.

- O iubești? îl întreb.

- Sophia e cel mai important om de pe Pământ pentru mine, o iubesc mai mult decât orice.

Răspunsul său este satisfăcător, e timpul să mă întorc la Sophie.

- Fi-ți fericiți Aaron! îi spun și mă întorc să plec.

- Katherine! strigă Aaron.

- mhhmm

-Brian. E un tip de treaba. Sper sa fii la fel de fericita langa el cum sunt eu langa Sophie, îmi spune iar eu rămân stana de piatră.

- Îl iubesc pe Brian mai mult decat orice Aaron.

- Atunci fii fericita! spune iar eu zambesc.

.

.

.

.

Nunta a fost minunată. Toata lumea sa distrat iar eu am avut oportunitatea sa îi întâlnesc pe părinții Sophiei si ai lui Brian. Am dansat toată noaptea împreună cu Brian și Soph. Dar cand petrecerea s-a terminat, eu și Brian ne-am întors acasă.

- este frumos ce ai facut, îmi spune Brian după ce imi dau rochia jos și imi iau un halat negru și micuț pe mine.

-Adica?

- Conversația ta cu Aaron de dinainte de ceremonie, a fost frumos ce ai spus.

- De unde mama naibii știi, spun și râd.

- Eu știu totul iubito, spune și ma apuca de talie.

-Acum treci la somn, ești ruptă de oboseală! spune el.

Capitolul 46

Mardi Gras. Cel mai minunat eveniment sărbătorit în New Orleans. Orașul pur și simplul învie. Această tradiție este importantă, este o moștenire, este tichetul spre succes al acestui oraș. Nu te poți plictisi niciodata în New Orleans. Orașul este atât de plin de viață încat timpul îți pulsează mai rapid prin vene. Ador această sărbătoare, iar anul acesta eu și Soph participăm la carnaval. Ne-am luat costumele din timp și bineînțeles că a trebuit să îi chinuim și pe maimuțoi așa că, prin puterea provenită de la spiritele răutăcioase, eu și Sophie am reușit să îi convingem pe cei doi să arate puțină implicare.

- Arăți ca o prințesă, îmi spune Brian văzându-mă în rochie. Eu și Soph am ales ceva mai vechi, mai stilat. Mai pe la începutul anului 1860. Rochiile sunt grele și dificile iar corsetul ne-a dat bătăi de cap, dar asta nu a oprit-o pe Soph.

- Te rog, nu ai recunoaște o prințesă nici dacă ți-ar sări în ochi, îl ironizez eu, iar el doar rânjește la mine.

- Mă poți ajuta cu colierul acesta? îl rog eu iar el se conformează. Ne privim în oglindă și zâmbesc. Acum câteva zile ne certam iar acum participăm la un carnaval. Ce relație.

Mă întorc cu fața la el și îi admir freza schimonosită. Râd pentru mine doar gândindu-mă cât s-a chinuit să și-o facă.

- Arăți minunat, îl complimentez. El îmi prinde mâna și o sărută.

- Iar pentru tine nu sunt cuvinte pentru a-ți descrie frumusețea, spune iar eu râd.

- Bun sunteți aici, trebuie să defilăm, haideți oameni să strălucim, spune prietena mea și o văd cum pornește înaintea noastră împreună cu Aaron la braț.

- Pot să o omor? spune Brian.

- Nici să nu îți treacă prin minte.

La sfârsitul carnavalului, toată lumea s-a schimbat în ceva mai comod și trebuia să participăm la balul mascat susținut de primar. Eu am rămas în urmă. Brian, Soph și Aaron au plecat înainte iar eu urma să i-au un taxi. Urma dar, aveam alte planuri. Sunt pregătită și telefonul îmi sună.

- Katherine.

- Xavier.

- Urcă-te în mașina din fața casei.

Închid apelul, îmi iau geanta cu lucruri și urc în mașină.

Mă doare să fac asta. Mă doare să lucrez pe la spatele lui Brian. Dar dacă eu sunt motivul pentru care Xavier nu îl lasă în pace, vreau să știu de ce, Brian niciodată nu îmi spune nimic.

Cobor din mașină și îmi arunc telefonul la primul coș de gunoi pe care îl văd. Intru în clădirea părăsită și mă asigur că nu sunt urmărită.

- Mardi Gras mereu a fost excepțional, nu crezi? aud vocea lui Xavier iar acesta apare în fața mea.

- Cred că avem lucruri mai importante de vorbit, nu crezi?

- Oh da! Katherine Pierce. Am uitat cu cine vorbesc, îmi pare rău. Dorești un ceai? râde el de mine. De ce unii sunt atat de dobitoci?

- Mhmm, cred că am venit degeaba. Aparent, e doar gura de tine. Pa-pa, spun și mă întorc să plec dar cineva îmi pune o batistă la gură și adorm imediat. Eh. Pe asta nu ai gândit-o Katherine.

- Scumpo, nu cred că pleci nicăieri.

BRIAN

- Unde e Kathy? întreabă Sophie iar eu deja încep să mă îngrijorez. E deja al 5-lea apel la care nu răspunde.

- Nu răspunde, mă duc până acasă, voi doi stați aici, spun și mă ridic de la masă grăbit.

- Brian ce se întâmpla? întreabă sora mea destul de îngrijorată. Îmi închid ochi câteva secunde și mă întorc să îi răspund.

- Ne-am certat azi, este vina mea. Știi cât de răzbunătoare e, mint cu nerușinare.

- Atunci ești un bou, înjură sora mea. Du-te și împac-o! Și dacă o pierzi eu te omor cu mâna mea.

Plec imediat de la balul ăsta tâmpit. Dacă o pierd mă omor eu singur. Unde naiba ești iubito. Ce prostii mai faci?

Nu am răbdare și îi pun pe toți să o caute. După 10 minute dă căutări tot nu reușesc să o găsesc. M-am plimbat în oraș peste tot, am fost până și la restaurant, am întrebat-o și pe Beth și nimic. Ce crezi că faci Katherine? Telefonul meu sună și răspund imediat.

- Derek. Zi-mi că ai găsit-o, implor cu disperare.

- Pe ea, nu. Dar i-am găsit telefonul, spune el și stâng puternic din dinți.

- Unde?

- Clădirea părăsită de la marginea orașului.

- Stai acolo, vin imediat, spun și arunc telefonul pe banchetă.

Unde ești iubito? Vrei să îmi rupi inima în două? Vrei să mă distrugi?

Ajung la marginea orașului, cobor din mașină. Stefan ajunsese și el.

- Vreun semn, ceva? întreb.

- Nimic, spune Stefan. Iau telefonul ei și caut in apeluri, mesaje orice și nimic. A șters totul. Trântesc telefonul și răbufnesc. Știam că asta se va întâmpla. Nu trebuia să o las singură niciodată.

KATHERINE

- Trezirea razǎ de soare, aud o voce în surdină. Ce dracului? Simt cum îmi pocnește capul. În ce m-am mai băgat acum. Deschid ochii și văd un chip de bărbat. Nu îl cunosc, trebuie să fie unul din oamenii lui Xavier.

- Unde sunt? întreb.

- Oh, asta nu îți pot spune drăguță. Altfe. Ar trebui să te omor, spune el și râde ca un nenorocit.

- Ce replică de rahat, spun încercând să mă ridic în capul oaselor. Acesta se înegrește la față și mă apucă de gât trântindu-mă de perete.

- Ce limbă ascuțită, nu mai bine te las fără ea? spune acesta stropindu-mi fața de salivă.

- Nu mai bine ai vorbi tu fără precipitații ca o persoană normală, spun eu dar sarcasmul meu nu mă ajută pentru că acesta îți înfige cuțitul în piciorul meu și mă lasă să cad pe podea.

- Data viitoare, acela va ajunge în inimă direct, mă amenință acesta. Durerea este înțepătoare și îmi înfund urletul. Îmi amintesc tot ce Stefan mi-a spus. Scot cuțitul din picior iar boul în persoană mă trântește pe canapea. O mișcare cam proastă să-mi lase cuțitul pentru că nu ezit și îl înjunghii în mână. Acesta urlă după ajutor și eu profit de ocazie să fug pe ușă, dar nu am norocul de a scăpa. După ce deschid ușa dau nas în nas cu Xavier.

- Doar nu credeai că scăpi așa ușor de mine frumusețe, spune el zâmbind. Ordonă celorlalți oameni să mă lase în pace. Intră în cameră și scote cuțitul din mâna prostului.

- Dacă îmi amintesc bine, ți-am spus să nu văd o zgârietură pe ea, spune Xavier iar prostul se ridică în picioare uitânndu-se în pământ.

- A fost o greșeală, e tot ce spune. Xavier se uită la el mulțumit de răspuns apoi fără nici o remușcare îl înjunghie letal iar acesta cade la pământ. Xavier mă privește și se îndreaptă spre mine.

- După ultima noastră întâlnire. Am promis că nu voi mai lăsa pe nimeni să mai facă o greșeală, spune acesta apoi îmi atinge obrazul iar eu îl pleznesc peste față.

- Ok am înțeles, nu e problemă Katherine. Pot aștepta, spune el.

- Doctore, asigură-te că domnișoara Pierce este perfect sănătoasă, spune acesta unui domn grăsuț ce stătea în colțul camerei tremurând de frică.

- Ne vedem mai târziu Katerina, spune și părăsește camera împreună cu restul oamenilor.

După plecarea lui respir ușurată, apoi îmi amintesc de doctor și acesta se îndreaptă spre mine.

- Vă rog domnișoară. Am o familie și copii acasă, mă imploră acesta. Dacă nu fac ce îmi spune îi va omorâ pe toți, spune acesta plângând iar eu încuviințez din cap. Mă așez pe canapea iar acesta îmi dezinfectează și pansează rana.

- Cum vă numiți domnule? întreb eu .

- Christian domnișoară, răspunde el în timp ce îmi pune aparatul de tensiune la mână.

- Câți copii aveți?

- Patru. Trei băieți și o fetiță de 4 ani, spune acesta zâmbind.

- Cred că sunteți foarte mândrii de ei, spun eu zâmbind.

- Nici nu vă puteți imagina, îi iubesc enorm de mult.

Îmi pare rău pentru el, pentru că trebuie să treacă prin așa ceva.

- Îmi pare rău pentru dumneavoastră, chiar mi-aș dori să vă ajut, spuse acesta cu lacrimi în ochi iar eu îl apuc de mână.

- Stați liniștit, totul va fi bine, îl asigur eu.

- Așa sper, nu numai pentru binele dumneavoastră, spune el iar eu mă încrunt.

- Ce vreți să spuneți?

- Binele dumneavoastă și al copilului, bineînțeles, spune el iar eu simt cum îmi îngheață sângele.

- Ce, ce copil? spun șocată.

- Dumnezeule. Nu știați? spune și el la fel de șocat ca mine.

- Domnișoară, sunteți însărcinată.

Capitolul 47

În aceste momente îmi aduc aminte de liceu, pentru că practic, nu am nimic mai bun de făcut. Sunt închisă și tot ce pot face e să stau și să privesc pereții. Sau mai sunt momente când Xavier vine în cameră să mă verifice dar de cele mai multe ori mă prefac că dorm, dar nu și acum.

- Haide Katerina, spune-mi ce vrei, spune-mi ce îți dorești, ce vrei să fac? spune el cu disperare.

- Mă lași să plec? întreb eu stând întinsă pe canapea cu spatele la el și învelită până la gât.

- Niciodată.

- Atunci nu, nu poți face nimic, doar să mă lași naibii în pace, spun eu și îmi închid ochii. Aud un oftat lung în spatele meu iar apoi ușa se închide. Deschid ochii și mă uit la tapițeria canapelei și mă gândesc. Cât de proastă am fost când am plecat? Cât de proastă am fost când am observat că perioada îmi întârzie? Cât de proastă poți fi Katherine.

Mă bucur lui Dumnezeu că doctorul nu i-a spus lui Xavier. Vreau să scăp de aici. Îmi e dor de Brian și de Soph, simt că înebunesc.

STEFAN

Opresc mașina în apropierea cabanei din mijlocul pustietății și mă ascund de oamenii lui Xavier. Îl trag pe unul în întuneric și îi fur îmbăcămintea apoi mă strecor cu ușurință printre ceilalți. Intru în casă iar Xavier îmi prinde privirea.

- Tu!strigă el iar eu rămân calm și nemișcat.

- Vreau să îi duci mâncarea lui Katherine jos, spune și încuviințez din cap.

Iau tava cu mâncare din mâinile bucătăresei și cobor scările și dau de un om ce păzește ușa. Îl lovesc cu tava în cap și mă asigur că nu m-a auzit nimeni. Îi iau cheile și deschid ușa apoi o văd pe Kathy cu un scaun în mână.

- Stefan? spune ea mirată. Oh Doamne, e atât de palidă și slabă.

- Cine altcineva dovlecel, haide. Să te scoatem de aici, spun eu și o iau în grabă în brațe.

Melissa și Derek au venit în urma mea să mă acopere. O bag pe Kathy în mașină și mă pregătesc să urc în locul șoferului dar sunt amenințat de un Xavier furios cu un pistol în mână.

- Nu mi-o veți lua. Nu și de data asta, strigă Xavier la mine.

- Nu prea cred că e alegerea ta Xavi, plus, ea este familia noastră. Nu lăsăm pe nimeni în urmă, îi spun eu.

- E așa greu de înțeles că nu pleacă nicăieri! strigă el cu toată puterea la mine. Îl văd pe Derek în spatele lui și îi încuviințez din cap iar acesta îl lovește în cap.

- Nu prea cred Xavi băiete, spun.

- Legați-l și băgați-l în mașină. Brian va fi bucuros să-l vadă, spun.

KATHERINE

- Ai venit după mine, îi spun lui Stefan cu ochii în lacrimi iar el se întoarce la mine să mă vadă înafara mașinii. Cred că vom avea unul din acele momente.

- M-ai speriat de moarte Kathy. Te-am căutat peste tot, spune el iar eu îi prind privirea.

- Unde este? întreb iar Stef înțelege de cine întreb.

- Acasă. L-am închis, îmi spune el.

- După ce ai dispărut, Brian a avut... hai să îi spunem ,,o cădere nervoasă''. Idea e că nu puteam face nimic cu el, îmi spune el.

- Stefan...

- Știu, haide să mergem acasă, au fost niște zile date dracului, spune el iar eu îl opresc din a înainta.

- E totul ok Kathy?, întreabă el îngrijorat iar eu las frâu liber lacrimilor.

- Este ceva ce ar trebui să știi...., spun lăsând un oftat să iasă.

BRIAN

Secundă, minute, ore, zile. Încep să cred că înebunesc. De ce toată lumea conspiră împotriva mea ? De ce atunci când îmi găsesc fericirea, atunci când sunt întradevăr fericit, trebuie să mi se fure această fericire?

Katherine. Trebuie să fii puternică iubito, te voi găsi. Știu că ești dezamăgită în momentele astea. Ți-am promis că te voi proteja și că nu vei mai fi tristă, iar tot ce fac eu este să o dau în bară din ce în ce mai tare. Sunt un idiot.

- Brian, aud vocea lui Derek în spatele meu.

- Te-au trimis să mă verifici dacă mi-am luat viața? spun eu ironic.

- Defapt, sunt aici să te duc la o plimbare, spune cu subânțeles iar inima mea rămâne fără băti pentru câteva secunde.

- Unde e? mârâi.

- E cu Stefan, haide să mergem, spune el după ce mă dezleagă.

- O să fiu unchi, la dracului daa! se bucură Stefan lângă mine.

- Te rog, lasă-mă pe mine să îi spun, îl rog după ce văd că oprește mașina.

Rămân puțin nedumerită pentru că Stefan oprește mașina într-o parcare a unui Drive in de mult închis. Văd o mașină apropiindu-se de noi. Oprește și îl văd pe Brian când coboară din mașină și mă caută cu privirea. Oh la dracu.

Cobor din mașină și el mă vede. Ne uităm unul la altul iar acesta fuge spre mine. Simt cum inima mi se face cât un puric și sar în brațele lui.

Momentul, e pur mirific. Nimic nu se compară cu sentimentele pe care le purtăm unul față de celălalt. Indiferent câte prostii am făcut pe parcursul aceste relații.

Brian îmi prinde chipul cu ambele mâini și mă sărută exact cum a făcut-o și până acum, cu iubire, pasiune. Mii de momente delurându-se în capul meu ; de când ne-am întâlnit pentru prima oară, petrecerea de la frăție, când l-a bătut pe Aaron, prima întâlnire, Paris, PROMISIUNEA.

Nu pot compara aceste momente cu nimic în lume. Dragostea mea pentru Brian nu are contur și limite. Nu este ceea ce am simțit vreodată pentru cineva, nici pentru Aaron. Brian e diferit. E dulce și periculos. Dacă viața mea va fi mereu o cumpănă, mi-aș dori ca Brian să fie lângă mine, mereu. Am nevoie de el la fel de mult cât are și el nevoie de mine.

- Credeam că te-am pierdut de tot. Iubito, am dat-o în bară rău de tot, spune acesta după ce rupe sărutul. Era noapte, și singura lumină era provenită de la cele două mașini din parcare.

- Brian, ascultă-mă, spun iar acesta mă privește si mă ține strâns în brațe. Îmi este frică de acest moment. Îmi este frică de reacția lui.

- Te iubesc cum nu am iubit pe nimeni știi asta nu? îl întreb iar el doar mișcă din cap în semn de da.

- Brian, nu te-aș părăsi niciodată pentru nimic în lume. Promisiunea noastră. La bine și la greu. La sănătate și boală. Fericire și tristețe. Eu am fost serioasă și cred că meriți să știi că m-ai făcut cea mai fericită femeie din lume, spun iar acesta se uită confuz la mine.

- Ce vrei să spui frumusețe? spune el în timp de îmi mângâie părul.

- Brian, sunt însărcinată, spun eu zâmbind. El rămâne cu gura căscată pentru câteva secunde iar apoi mă ridică în brațe și urlă de fericire.

Stefan și Derek râd iar el sare în sus de bucurie. Reacția lui mă bucură și pe mine, mai presus mă ușurează. Acesta se întoarce la mine și mă sărută apoi coboară jos spre burta mea.

- Tu ești fericirea noastră care se ascunde acolo? Ai idee cât de mult te-am așteptat? spune el mângâindu-mi burta.

- Brian, stigă Stefan la el.

- Cred că trebuie să o ducem pe Kathy acasă, a fost o zi lungă, spune acesta iar Brian încuviințează.

- Mâine vă vreau pregătiți. Vorbiți cu Kathy, orice vrea ea aia faceți, spune Brian către ei iar eu mă încrunt.

- Brian ce vrei să spui.? spun eu în timp ce el se îndreaptă spre mine.

- Mâine. Frumoasa mea. Vreau să te fac cea mai fericită femeie de pe pământ. Mâine vreau să devi soția mea, spune acesta în timp ce îmi ia mâinile în ale sale. Rămân surprinsă. Nunta mea.

Capitolul 48

- Bună dimineața soție, spune Brian stând lângă mine pe partea mea de pat.

Eu stau întinsă în pat, încă cu ochii închiși și zâmbesc la apelativul folosit de el.

- Bună dimineața soțule, spun.

- Doamnă Clark, Sophie a ajuns și cere să vă vadă sau mă spânzură, spune el și râdem împreună.

- Trebuie să plec cu Stefan și Derek, spune Brian iar eu din instinct deschid ochii și mă alarmez.

- Shtt, doar pentru pregătiri, spune.

- Să te cred?

- Katherine..., spune el și înțeleg.

- Nu pot să-l las să scape după tot ce a făcut, spune iar eu îl trag spre mine într-un sărut.

- Ai grijă te rog, îi spun.

- O să am. Mai bine îți urez succes azi cu Sophie, îmi spune și râdem.

- Deabia aștept să te văd diseară. Deabia aștept să-mi petrec tot restul vieții cu tine. Eu și Stefan ți-am lăsat un mic cadou în dessing, ai grijă să nu vadă Sophia.

Încuviințez iar el pleacă din cameră. Mă ridic și eu din pat și aud un ciocănit la ușă.

- Sophia, prietena ta cea mai bună, sau mai bine spus nășica, spune Soph după ce deschid ușa și dau nas în nas cu ea. O iau în brațe și o strâng cu toată puterea.

- Ok, gata cu îmbrățișările, avem o nuntă de pregătit, spune ea și mă apucă de umeri.

Mergem în sufragerie și găsesc multe buchete de flori, rochii, croitori, aranjamente.

- Oh vai..., spun.

- Știu, sunt multe, haide-haide.

- Sophie unde vrei să pun astea, spune Aaron intrând în apartament cu multe cutii în brațe.

- Acolo lângă geam dar ai grijă cu ele iubitule, sunt foarte fragile, spune Sophie iar eu râd.

BRIAN

- Trezește-te prințule, e timpul să guști din tratament, strigă Stefan la Xavier care stă legat pe scaun.

Acesta se trezește și își ridică privirea la mine și începe să râdă.

- Ești fericit acum? O ai? Dar pentru cât timp Brian? spune el iar eu îi întorc fața cu un pumn apoi îmi înfig pumni în cămașa lui.

- Ești tâmpit sau doar te prefaci? O să te fac să regreți și ziua când te-ai născut, țip la el.

- Eu zic să ne calmăm băieți, spune el.

- De ce Xavi, puțin găină, spune Stefan din spatele meu.

- Oh nu, deloc, mă conformez cu tot ce mi se v-a întâmpla doar că, voi băieți. Păi aveți două femei frumoase acasă. Katherine și Sophia. Cine știe ce se poate întâmpla, la auzul acestor cuvinte, sar pe el și îl lovesc fără să mă opresc. Furia pune stăpânire pe mine.

Stefan mă trage de pe el apoi îl ridică cu tot cu scaun înapoi.

- Acele două fete sunt sora și iubita lui Brian, eu cred că ții destul la viața ta încât să-ți ții gura, spune Stefan.

- Nu dau nici doi bani pe viața mea idiotule, spune el scuipând pe jos sângele din gură.

- Dar s-ar putea să știi asta deja nu-i așa Brian? mă întreabă el iar eu sunt puțin confuz.

- Spune ce știi sau te calc ca un vierme ce ești, spun eu.

- Scott. Scott O'Connor, spune el.

- Cine e Scott O'Connor, întreabă Stefan iar eu îmi aduc aminte de acest om.

- Este adevăratul Scott O'Connor. Legenda vie. Capul traficanților. Iar el a pus ochii pe domnița ta dragă Brian, nu doar eu, spune Xavier.

KATHERINE

- Rochia asta este minunată Kat, arăți ca un înger, OMG, vino să te iau în brațe, spune Soph și sare în sus de bucurie.
O iau în brațe și ne uităm la toată munca depusă. Am ales o căsuță departe de oraș. Iar acum toate aranjamentele sunt la locul tău.

- Ești ok Kathy? mă întreabă Sophie.

- Simt că lipsește ceva Soph...., spun eu.

- Probabil acela sunt eu, aud o voce în spate și mă întorc rapid.

- Scumpa mea...

- Tată, spun eu cu lacrimi în ochi și fug spre el.

Mă ia în brațe și mă ridică în sus.

- Uită-te la tine, ești o prințesă, spune tata.

- Cum de ești aici? întreb eu.

- Eu l-am sunat, spune Aaron. Mă uit la el și zâmbesc.

- Îți mulțumesc enorm de mult Aaron.

- Ok, noi vă lăsăm niște momente împreună și eu îl sun pe Brian, spune Soph iar eu le mulțumesc.

- Înainte să spui ceva scumpo, ți-am adus asta, spune tata și scoate o mică cutie roșie iar eu o deschid.

- Colierul mamei, spun eu fără vlagă.

- Știu cât de mult ți-ai fi dorit ca ea să fie aici cu tine scumpo și în acest mod vreau să știi că ea va fi lângă tine. spune tata.

- Mulțumesc tată.

- Ești fericită Katherine? mă întreabă tata iar eu mă uit la el confuză.

- Brian, te face fericită? clarifică el iar eu zâmbesc.

- Cea mai fericită tată, răspund eu.

- Atunci o să mă mai gândescv dacă îi dau mâna ta astăzi, spune el iar eu îmi dau seama că glumește.

- Tată! spun eu și râdem amândoi.

- Acuși vei păși pe acel covor. Orice s-ar întâmpla, nu te pierde scumpo. Emoțiile vor pune stăpânire pe tine, așa cum a pățit și mama ta de altfel. Trebuia să o fi văzut, credeam că renunță, îmi povestește tata și râdem.

- Important este să fi fericită iubito, iar dacă el te face fericită, nu te opri din mers, îmi spune tata iar eu îl aprob

---

BRIAN

Am plecat din sediu imediat ce am primit apelul lui Sophie. Eu și Stefan ne-am îmbrăcat imediat iar acum mai avem puțin și ajungem la casa unde Soph și Katherine sunt.

- Nu poți anula nunta, Sophie și Katherine nu vor mai vorbi cu tine niciodată. Poate Katherine ar înțelege dar Soph, nu prea cred.

- Stefan crezi că nu știu asta? Nu am ce face dar trebuie să fim în alertă și nu le spunem nimic fetelor, s-a înțeles?

- Ok, mă aprobă Stefan.

KATHERINE

Toată lumea este jos și așteaptă. Îi pot privii pe toți de la geam. Grădina a fost aranjată exact pe gustul meu. Simplu și atât. Îmi aduc aminte de cadoul lui Stefan și Brian. L-am împachetat înainte să plecam. Îl deschid și rămân uimită și șocată, toate la dublu. Erau 5 săgeți de argint mult prea frumos lucrate. Oh băieți. I-au una din ele și mi-o ascund sub jartieră. Sunt în alb, sunt feminină. Săgeata vreau să-mi amintească de ceea ce sunt. Puternică.

Aud un ciocănit în ușă și împachetez repede cadoul apoi îl acopăr cu ceva ce aveam la îndemână.

- Da, spun eu.

- Kathy, Brian a ajuns. Să înceapă nunta oameni buni!!!!! strigă prietena mea pe hol.

Am ieșit și eu din cameră și îl văd pe tata.

- Ești gata scumpo? mă întreabă tata.

- Da, spun eu iar el se încruntă la mine.

- Adică, am puține emoții îți dai seama tată, spun eu iar el râde și îmi oderă brațul.

Pășim împreună pe covor iar toate sentimentele mele se pornesc atunci când văd mulțimea. Dacă până acum eram aiurită, acum sunt mai presus de atât pentru că nu știu ce e cu mine, dar îl văd pe Brian iar el îmi zâmbește și mă bucur pentru că îmi dă putere. Eu și tata am ajuns la altar iar tata a ținut să facă glumițe.

- M-ai scăpat de cheltuieli, spune tata iar toți invitații râd.

Preotul începe să vorbească dar eu și Brian suntem mai puțin atenți.

- Cred că miri au ales să-și spună propriile jurăminte, spune preotul iar eu mă uit la Sophie și o văd că râde.

- Katherine, acest jurământ l-am făcut odată cu tine. În Paris. Iar ceea ce ne-am promis este deja legat din acel moment. Dar vreau să spun un lucru în plus, spune el iar eu sunt puțin surpinsă.

- Îmi voi aminti tot restul vieții mele aceste momente, bune sau rele. Tu Katherine Pierce, ești cea mai minunată femeie întânlită de mine. Până să te întânlesc pe tine credeam că nu voi iubi niciodată, pentru că până atunci nu o făcusem. Dar tu, tu mi-ai dat lumea peste cap și m-ai lăsat să gust din această iubire. Nu știu ce m-aș face fără tine, spune Brian.

- Katherine, mă îndeamnă preotul să vorbesc văzând că nu spun nimic.

- Cred că aș vrea să spun că în momentul acesta sunt fericită, spun și ating lănțișorul mamei. Cred că cineva a avut grijă de mine și te-am întâlnit pe tine. Pe parcursul vieții mele am făcut niște alegeri proaste, poate chiar incredibil de proaste, spun eu iar toată lumea se uită la mine șocată.

- Dar le-aș face de un milion de ori pentru că dacă nu le-aș fi făcut nu te-aș fi întâlnit pe tine, spun la final.

- Te iubesc Brian! spun cu lacrimi în ochi.

- Inelele, spune preotul.

Brian se întoarce după inele moment în care cineva îl dă jos pe preot și mă apucă pe mine de mână. Toată lumea se sperie și fuge iar acest om mă amenință cu un cuțit la gât. Ceilalți sunt încolțiți. Stefan este pus la pământ de doi oameni mascați. Aaron și Soph sunt prinți de alți mascați. Tata este pus jos, inconștient iar Brian este ținut strâns de doi oameni. Halal nuntă Katherine.

- Oh bună Brian! Frumoasă nuntă băiete, mulțumesc de invitație.

- Te rog, te implor, las-o în pace, strigă Brian iar eu simt cum adrenalina urcă în corpul meu.

- Nu sunt aici pentru ea, sunt aici pentru tine Brian băiete, strigă omul care mă amenință. Încerc să ajung la jartieră să scot săgeata fără ca el să mă observe. Ușor Katherine, respiră.

- Îmi pare rău că nu ți-am trimis răspunsul la invitație. Dar hei, casă de piatră băiete, spune el și se apleacă către jartiera mea și îmi apucă săgeata. Ultimul lucru pe care îl simt este săgeata care îmi străpunge corpul. Toți din jurul meu țipă iar acest om îmi dă drumu și cad pe jos. Brian fuge spre mine și îmi strânge corpul în brațe iar acum îmi amintesc. Visul meu.

- Katherine, haide iubito rezistă, mergem la spital acum, spune el și încearcă să mă ridice de pe jos iar eu îl apuc de braț și îl opresc. Toți se uitau la noi.

- Brian, nu trebuie să fiu un expert în anatomie ca să știu că...

- Nu, nu, vom merge la spital, durerea ți-a luat mințile, insistă el iar eu îl opresc din nou și mă vede plângând.

- Cine a spus că doare? îl întreb eu. Iar el se oprește din a se mai agita.

- Kathy..., spune el cu lacrimi în ochi. Nu așa trebuie să se întâmple.

- Sunt în brațele omului pe care îl iubesc, singurul pe care îl iubesc. Este exact cum trebuia să se întâmple. Brian. Te iubesc.

- Kathy nu, nu nu, te rog, nu... spune el.

STEFAN

- Kathy, te rog nu mă părăsi, spune Brian.

Dar era deja prea târziu. Lovitura a fost prea letală. Trupul lui Kath fără suflet zăcea în brațele lui Brian. Sophia s-a apropriat de ea și i-a mângâiat obraji rozali. Tatăl ei este încă inconștien. Dar durera noastră cea mai mare este că astăzi am pierdut un suflet. O bucată importantă din familie ce ne ține uniți. Astăzi, Katherine Pierce nu mai este printre noi.

Capitolul Bonus

KATHERINE

Pentru că așa trebuia să se termine.

Pentru că am trăit în tot acest timp și am văzut, simțit, descoperit.

Vezi tu, mie nu îmi pare rău pentru că totul s-a sfârșit pentru că toate au un final.

Fii serios, cine își poate privi propia înmormântare.

Mă doare pentru că i-am părăsit. Mă doare pentru toate lucrurile pe care nu am reușit să le relizez dar asta nu înseamnă că nu sunt alături de ei. Sunt aici la fiecare pas pe care îl fac ei.

Nu o voi putea uita pe Soph niciodată. Singura și unica mea cea mai bună prietenă. Mă bucur atât de mult să o văd fericită alături de Aaron cu cei doi mici copii pe care îi au.

După moartea mea, am fost alături de toți. Sophia trebuie să își fi dat seama, mai ales când a aflat că este însărcinată.

Să nu credeți ca am uitat de singurul și minunatul meu verișor Stefan. Ce face Stefan? Păi, a reușit să iasă din acest mare rahat iar acum călătorește în Europa. Mă bucur de fiecare dată când găsește o fată de care îi place și m-am distrat copios la fiecare întâlnire a lor pentru că da, am fost acolo.

Este amuzant toată aceste chestie. Faptul că îi pot urmării și mă bucură că au trecut peste și își continuă viața.

Dar a mai rămas cineva de urmărit....

De când am ''plecat'', Brian s-a focusat numai pe găsirea lui Scott. Îmi imaginez cât de mult l-a afectat moartea mea dar încet, încet, am reușit să-l ghidez pentru a ieși din viața asta pe care o avea. Iar acum o fată a pus ochii pe el doar că el este foarte încăpățânat.

- Telefonul! Răspunde la telefon Brian, strig la el din pat dar bineînțele că nu mă poate auzi.

Mă ridic din pat și mă îndrept spre el apoi mă uit să văd cine îl sună.

- Bonnie! Este drăguță să știi, am văzut că au și un câine, îi spun eu iar el doar închide telefonul.

- Haide Brian! Sună fata și pleacă. Iubitule nu poți trăi așa toată viața. Trăiește, spun eu.

- Fii fericit!, spun iar el își scoate telefonul din buzunar și pleacă din casă.

Mă uit după el, este așa un tăntălău.

Vezi tu, poate plecarea mea a fost un lucru rău, dar îi iubesc atât de mult de îmi vine să mai mor odată. Vor fi toți bine!

Îți mulțumesc ție că ai fost cu mine în această călătorie și că m-ai ascultat, dar din păcate. Am ajuns la Sfârșit!